ΜΑΟ-ΤΣΕ-ΤΟΥΓΚ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΓΕΝΑΡΗΣ 1949

ΜΑΟ — ΤΣΕ — ΤΟΥΓΚ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΓΕΝΑΡΗΣ 1948

Mao Tze-Tung
Leader of the Chinese People

ΜΑΟ-ΤΣΕ-ΤΟΥΓΚ

Ὁ συγγραφέας Ἔντγκαρ Σνόου πού ἔχει γράψει τό περίφημο βιβλίο «Κόκκινο Ἀστέρι πάνω ἀπ' τήν Κίνα» ὕστερα ἀπό πολύμηνη παραμονή του στήν Ἐλεύθερη Κίνα, διηγεῖται πώς κουβεντιάζοντας μέ τό Μάο—Τσέ—Τούγκ τοῦ ἀπόσπασε μιά διήγηση τῆς ζωῆς του.

Στήν ἀρχή, λέει, πώς ὁ Μάο ἀπόφευγε διαρκῶς νά μιλήσει γιά τόν ἑαυτό του. «Τοῦ εἶπα» γράφει «πώς ὁ κόσμος θέλει νά μάθει τί ἄνθρωπος εἶστε ὅταν θά διαβάζει αὐτά πού λέτε. Ὕστερα λένε τόσα πράματα γιά σᾶς. Ἄλλοι πολλές φορές εἶπαν πώς πεθάνατε, ἄλλοι πιστεύουν πώς μιλᾶτε ὡραῖα Γαλλικά, ἐνῶ ἄλλοι λένε πώς εἶστε ἕνας ἀγράμματος χωριάτης, ἄλλοι λένε πώς εἶστε μισοπεθαμένος φυματικός, ἄλλοι λένε πώς εἶστε φανατισμένος ὥς τήν τρέλλα». Ὁ Μάο ἔμεινε ἔκπληκτος πού ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πού χάνουν τόν καιρό τους μ' αὐτόν. Καί τότε δέχθηκε νά διηγηθεῖ γιά τή ζωή του, πράμα πού ἔγινε ἀρκετά βράδυα πού καθόντουσαν μέ τό Σνόου στή ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Μάο. Με πολύ λίγα λόγια δίνουμε τή βιογραφεία τοῦ Μάο—Τσέ—Τούγκ.

Γεννήθηκε στά 1893 στήν ἐπαρχία Χουνάν. Ὁ πατέρας του ἦταν φτωχός ἀγρότης μέ πολλά χρέη πράμα πού τόν ἀνάγκασε νά ὑπηρετήσει γιά πολλά χρόνια στό στρατό. Ὅταν γύρισε ἀπό τό στρατό ξαναπῆρε τό χωράφι του καί σιγά, σιγά ἔγινε μεσαῖος ἀγρότης, ἄρχισε νά κάνει ἐμπόριο σταριοῦ, ἀγόρασε καί ἄλλη γῆ καί ἔγινε «εὔπορος».

Ὁ Μάο πήγε ὅταν ἦταν 8 χρονῶν σέ δημοτικό σχολεῖο καί ἔμεινε ἐκεῖ ὥς τά 13 του χρόνια. Ὅταν ἦταν 10 χρονῶν τόσκασε ἀπό τό σχολειό γιατί ὁ δάσκαλος τούς ἔδερνε. Ἐπειδή φοβόταν νά γυρίσει σπίτι τριγύρνουσε 3 μέρες στόν κάμπο ὥς πού τόν ξαναβρῆκαν. Ἀλλά ἀντί νά τόν τιμωρήσουν εἶδε πώς καί ὁ πατέρας του τόν πρόσεχε πιό πολύ καί ὁ δάσκαλος ἦταν πιό ἐπιεικής. Τοὔκαναν ἐντύπωση αὐτά τά ἀποτελέσματα τῆς διαμαρτυρίας του. Ἦταν, λέει, σάν μιά ἐπιτυχημένη ἀπεργία.

Ὕστερα διηγεῖται τούς καυγάδες στό σπίτι ἀνάμεσα στόν πατέρα του πού ἦταν, λέει, ἡ ἐξουσία καί στήν ἀντιπολίτευση πού ἦταν ὁ ἴδιος, ἡ μάνα του, ὁ ἀδελφός του καί καμιά φορά καί οἱ ἐργάτες πού χρησιμοποιοῦσαν. Μερικές φορές πού σήκωσε κεφάλι στόν πατέρα του καί στασίασε εἶδε πώς πετύχαινε. Αὐτό τοῦ ἔδειξε πώς ἡ ἀνοιχτή ἐξέγερση ἔφερνε ἀποτελέσματα ἐνῶ ὅταν ἦταν ὑποτακτικός ἔτρωγε πιό πολύ ξύλο. Δημιούργησε στό σπίτι ἕνα ἑνιαῖο μέτωπο ἐνάντια στόν πατέρα του. Τοῦ ἄρεσε νά διαβάζει διηγήσεις γιά τήν ἀρχαία Κίνα καί ἰδίως ἱστορίες γιά ἐξεγέρσεις. Τά διάβαζε στό σχολειό κρύβοντάς τα κάτω ἀπό κινέζους κλασσικούς ὅταν πλησίαζε ὁ δάσκαλος.

Ὅταν ἔγινε 13 χρονῶν τέλειωσε τό σχολειό καί δούλευε στό χωράφι τή μέρα καί τή νύχτα κρατοῦσε τά βιβλία τοῦ πατέρα του. Στό ἀναμεταξύ διάβαζε κάθε τί ἐκτός ἀπό τούς κλασσικούς. Ἀπό ὅσα διάβαζε ἔβλεπε πώς πάντα περιέγραφαν ἡρωϊσμούς, στρατιωτικῶν κ.λ.π. καί ποτέ ἀγροτῶν. Κατάλαβε

τες αὐτοί κυβερνοῦσαν καί βάζαν τούς ἄλλους νά δουλεύουν γι' αὐτούς. Ἦταν βουδιστής ὅπως καί ἡ μητέρα του ἐνῶ ὁ πατέρας του ἦταν ἀδιάφορος. Ἀλλά σιγά-σιγά ἀπομακρυνότανε ἀπό τό βουδισμό. Στό τέλος βαρέθηκε τη ζωή στό χωριό και ἐγκατέλειψε τό σπίτι. Πῆγε σ' ἑνός ἄνεργου φοιτητή τῆς νομικῆς ὅπου μελετοῦσε μισό χρόνο. Καί τότε ἔγινε ἕνα ἐπεισόδιο πού ἐπέδρασε σ' ὅλη τή ζωή του. Ἔξω ἀπό τό μικρό Κινέζικο σχολεῖο ὅπου πήγαιναν εἶδαν οἱ φοιτητές πολλούς ἐμπόρους πού γύριζαν ἀπό τό Τσάνγκ Σάν. τούς ρώτησαν γιατί φεύγουν καί ἀπάντησαν πώς ἔγινε μιά μεγάλη ἐξέγερση στήν πόλη. Ἦταν τότε πεῖνα καί στό Τσάνγκ Σάν χιλιάδες μείνανε χωρίς τροφή. Στείλαν μιά ἐπιτροπή στόν κυβερνήτη νά ζητήσει βοήθεια μά αὐτός τούς ἀπάντησε: «Γιατί δέν ἔχετε τροφή; Ἡ πόλη εἶναι γεμάτη. Ἐγώ ἔχω ἀρκετή». Τότε ὁ λαός θύμωσε, κατέβηκε σέ διαδήλωση καί ἐπετέθηκε ἐνάντια στό διοικητήριο. Ἦρθε ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν πού ὑποσχέθηκε νά τούς βοηθήσει. Ἀλλά ὁ αὐτοκράτορας τόν ἀνακάλεσε καί ἔστειλε ἄλλον πού ἔπιασε τούς ἀρχηγούς, τούς σκότωσε καί ἔβανε τά κεφάλια τους σέ κοντάρια σάν μιά προειδοποίηση γιά μελλοντικές ἐξεγέρσεις.

Συζητήσανε τό ἐπεισόδιο αὐτό πολλές μέρες στό σχολειό καί πολλοί φοιτητές δείχνανε συμπάθεια πρός τούς στασιαστές ἀλλά ἀπό μιά ἄποψη παρατηρητή. Δέν ξέχασε ποτές τό ἐπεισόδιο αὐτό. Λίγο ἀργότερα στό Σάο Σάν ἔγινε καί ἄλλη ἐξέγερση μέ ἀποτέλεσμα νά σφαγοῦν οἱ ἀρχηγοί. Ὅλοι οἱ φοιτητές δείξαν συμπάθεια στούς στασιαστές. Αὐτά ὅλα ἐπέδρασαν πάνω στό Μάο καθώς καί ἕνας ριζοσπάστης δάσκαλος πού πολεμοῦσε τό βουδισμό. Ἄρχισε νά ἀποχτάει πολιτική συνείδηση, ἰδιαίτερα ὅταν διάβασε μιά προκήρυξη πού μιλοῦσε γιά τό διαμελισμό τῆς Κίνας, μέ τήν Κορέα καί τή Φορμόζα, πού πήραν οἱ Γιαπωνέζοι, μέ τήν Ἰνδοκίνα, τή Μπούρμα καί ἄλλα. Σκέφτηκε πώς τό καθῆκον τοῦ καθενός ἦταν νά βοηθήσει γιά νά σωθεῖ ἡ Κίνα.

Ὕστερα μπῆκε σ' ἕνα καινούργιο σχολεῖο, στό Χοτάνγκ Χοτάνγκ ὅπου δίδασκαν λιγότερο κλασικούς καί πιό πολύ γνώσεις ἀπό τή Δύση. Ἦταν τότε 16 χρονῶν. Ἔμαθε φυσική ἐπιστήμες καί ἄλλα θέματα δυτικῆς μόρφωσης. Ἔμαθε ἱστορία, γεωγραφία, γιά τόν Ναπολέοντα, τή Μεγάλη Αἰκατερίνη, τό Μεγάλο Πέτρο, τόν Ρουσσώ, τόν Μοντεσκιέ καί ἄλλους. Ὕστερα ἀποφάσισε νά πάει στό Τσάνγκσα ὅπου ὑπῆρχαν ἄλλα σχολεῖα. Κατόρθωσε νά πάει καί τόν δέχτηκαν σ' ἕνα μεσαῖο σχολεῖο. Ἐκεῖ διάβασε γιά πρώτη φορά ἐφημερίδα, τή «Λαϊκή Δύναμη», μιά ἐθνικιστική ἐπαναστατική ἐφημερίδα πού περιέγραφε μιά ἐξέγερση στήν Καντώνα ἐνάντια στή Δυναστεία. Τότε ἔμαθε καί γιά τόν Σουν Γιάτ Σέν. Ἦταν οἱ παραμονές τῆς πρώτης ἐπανάστασης. Ἐνθουσιάστηκε καί ἔγραψε τό πρῶτο του ἄρθρο πού τό κόλλησε στόν τοῖχο τοῦ σχολείου. Ζητοῦσε νά ἔρθει ὁ Σουν Γιάτ Σέν ἀπ' τήν Ἰαπωνία γιά νά γίνει πρόεδρος μιᾶς νέας κυβέρνησης. Ὁ ἀναβρασμός ὅλο καί μεγάλωνε. Οἱ μαθητές στό σχολειό διαδήλωναν ἐνάντια στή δυναστεία καί ἐνάντια στίς κοτσίδες. Ὁ Μάο μέ ἕνα φίλο του ἔκοψαν τήν κοτσίδα τους ἀλλά οἱ ἄλλοι πού τό ὑποσχέθηκαν δέν τό κάνανε. Οἱ δυό αὐτοί τότες τούς ἐπετέθηκαν καί κόψαν μέ ψαλλίδια καμμιά δεκαριά κοτσίδες.

Ὕστερα ἀπό τήν ἐξέγερση τοῦ Βούχαν μέ τόν Λί Γουάν Χιούνγκ ἦρθε ἕνας ἐπαναστάτης στό σχολεῖο καί τούς μίλησε. Ὁ Μάο ἀποφάσισε νά προσχωρήσει στόν ἐπαναστατικό στρατό τοῦ Λί Γιουάν Χούνγκ. Δεν μπόρεσε νά προχωρήσει πρός τό Χάνκοβ γιατί ἡ ἐξέγερση ξαπλωνότανε. Γύρισε στό σχολεῖο πού στό ἀναμεταξύ τό φρουροῦσε στρατός. Ἔγινε ἐπαναστατική κυβέρνηση ἀλλά τήν πολέμησαν οἱ πλούσιοι καί σέ λίγες μέρες τά πτώματα τῶν ἀρχηγῶν της εἶχαν ριχτεῖ στό δρόμο. Οἱ φοιτητές ὀργάνωσαν ἕνα φοιτητικό στρατό ἀλλά ὁ Μάο ἤθελε νά βοηθήσει πιό ἀποτελεσματικά καί προσχώρησε στόν τακτικό στρα-

τό 'Εκεῖ ἐξακολουθοῦσε νά διαβάζει κι' ἔπιασε σχέσεις μ' ἕναν μεταλλωρύχο κι' ἕνα μεταλλουργό. "Οταν νόμισε πώς τελείωσε ἡ ἐπανάσταση, δηλ. ὕστερα ἀπό μισό χρόνο, ἄφησε τό στρατό γιά νά ξαναγυρίσει στά βιβλία του. Γύρισε ἀπό σχολειό σέ σχολειό μή ξέροντας τί νά διαλέξει. Διαδοχικά πλήρωσε εἴσοδο γιά μιά σχολή ἀστυνομικῶν, μιά σχολή σαπουνοποιῶν, μιά νομική, μιά ἐμπορική σχολή ὅπου ἔμεινε μόνο ἕνα μήνα γιατί ἡ διδασκαλία γινόταν στά ἀγγλικά καί ὁ Μάο δέν ἤξερε ἀγγλικά. Στό τέλος μπῆκε σέ μιά Μέση Σχολή ἀλλά ὕστερα ἀπό 6 μῆνες σκέφτηκε πώς τό καλύτερο ἦταν ἡ αὐτομόρφωση. Πήγαινε στή βιβλιοθήκη καί διάβαζε ἀπό τό πρωί ὥς τό βράδυ. 'Αλλά τόν διώξαν οἱ συγγενεῖς ἀπό τό δημοτικό ἄσυλο ὅπου ἔμενε καί ἀναγκάστηκε νά ζητάει πάλι σχολεῖο. Δυό φίλοι του τοῦ πρότειναν νά μποῦν στό πρακτικό Λύκειο τοῦ Χουνάν ἀλλά νά τούς ἑτοιμάσει τά γραπτά τους γιά τίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις. "Εγραψε καί τίς τρεῖς μελέτες καί ἔγιναν καί οἱ τρεῖς δεκτοί. Κάθησε στό Λύκειο πέντε χρόνια. "Ηθελε νά εἰδικευτεῖ στίς κοινωνικές ἐπιστῆμες καί ἔπαιρνε σ' αὐτές καλούς βαθμούς ἐνῶ στά ἄλλα τεχνικά μαθήματα ἔπεφτε κάτω. 'Εκεῖ γνωρίστηκε μ' ἕναν ἰδεαλιστή καθηγητή καί ἔγραψε μιά μελέτη: «Ἡ δραστηριότητα τοῦ μυαλοῦ ἀπό ἰδεαλιστική ἄποψη». Διάβαζε παληά φύλλα τῆς «Ἐφημερίδας τοῦ Λαοῦ». 'Από ἀφορμή μιᾶς πορείας δυό φοιτητῶν μέσα στήν Κίνα, πού τή διάβασε σ' αὐτά τά φύλλα, τοῦ ἦρθε νά κάνει κι' αὐτός μιά πορεία. Καί ἔκανε τό καλοκαίρι μιά μεγάλη πορεία μ' ἕνα φίλο του.

"Υστερα ἔχοντας ἀνάγκη ἀπό συντροφιά ἔδωσε μιά ἀγγελία στίς ἐφημερίδες καλώντας νέους πού ἐνδιαφέρονται γιά πατριωτική δουλειά νά ἔρθουν σέ ἐπαφή μαζί του. Καί καθόριζε πώς ἐννοεῖ νέους πού εἶναι ἀποφασισμένοι νά θυσιαστοῦν γιά τή χώρα τους. Πῆρε 3 1)2 ἀπαντήσεις. Ἡ μισή ἦταν ἀπό τόν Λι Λί Σάν (αὐτός πού τή γραμμή τοῦ λιλισανισμοῦ τήν πολέμησε ἀργότερα) πού τά ἔγραφε ἀλλά δέν ἔδωσε συνέχεια. Σχημάτισε ὡστόσο μιά ὁμάδα ἀπό φοιτητές πού περιφρονοῦσαν τά καθημερινά ζητήματα (γυναῖκες κλπ) καί ἀσχολοῦνταν μόνο μέ μεγάλα θέματα—ἀνθρώπινη φύση, ἀνθρώπινη κοινωνία, Κίνα, κόσμο καί σύμπαν! Καί ἀσκοῦνταν στά σπόρ. Ταυτόχρονα ἄνοιξε ἀλληλογραφία μέ πολλούς φοιτητές καί φίλους σέ ἄλλες πόλεις. Στά 1917 μέ ἄλλους φίλους ἵδρυσαν τή «Νέα 'Εταιρεία γιά λαϊκή μόρφωση». Εἶχε κάπου 70—80 μέλη πού πολλοί τους ἀργότερα ἔγιναν ὀνομαστοί στόν Κινέζικο κομμουνισμό καί στήν Κινέζικη ἐπανάσταση. Οἱ πιό πολλοί σκοτώθηκαν στήν ἀντεπανάσταση τοῦ 1927.

'Ο Μάο τελείωσε τό Λύκειο στά 1918.

"Υστερα πῆγε στό Πεκίνο ὅπου ὁ παληός του δάσκαλος τῆς ἠθικῆς τοῦ βρῆκε μιά δουλειά στή βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου. 'Αργότερα παντρεύτηκε μέ τήν κόρη τοῦ παληοῦ του δασκάλου. Ζοῦσε ἐκεῖ πολύ φτωχά καί ἐξακολουθοῦσε νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν πολιτική. Στά 1919 πῆγε στή Σαγκάη. Γύρισε πάλι στό Τσάγκ Σά ἀφοῦ ξεπροβόδισε τούς φίλους του πού πήγαιναν στή Γαλλία. 'Αφιερώθηκε πιό πολύ στήν πολιτική δράση καί ἔγινε διευθυντής τῆς 'Επιθεώρησης τῆς Χοτάγκ Τσάγκ πού ἦταν ἡ ἐφημερίδα τῶν σπουδαστῶν στό Χουνάν. Βοήθησε γιά νά ἱδρυθεῖ ἡ Κουλτουριστική 'Εταιρεία βιβλίου καί μαζί μέ τήν ὁμάδα του καθοδηγοῦσαν τήν κίνηση ἐνάντια στό διοικητή τοῦ Χουνάν. 'Οργάνωσαν καί γενική ἀπεργία φοιτητῶν ἐνάντια στόν Διοικητή. Καί αὐτός γιά ἀντίποινα ἀπαγόρεψε τήν 'Επιθεώρηση. "Υστερα ἀπό αὐτό πῆγε στό Πεκίνο γιά νά ἀντιπροσωπέψει τήν ὁμάδα του καί νά ὀργανώσει ἕνα ἀντιμιλιταριστικό κίνημα, γιατί ἡ κίνηση ἐνάντια στό διοικητή πῆρε γενικό ἀντιμιλιταριστικό χαρακτήρα. "Εγινε ἀρχηγός ἑνός Πρακτορείου εἰδήσεων γι' αὐτό τό σκοπό καί πέτυχαν νά ρίξουν τό διοικητή. Τότε ἡ νέα ἑταιρεία γιά τή μόρφωση τοῦ Λαοῦ ἄρχισε νά χωρίζεται σέ δυό ὁμάδες, δεξιά καί ἀριστερά. 'Η ἀριστερή ὁμάδα

εἶχε ἕνα πλατύ πρόγραμμα μέ μεγάλες κοινωνικές, οικονομικές καί πολιτικές
ἀλλαγές.
Ξαναπῆγε στή Σαγκάη στό 1919. Ἐκεῖ γνώρισε τόν Τσέν—Τού—Χσιού
δάσκαλο καί φιλόλογο πού ἔγινε ἕνας ἀπ' τούς ἱδρυτές τοῦ Κ.Κ. τῆς Κίνας
καί τώρα βρίσκεται φυλακή. Μαζί του συζήτησε ὁ Μάο ἕνα πρόγραμμα γιά μιά
Ἕνωση ἀνοικοδόμησης τοῦ Χουνάν καί γύρισε στό Τάγκ—Σάν γιά νά τήν ὀρ-
γανώσει. Δούλεψε σάν δάσκαλος. Ἡ Ἕνωση αὐτή εἶχε πρόγραμμα τήν αὐτο-
νομία τοῦ Χουνάν. Αὐτή τήν ἰδέα ἐκμεταλλεύτηκε ἕνας μιλιταριστής ὁ Τσάο—
Χέγκ—Τί καί πῆρε τήν ἐξουσία. Ἀλλά ἀμέσως ἀπαγόρευσε τό Δημοκρατικό
κίνημα. Ἡ νέα ἑταιρεία γιά τή μόρφωση τοῦ Λαοῦ ἔστρεψε τόν ἀγώνα ἐναν-
τίον του. Ἡ διάλυση ἀπ' τήν ἀστυνομία τῆς διαδήλωσης πού εἶχε ὀργανώσει
ἡ Ἑταιρεία αὐτή τό Νοέμβρη 1920 γιά τήν Ὀκτωβριανή ἐπανάσταση ἔπεισε τό Μάο
πώς μόνο μέ μαζική πολιτική δύναμη καί δράση μπορούσαν νά καταχτήσουν
ἀποφασιστικές μεταρρυθμίσεις.
Τό χειμώνα τοῦ 1920 ὁ Μάο ἄρχισε νά ὀργανώνει πολιτικά τούς ἐργά-
τες καί γιά πρώτη φορά ἄρχισε νά ἔχει σάν ὁδηγό τήν Μαρξιστική θεωρία
καί τήν ἱστορία τῆς Ρούσσικης ἐπανάστασης. Ἀπό τό ε θεω ούσε τόν ἑαυτό του
Μαρξιστή. Στά 1920 παντρεύτηκε τήν Γιάγκ -Κάϊ -Χουί πο σ οτώθη ε στά 1930.
Τό Μάη τοῦ 1921 πῆγε στή Σαγκάη καί πῆρε μέρος στό ἱδρυτικό συνέ-
δριο τοῦ Κ.Κ. τῆς Κίνας καί τόν Ὀκτώβρη τοῦ 1921 ἔγινε ἡ πρώτη ἐπαρχια-
κή ὀργάνωση τοῦ Κ.Κ. στό Χουνάν. Στά 1922 Γραμματέας τῆς Κομ. ὀργάνω
σης τοῦ Χουνάν ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Μάο Τσε-Τουνγκ καί εἶχαν ἤδη ὀργανώσει πε-
ρισσότερα ἀπό 20 συνδικάτα, στούς μεταλλωρύχους, σιδηροδρομικούς, δημοτι-
κούς ὑπαλλήλους, τυπογράφους κλπ. Ἡ δουλειά τοῦ Κ.Κ. συγκεντρωνότανε τό-
τε ἀνάμεσα στούς φοιτητές καί στούς ἐργάτες καί πολύ λίγα πράγματα γινόταν
νε ἀνάμεσα στούς ἀγρότες. Εἶχαν ὀργανωθεῖ οἱ πιό πολλοί ἀπ' τούς μεταλλω-
ρύχους καί ὅλοι οἱ φοιτητές καί ἄρχισαν σοβαρούς ἀγῶνες ἀνάμεσα στούς ἐργά-
τες καί στούς φοιτητές. Στό δεύτερο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κ. στή Σαγκάη τό
1922 δέν πῆρε μέρος γιατί ἔχασε τήν σύνδεση καί γύρισε στ Χουνάν.
Τήν Πρωτομαγιά τοῦ 1923 ὀργανώθηκε μιά γενική ἀπεργία στό Χουνάν πού
ἔδειξε τή δύναμη τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος.
Στό 3ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Κ. στήν Καντώνα (1923) πάρθηκε ἡ ἱστορική
ἀπόφαση νά μπεῖ τό Κ.Κ.Κ. στό Κουόμινταγκ νά συνεργασθεῖ μαζί του σε ἕνα
ἑνιαῖο μέτωπο ἐνάντια στούς μιλιταριστές τοῦ Βορρᾶ. Ὁ Μάο πῆγε στήν Σαγ
κάη καί δούλευε στήν Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Κ. Τήν ἄνοιξη τοῦ 1924 πῆρε μέρος στό
πρῶτο ἐθνικό συνέδριο τοῦ Κουόμινταγκ στήν Καντώνα. Τό Μάρτη ξαναγύρι-
σε στή Σαγκάη καί συνδύαζε τή δουλειά του στο ἐκτελεστικό γραφεῖο τοῦ
Κ.Κ.Κ. μέ τή δουλειά του σάν μέλος τῆς Ε.Ε. τοῦ Κουόμινταγκ τῆς Σαγκάης. Ἐ-
κεῖ ἀρρώστησε καί γύρισε στό Χουνάν γιά ἀνάπαυση ὅμως ἐκεῖ ὀργάνωσε τό
μεγάλο ἀγροτικό κίνημα τοῦ Χουνάν. Ὀργάνωσε πάνω ἀπό 20 ἀγροτικές ἑνώ
σεις καί προκάλεσε τή λύσσα τῶν τσιφλικάδων. Στρατός στάλθηκε ἐναντίον του
καί ἔφυγε γιά τήν Καντώνα. Ἐκεῖνο τό χρόνο (1925) πέθανε ὁ μεγάλος ἐπανα
στάτης Σούν- Γιάτ-Σέν καί ὁ Τσάγκ-Κάϊ-Σέκ ἔγινε διοικητής τῆς πρώτης στρα
τιᾶς. Ὁ Μάο ἔγινε διευθυντής τῆς «Πολιτικῆς Ἑβδομαδιαίας» πού ἦταν ὄργανο
τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ Κουόμινταγκ. Ἡ βδομαδιάτικη αὐτή ἐπιθεώρηση
ἔπαιξε ἀργότερα δραστικό ρόλο στό χτύπημα τῆς δεξιᾶς πτέ-
ρυγας τοῦ Κουόμινταγκ. Ὁ Μάο ἀνέλαβε ταυτόχρονα νά ἐκπαιδεύει
ὀργανωτές γιά τό ἀγροτικό κίνημα καί ἵδρυσε εἰδικά σχολή γι' αὐ-
τό. Ὕστερα ἀπό λίγο ἔγινε διευθυντής τοῦ τμήματος προπαγάνδας τοῦ Κουό-
μινταγκ καί ὑποψήφιος τῆς Κ.Ε. Ἔγραψε δυό μπροσοῦρες «Ἀνάλυση πάνω
στίς διάφορες τάξεις τῆς Κινέζικης κοινωνίας» καί «ἡ ταξική βάση τοῦ Τσάγκ

Χένγκ Τί (τοῦ μιλιταριστή πού πῆρε τήν ἐξουσία στό Χουνάν) καί τά καθήκοντά του. Ὁ ἡγέτης τοῦ Κ.Κ.Κ. Τσιέν—Τού—Σιού διαφωνοῦσε μέ τίς γνῶμες τοῦ Μάο στήν πρώτη υποσοφορά γιατί ἤθελε ριζοσπαστική πολιτική στήν ὕπαιθρο καί αὐστηρή ὀργάνωση τῆς ἀγροτιᾶς κάτω ἀπό τό Κ.Κ.Κ. καί ἀρνήθηκε νά δημοσιεύσει τή μελέτη αὐτή στό Κεντρικό ὄργανο τοῦ κόμματος. Δημοσιεύτηκε ἀργότερα στή μηνιάτικη ἐπιθεώρηση τῆς ἀγροτιᾶς καί στό ὄργανο τῆς Κινέζικης ἐπολαίας. Ἀπό τότε ὁ Μάο ἄρχισε νά διαφωνεῖ μέ τή δεξιά ὀππορτουνιστική γραμμή τοῦ Τσέν-Τού-Σιού. Στό ἀναμεταξύ ἐξακολουθοῦσε νά δουλεύει στήν Καντόνα στό Κουόμιταγκ ὡς τό πρῶτο πραξικόπημα τοῦ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ τό Μάρτη τοῦ 1926. Ὕστερα ἀπό τήν συμφιλίωση ἀνάμεσα στήν ἀριστερά καί τή δεξιά πτέρυγα τοῦ Κουόμιταγκ καί τήν ἀναστήλωση τῆς ἀλληλεγγύης ἀνάμεσα Κουόμιταγκ καί Κομμουνιστῶν πῆγε στή Σαγκάη τήν ἄνοιξη τοῦ 1926. Τό δεύτερο συνέδριο τοῦ Κουόμιταγκ ἔγινε τό Μάη τοῦ 1926 μέ τήν ἡγεσία τοῦ Τσάγκ-Κάϊ-Σέκ. Στή Σαγκάη ὁ Μάο διεύθυνε τό ἀγροτικό τμῆμα τοῦ Κ.Κ. καί ἀπεσταλθηκε στό Χουνάν σάν ἐπιθεωρητής γιά τό ἀγροτικό κίνημα. Ἀφοῦ γύρισε ὁλόκληρο τό Χουνάν καί εἶδε τήν ἀνάπτυξη καί τίς ἀνάγκες τοῦ κινήματος ἔκανε ἔκθεση στήν Κ.Ε. ζητώντας νά ἐφαρμοστεῖ μιά νέα γραμμή στό ἀγροτικό κίνημα. Οἱ γνῶμες του εἶχαν ἐγκριθεῖ ἀπό ἀγροτικές συνδιασκέψεις καί ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν στήν 5η συνδιάσκεψη τοῦ Κ.Κ.Κ. Ἀλλά ἡ Κ.Ε. ἀπόρριψε τίς προτάσεις του.

Στήν 5η συνδιάσκεψη τοῦ Κ.Κ. πού ἔγινε τό Μάη 1927 στό Βουχάν τό κόμμα βρισκόταν κάτω ἀπ' τήν ἐπιρροή τοῦ Τσέν—Τού—Σιού. Ὁ Τσέν ὑποστήριζε μετριοπάθεια καί παραχωρήσεις στό Κουόμιταγκ τόν καιρό πού ὁ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ εἶχε ἀρχίσει ἤδη τήν ἀντεπανάσταση. Στό ἀγροτικό ζήτημα ὁ Τσέν δέν καταλάβαινε τό ρόλο τῆς ἀγροτιᾶς στή ἐπανάσταση καί ὑποτιμοῦσε τίς δυνατότητες πού εἶχε ἡ ἀγροτιά. Ἡ Κ.Ε. κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τοῦ Τσέν οὔτε ἔβαλε κάν σέ συζήτηση τίς γνῶμες τοῦ Μάο, πῆρε μιά ἀπόφαση πού χαραχτήριζε γιά τσιφλικά καθένα πού εἶχε 100 στρέμματα. Ὡστόσο ὕστερα ἀπό τή συνδιάσκεψη ὀργανώθηκε ἡ Πανκινέζικη Ἀγροτική Ἕνωση καί ὁ Μάο ἔγινε πρῶτος Πρόεδρός της.

Τήν ἄνοιξη τοῦ 1927 τό ἀγροτικό κίνημα πῆρε ἔκταση παρ' ὅλη τή χλιαρή πολιτική τοῦ Κ.Κ.Κ. καί τήν ἀντίδραση τοῦ Κουόμιταγκ. Ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καί στρατηγοί ζητοῦσαν νά διαλυθεῖ ἡ Ἕνωση. Ὁ Τσέν ἀνακάλεσε τό Μάο ἀπό τό Χουνάν.

Τόν Ἀπρίλη ἄρχισε ἀνοιχτά ἡ ἀντεπανάσταση. Στό Νανκίν καί τή Σαγκάη ὁ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ ὀργάνωσε γενική σφαγή ἐργατῶν ἐκεῖ καί στήν Καντώνα. Στίς 21 τοῦ Μάη ἔγινε ἡ ἐξέγερση τοῦ Χουβάν. Ἑκατοντάδες ἀγρότες καί ἐργάτες σκοτώθηκαν ἀπ' τούς ἀντιδραστικούς. Στό Βουχάν οἱ «ἀριστεροί» τοῦ Κουόμιταγκ ἀκύρωσαν τή συμφωνία μέ τούς κομμουνιστές καί τούς διώξαν ἀπό τό Κουόμιταγκ καί ἀπό τήν τοπική κυβέρνηση. Πολλά στελέχη τοῦ Κ.Κ.Κ. πῆραν ἐντολή νά φύγουν ἀπ' τή χώρα καί νά πᾶν στό ἐξωτερικό ἤ στήν Σαγκάη ἤ σέ σίγουρο μέρος. Ὁ Μάο πῆρε ἐντολή νά πάει στό Σέ—Τσουάν. Ἔπεισε τόν Τσέν νά τόν στείλει στό Χουνάν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς περιοχῆς, ἀλλά ὕστερα ἀπό 10 μέρες ὁ Τσέν τόν ἀνακάλεσε γρήγορα κατηγορώντας τον πώς ὀργάνωσε ἐξέγερση. Ὁ Μάο ἔλεγε πώς ὁλόκληρο τό κόμμα ἦταν ἀντίθετο πρός τήν ὀππορτουνιστική γραμμή τοῦ Τσέν—Τού—Σιού. Ὁ Μάο τόν θεωρεῖ σάν τόν κύριο ὑπεύθυνο γιά τήν ἥττα τοῦ Κ.Κ.Κ. στά 1927. Διοικοῦσε δικτατορικά τό κόμμα καί τόν ἔπιασε πανικός καί ἡττοπάθεια ὅταν βρέθηκε μπροστά στήν πραγματικότητα τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα.

Τήν 1 τοῦ Αὐγούστου 1927 τό 20ό σῶμα στρατοῦ μέ ἀρχηγούς Χό—Λούγκ καί Τέ—Τίγκ ἔκανε τήν ἱστορική ἐξέγερση τοῦ Ναντσάν. Ἀπό ...

σχηματίστηκε ὁ Κόκκινος στρατός. Στίς 7 Αὐγούστου ἔγινε μιά ἔκτακτη συνεδρίαση τῆς Κ.Ε. τοῦ κόμματος καί καθαίρεσαν τόν Τσέν ἀπό γραμματέα. Ὁ Μάο ἦταν ἀπό τό 1924 μέλος τοῦ Π.Γ. τοῦ κόμματος. Υἱοθετήθηκε μιά νέα γραμμή. ἀποκλείστηκε γιά τήν ὥρα κάθε ἐλπίδα συνεργασίας μέ τό Κουόμινταγκ καί ἄρχισε ἡ ἀνοιχτή πάλη γιά τήν ἐξουσία.

Ὁ Μάο στάλθηκε στό Σιάγκ—Σά γιά νά ὀργανώσει τό κίνημα πού ἀργότερα ἔγινε γνωστό σάν ἐξέγερση τῆς φθινοπωρινῆς σοδειᾶς. Τό πρόγραμμά του περιλάβαινε πέντε σημεῖα: 1) Ὁλοκληρωτικός χωρισμός ἀπ' τό Κουόμινταγκ 2) Ὀργάνωση ἑνός ἐργατοαγροτικοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατοῦ. 3) Κατάσχεση τῆς ἰδιοκτησίας τῶν μικρῶν, μεσαίων καί τῶν μεγάλων τσιφλικάδων. 4) Ἐξουσία τοῦ Κ.Κ.Κ στό Χουνάν ἀνεξάρτητη ἀπό τό Κουόμινταγκ καί 5) Ὀργάνωση Σοβιέτ.

Τό Σεπτέμβρη εἶχε ἤδη ὀργανωθεῖ μέσα ἀπό τήν ἀγροτική Ἕνωση στό Χουνάν πλατειά ἐξέγερση καί εἶχαν σχηματισθεῖ οἱ πρῶτες μονάδες τοῦ ἐργατοαγροτικοῦ στρατοῦ ἀπό μεταλλωρύχους, καί ἐξεγερμένα στρατεύματα τοῦ Κουόμινταγκ. Ἡ Κ.Ε τοῦ Κόμματος δέν ἐπιδοκίμαζε αὐτά τά ἀποφασιστικά μέτρα. Ἐνῶ ὁ Μάο γύριζε στήν ἐπαρχία πιάστηκε ἀπό ἕνα στρατιωτικό τμῆμα ἀλλά κατόρθωσε νά δραπετεύσει στό δρόμο πού τόν μετέφεραν στό Ἀρχηγεῖο τους γιά νά τόν ἐκτελέσουν. Ὅ[illegible] ὀργανώθηκε μιά νέα Μεραρχία ὁ Μάο ἔγινε Πρόεδρος τῆς κομματικῆς ἐπιτροπῆς καί ἡ Μεραρχία βάδισε μέσα στό Χουνάν δίνοντας σκληρές μάχες μέ τά στρατεύματα τοῦ Κουόμινταγκ καί ἔχοντας πολλές λιποταξίες. Ὅταν ἔφτασε σέ κάποια βάση εἶχε μείνει ἕνα σύνταγμα μόνο. Ἡ Κ.Ε. τοῦ Κόμματος τιμώρησε τό Μάο,—ἐπειδή νόμιζε πώς τό κίνημα ἦταν καταδικασμένο—τόν καθαίρεσε ἀπό τό Π.Γ. καί ἀπό τήν κομματική ἐπιτροπή Ἐπίσης καί ἡ ἐπιτροπή περιοχῆς τοῦ Χουνάν τόν ἀποκήρυξε. Ὡστόσο ὁ Μάο καί οἱ σύντροφοί του συνένωσαν τόν στρατό στό Τσίν—Κά—Σάν νομίζοντας πώς ἀκολουθοῦν τή σωστή γραμμή καί πώς θά τούς δικαιώσουν τά γεγονότα. Σχηματίσθηκε τέλος ἀπό ἐθελοντές ἡ Μεραρχία καί ὁ Μάο ἔγινε διοικητής της. Ἀπ' τό χειμώνα τοῦ 1927 ὡς τό φθινόπωρο τοῦ 1928 ἡ 1η Μεραρχία εἶχε τή βάση της στό Τσάγκ—Κάϊ—Σάγκ. Τό Νοέμβρη τοῦ 1927 σχηματίστηκε τό πρῶτο Σοβιέτ στό Τσαλίν καί βγῆκε ἡ πρώτη Σοβιετική Κυβέρνηση. Τό πρόγραμμα τῶν Σοβιέτ ἦταν δημοκρατικό μέ μιά μετριόφρονη πολιτική πού στηρίζοτανε σέ ἀργή ἀλλά κανονική ἀνάπτυξη. Αὐτό χαρακτηρίστηκε ἄσχημα ἀπ' τούς ἐξτρεμιστές τοῦ Κόμματος πού ζητοῦσαν τρομοκρατική πολιτική μέ ἐπιδρομές, ἐμπρησμούς καί φόνους τσιφλικάδων γιά νά καταστρέψουμε τό ἠθικό τους. Οἱ καθοδηγητές τῆς Μεραρχίας καί ὁ Μάο χαρακτηρίστηκαν «σάν ρεφορμιστές».

Στό ἀναμεταξύ ἡ Μεραρχία δυνάμωσε ἀπό νέες προσχωρήσεις καί ὁ Μάο ἔγινε διοικητής τοῦ Σώματος στρατοῦ. Ἀποφάσισαν νά [illegible] φρόνιμα, νά σταθεροποιήσουν μιά περιφέρεια καί νά μήν κάνουν τυχοδιωχτισμούς. Ἀλλά τό Κόμμα δέν ἐπιδοκίμαζε τήν τακτική του καί μόνο ὕστερα ἀπό τό 6ο συνέδριο τοῦ Κόμματος τό χειμώνα τοῦ 1928 ἀποκαταστάθηκε ἡ ἑνότητα στό Κόμμα. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ 6ου συνεδρίου συνκεφαλαίωσαν τήν πείρα ἀπ' τά γεγονότα 1925—1927 καί τόνιζαν τή σημασία τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος. Στό ἀναμεταξύ ἄρχισαν νά παρουσιάζονται σ' ὅλη τή χώρα τμήματα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί νά ἀποκαθιστοῦν τήν ἐπαφή τους. Ἡ ἀρχική Μεραρχία ἔγινε τό περίφημο τέταρτο σῶμα στρατοῦ ὅπου ὁ Μάο ἦταν Πολιτικός Ἐπίτροπος. Μέ τόν ἐρχομό καί ἄλλων σχηματίστηκε στό ἴδιο μέρος καί τό 5ο σῶμα στρατοῦ. Ἀλλά πάνω σ' αὐτήν τήν ὀρεινή περιφέρεια οἱ συνθῆκες ἦταν φοβερές. Δέν εἶχαν οὔτε ροῦχα, οὔτε τροφή. Οἱ στρατιῶτες εἶχαν ἕνα σύνθημα: «Κάτω ὁ καπιταλισμός καί φάε κολοκύθες» γιατί μόνο κολοκύθες τρώγανε. Τό Γενάρη 1929 κατόρθωσαν νά σπάσουν τόν κλοιό καί νά βγοῦν ἀπό τά βουνά. Κάναν μεγάλες πορείες καί ἵδρυσαν παντοῦ Σοβιέτ. Σ' ὅλη τή χώρα ξαπλώνε ὁ θρῦλος

τής πολιτικής τους ἀπέναντι στούς ἀγρότες. Εἶχαν ὅμως νά παλαίψουν ἐνάντια [illegible] καί τούς [illegible] πού ὅλοι τους διέφθειραν τό κράτος. Κατόρθωσαν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα καί νά χτυπήσουν τήν ἀντεπαναστατική ἀντίδραση. Στά 1930 σχεδόν ὅλο τό νότιο Κιαγκ Σί καταλήφθηκε ἀπό τόν Κόκκινο στρατό. Καί ἔγινε βάση γιά τίς καινούργιες σοβιετικές περιφέρειες. Τό Φλεβάρη τοῦ 1930 ἔγινε μιά σπουδαία τοπική συνδιάσκεψη τοῦ Κόμματος στό Νότιο Κιαγκ Σί καί διατύπωνε τό πρόγραμμα τῶν Σοβιέτ. Ἀντιμετωπίστηκαν μέ ἐπιτυχία ἐκεῖνοι πού ὀνόμαζαν ὀπορτουνισμό τό ξαναμοίρασμα τῆς γῆς καί ἀποφασίστηκε νά σχηματιστεῖ ἡ ἐπαρχιακή σοβιετική κυβέρνηση τοῦ Κιαγκ Σί. Οἱ ἀγρότες ἀπάντησαν μέ παλλαϊκό ἐνθουσιασμό.

Ὁ Κόκκινος στρατός ὅλο καί μεγάλωνε. Σ' αὐτό ὠφελοῦσε ἡ σωστή πολιτική γραμμή καί συμπεριφορά ἀπέναντι στούς ἀγρότες. Εἶχε καθιερωθεῖ ἕνας ὀχτάλογος γιά τή συμπεριφορά τῶν στρατιωτῶν

1) Βάλε τίς πόρτες στή θέση τους ὅταν φεύγεις ἀπό ἕνα σπίτι, (γιατί οἱ πόρτες βγαίναν εὔκολα καί τίς χρησιμοποιοῦσαν γιά κρεββάτια).

2) Τύλιξε καλά τό στρῶμα ὅπου κοιμήθηκες.

3 Νά εἶσαι εὐγενικός καί λεπτός πρός τό λαό καί νά τόν βοηθᾶς ὅταν μπορεῖς

4) Νά ἐπιστρέψεις κάθε πράγμα πού δανείστηκες.

5) Νά ἀντικαθιστᾶς κάθε πράγμα πού χαλᾶς.

6) Νά εἶσαι τίμιος σέ κάθε συναλλαγή μέ ἀγρότες.

7) Νά πληρώνεις κάθε πράγμα πού ἀγοράζεις.

8) Νά προσέχεις τά μέτρα γιά τήν ὑγεία καί εἰδικά νά κάνεις ἀποχωρητήρια μακριά ἀπό τά σπίτια.

Αὐτά καί σήμερα ἀκόμα μαθαίνονται καί τραγουδιένται στούς στρατιῶτες. Στό μεταξύ ὀργανώνονται καί καινούργια σώματα στρατοῦ καί σημειώνουν καινούργιες ἐπιτυχίες. Ἡ τακτική τους τότε συγκεντρώνεται στά ἑπόμενα τέσσαρα σημεία.

1) Ὅταν ὁ ἐχθρός προχωρεῖ, ἐμεῖς ὑποχωροῦμε:

2) Ὅταν ὁ ἐχθρός σταματάει καί στρατοπεδεύει ἐμεῖς τόν ἐνοχλοῦμε:

3) Ὅταν ὁ ἐχθρός ζητάει ν' ἀποφύγει μιά μάχη, ἐμεῖς τόν χτυπᾶμε:

4) Ὅταν ὁ ἐχθρός ὑποχωρεῖ ἐμεῖς τόν κυνηγᾶμε.

Ὁ Μάο πολέμησε τή γραμμή τοῦ Λιλισάν πού ζητοῦσε ἐπιθέσεις, ἐφόδες ἐνάντια σέ μεγάλες πόλεις καί ἐξτρεμισμούς. Τόν Ἰούνη τοῦ 1930 τό πρῶτο καί τρίτο σῶμα στρατοῦ συνενώθηκαν στήν πρώτη στρατιά μέ πολιτικό ἐπίτροπο τό Μάο. Τόν ἴδιο καιρό ὀργανώθηκε ἡ «ἐπαναστατική ἐπιτροπή» τῶν Κινέζων ἐργατῶν καί ἀγροτῶν καί ὁ Μάο βγῆκε Πρόεδρός τους. Βγῆκε Πρόεδρος τῆς Προσωρινής Κεντρικῆς Σοβιετικῆς Κυβέρνησης, στό δεύτερο πανκινεζικό συνέδριο τῶν Σοβιέτ τό Γενάρη τοῦ 1934, ὅπου πῆραν μέρος ἀντιπρόσωποι 9 ἑκατομ. κατοίκων πού ζοῦσαν τότε στίς Σοβιετικές περιφέρειες. Ἡ γυναίκα του, ἡ ἀδελφή του καθώς καί ἄλλοι συγγενεῖς του καί ὁ γυιός του πιάστηκαν. Ἡ γυναίκα του μέ τήν ἀδελφή του ἐκτελέστηκαν,

Ἀπό τό 1930 ἄρχισαν οἱ μεγάλες ἐκκαθαριστικές ἐπιχειρήσεις τοῦ Κουόμινταγκ ἐνάντια στήν Κεντρική Σοβιετική περιφέρεια. Ἡ πέμπτη ἄρχισε τόν Ὀχτώβρη 1933. Τό Γενάρη 1934 ἔγινε τό δεύτερο Πανκινέζικο συνέδριο τῶν Σοβιέτ ὅπου ὁ Μάο ἦταν κύριος εἰσηγητής καί ὅπου βγῆκε ἡ Κεντρική Κινέζικη Κυβέρνηση. Τόν Ὀχτώβρη 1934 ἄρχισε ἡ Μακρά Πορεία. Ὁ Κόκκινος Στρατός μέσα ἀπό ἀπερίγραπτες δυσκολίες, δίνοντας καθημερινά μάχες ἔκανε μιά πορεία ἀπό 6.000 μίλια πού βάσταξε 365 μέρες καί ἔφτασε στό Κανσού καί Γιενάν.

Ὁ Μάο—Τσέ—Τούγκ τελείωσε τή μακρά συνομιλία του μέ τό Σνόου μέ τά ἑπόμενα λόγια:

"Η [illegible] Κόκκινου Στρατοῦ καί ἡ [illegible] βιοτική του ἀρι-[illegible] τοῦ ΚΚ καί Κ[illegible] τή [illegible] ἡγεσία τοῦ [illegible] σχεδόν ὑ-περάνθρωπη ἀντοχή καί στήν σταθερή θέληση τῶν βασικῶν στελεχῶν τοῦ Σοβιετικοῦ μας λαοῦ. Τό Κομ. Κόμμα τῆς Κίνας ἦταν εἶναι καί θά εἶναι πάντα πιστό στό Μαρξισμό—Λενινισμό καί θά συνεχίσει τήν πάλη του ἐνάντια σέ κάθε ὀππορτουνιστική τάση. Σ' αὐτή τή σταθερή θέληση βρίσκεται ἡ ἐξήγηση γιά τό ἀνίκητό του καί γιά τήν βεβαιότητα τῆς τελικῆς του νίκης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Αὐτό τό βιβλιαράκι γράφτηκε τό φθινόπωρο τοῦ 1936 καί προοριζότανε γιά διδαχτικό βιβλίο στήν 'Ακαδημία τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ σάν μιά ἀνασκόπηση τῆς πείρας τοῦ ἐμφύλιου πόλεμου. Μονάχα 5 *κεφάλαια συμπληρώθηκαν γιατί δέν ὑπῆρχε χρόνος γιά νά χειριστοῦμε μιά σειρά ἄλλα προβλήματα καί μαζί μέ αὐτά προβλήματα στρατηγικῆς ἐπίθεσης, στρατηγικοῦ ἑλιγμοῦ καί πολιτικῆς δουλειᾶς. Γιά* 4 *χρόνια τό χειρόγραφο κυκλοφοροῦσε μονάχα πολυγραφημμένο. Μέ αἴτηση τῆς «Σρατιωτικῆς καί Πολιτικῆς 'Επιθεώρησης» τυπώνεται τώρα γιά νά τό χρησιμοποιοῦν οἱ σύντροφοι τοῦ Κόμματος. Αὐτή ἡ δουλειά εἶναι τό ἀποτέλεσμα μιᾶς μεγάλης συζήτησης καί ἐκφράζει μιά γραμμή σκέψης ἐνάντια σέ μιά ἄλλη. Εἶναι ἀκόμα χρήσιμη σέ τοῦτον τόν ἀντιγιαπωνέζικο πόλεμο.*

'Ο Συγγραφέας

20 τοῦ *Φλεβάρη* 1941

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΩΣ ΝΑ ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

1. *ΝΟΜΟΙ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ*

Νόμοι (μέ τήν έννοια τοῦ φυσικοῦ σάν ξεχωριστοῦ άπ' τούς άνθρώπινους Νόμους) τοῦ πολέμου, αὐτό εἶναι ἕνα πρόβλημα πού πρέπει νά μελετηθεῖ καί νά λυθεῖ ἀπό καθένα πού διευθύνει ἕναν πόλεμο.

Νόμοι ἐπαναστατικοῦ πολέμου, αὐτό εἶναι ἕνα πρόβλημα πού πρέπει νά μελετηθεῖ καί νά λυθεῖ ἀπό καθένα πού διευθύνει ἕναν ἐπαναστατικό πόλεμο.

Νόμοι τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας, αὐτό εἶναι ἕνα πρόβλημα πού πρέπει νά μελετηθεῖ καί νά λυθεῖ ἀπό καθένα πού διευθύνει τόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας.

Διεξάγουμε τώρα ἕναν πόλεμο, ἕναν ἐπαναστατικό πόλεμο πού γίνεται μέσα στίς πολιτικές καί οἰκονομικές συνθῆκες πού ὑπάρχουν σέ μιά μισοαποικιακή Κίνα. Ἔτσι πρέπει νά μελετήσουμε ὄχι μονάχα τούς γενικούς Νόμους τοῦ πολέμου, ἀλλά τό ἴδιο, τούς ειδικούς Νόμους ἑνός ἐπαναστατικοῦ πολέμου, ειδικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας.

Ξέρουμε ὅλοι πώς χωρίς νά καταλάβουμε τίς συνθῆκες καί τά χαραχτηριστικά ἑνός καθήκοντος καί τίς σχέσεις του μέ πράγματα ἔξω ἀπ' αὐτό, δέ μποροῦμε νά ξέρουμε τούς Νόμους πού τό κυβερνᾶν, εἴτε τίς μέθοδες καί τά μέσα γιά νά τό πραγματοποιήσουμε. Συνεπῶς ἡ δουλειά δέ θᾆναι ἱκανοποιητική.

Ὁ πόλεμος εἶναι μιά ἀπό τίς ἀνώτερες μορφές πάλης γιά νά λυθοῦν ἀντιθέσεις ἀνάμεσα σέ τάξεις, ἔθνη, κράτη, πολιτικές ὁμάδες σ' ἕνα δοσμένο ἐπίπεδο ἐξέλιξης ἀπό τότες πού ἄρχισε ἡ ταξική κοινωνία. Χωρίς νά καταλάβουμε τίς συνθῆκες καί τά χαραχτηριστικά τοῦ πολέμου καί τίς σχέσεις του μέ τά πράγματα ἔξω ἀπ' αὐτόν, δέν ὑπάρχει τρόπος νά μάθουμε τούς τρόπους τοῦ πολέμου καί τίς μέθοδες καί τά μέσα γιά νά τόν

διευθύνουμε, καί ἡ νίκη εἶναι ἀδύνατη.

Ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος—ἕνας ἐπαναστατικός ταξικός πόλεμος ἤ ἕνας ἐπαναστατικός ἐθνικός πόλεμος, καθορίζεται ἀπό εἰδικές συνθῆκες καί χαρακτηριστικά μαζί μέ τίς γενικές συνθῆκες καί τά χαρακτηριστικά πού βρίσκονται σ' ἕναν πόλεμο γενικά. Ἔτσι ἐκτός ἀπό τούς Νόμους ἑνός πολέμου γενικά, κυβερνιέται ἀπό τούς δικούς του εἰδικούς Νόμους. Χωρίς νά καταλάβουμε αὐτέ, τίς εἰδικές συνθῆκες, τά χαρακτηριστικά καί τούς Νόμους, δέν ὑπάρχει τρόπος νά καθοδηγήσουμε ἕναν ἐπαναστατικό πόλεμο εἴτε νά ἀποσπάσουμε τή νίκη σ' ἕναν τέτοιο πόλεμο.

Ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος τῆς Κίνας, εἴτε εἶναι ἕνας ἐμφύλιος πόλεμος εἴτε ἕνας ἐθνικός πόλεμος διεξάγεται κάτω ἀπό τίς εἰδικές περιστάσεις πού ὑπάρχουν στήν Κίνα. Καθορίζεται ἀπό συνθῆκες καί χαρακτηριστικά ἰδιαίτερα γι' αὐτόν, σέ σύγκριση μ' ἕναν πόλεμο γενικά ἤ μ' ἕναν ἐπαναστατικό πόλεμο γενικά. Ἔτσι ἐκτός ἀπό τούς Νόμους ἑνός πολέμου γενικά ἤ ἑνός ἐπαναστατικοῦ πολέμου γενικά κυβερνιέται καί ἀπό Νόμους ξεχωριστούς γι' αὐτόν. Ἄν αὐτοί δέν κατανοηθοῦν, εἶναι ἀδύνατη ἡ νίκη στόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας.

Ἔτσι λοιπόν πρέπει νά μελετήσουμε τούς Νόμους τοῦ πολέμου γενικά καθώς ἐπίσης τούς Νόμους ἑνός ἐπαναστατικοῦ πολέμου γενικά καί τέλος πρέπει νά μελετήσουμε τούς Νόμους τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας.

Ὑπάρχει μιά λαθεμένη ἰδέα πού ἀπό πολύ καιρό τήν χτυπήσαμε. Εἶναι ἡ ἀντίληψη πώς ἀρκεῖ νά μελετήσουμε τούς Νόμους τοῦ πολέμου γενικά. Γιά νά μιλήσουμε πιό συγκεκριμένα εἶναι ἀρκετό νά ἀκολουθήσουμε τούς στρατιωτικούς κανόνες καί κανονισμούς πού βγῆκαν ἀπό τήν Κινέζικη Κυβέρνηση ἤ τή στρατιωτική ἀκαδημία. Αὐτοί πού ἔχουν τέτοιες ἀντιλήψεις δέν ξέρουν πώς αὐτοί οἱ κανόνες ἀνήκουν μονάχα στούς Νόμους τοῦ πολέμου γενικά καί μάλιστα, κάτι παραπάνω, εἶναι ὁλότελα ἀντιγραμμένοι ἀπό ξένες χῶρες. Ἄν τούς ἀκολουθήσουμε μέ ἀκρίβεια χωρίς τήν παραμικρή ἀλλαγή στή φόρμα ἤ στό περιεχόμενο θά κάναμε σάν νά κόβαμε τά πόδια μας γιά νά τά κάνουμε νά ταιριάξουν σέ μικρά παπούτσια καί θά καταλήγαμε σέ ἧττα. Ἀκόμα αὐτοί οἱ ἄνθρωποι σκέπτονται πώς μιά πού αὐτοί οἱ Νόμοι ἦταν καρπός αἱματηρᾶς πείρας τῶν περασμένων, γιατί εἶναι ἄχρηστοι; Ἀλλά δέν ξέρουν πώς ἐνῶ πρέπει νά σεβόμαστε τήν παληά αἱματηρή πείρα πρέπει τό ἴδιο νά σεβόμαστε καί τή δική μας αἱματηρή πείρα.

Ὑπάρχει μιά ἄλλη λαθεμένη ἰδέα πού καί αὐτήν τήν χτυπήσαμε ἀπό πολύν καιρό. Εἶναι ἡ ἀντίληψη πώς εἶναι ἀρκετό νά μελετήσουμε τήν πεῖρα τοῦ Ρούσικου ἐπαναστατικοῦ πολέμου. Γιά νά τό βάλουμε πιό συγκεκριμμένα εἶναι ἀρκετό νά ἀκολουθήσουμε τούς Νόμους, τούς κανόνες καί τούς κανονισμούς πού κατηύθυναν τόν ἐμφύλιο πόλεμο στή Σοβιετική Ἕνωση. Οἱ ἄνθρωποι μέ τέτοιες ἀντιλήψεις δέν ξέρουν πώς οἱ Νόμοι οἱ κανόνες καί οἱ κανονισμοί τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης περιλάβαιναν τά εἰδικά χαραχτηριστικά τοῦ δικοῦ της εἰδικοῦ ἐμφύλιου πολέμου καί τοῦ δικοῦ της Κόκκινου Στρατοῦ. Ἄν ἦταν νά τούς ἀκολουθήσουμε αὐστηρά χωρίς καμμιά ἀλλαγή θἆταν πάλι σάν νά κόβαμε τά πόδια μας γιά νά ταιριάξουμε τά παπούτσια καί θά καταλήγαμε σέ ἥττα. Ἀλλά αὐτοί οἱ ἄνθρωποι σκέφτονται πώς ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης εἶναι ἀκριβῶς ἔτσι ἐπαναστατικός ὅπως καί ὁ δικός μας κα πώς κερδήθηκε. Πῶς μπορεῖ νά ὑπάρξει ἄλλη ἐκλογή ἔξω ἀπ' τή Ρούσικη πεῖρα; Ὅμως δέν ξέρουν πώς ἐνῶ πρέπει νά σεβόμαστε τή Σοβιετική πεῖρα καί ἀκόμα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο ἱστορικό ἤ ξένο πόλεμο μιά πού ἀνήκει στήν πιό πρόσφατη πεῖρα ἑνός επαναστατικοῦ πολέμου, πρέπει πιό μεγάλο σεβασμό νά δείξουμε στήν πεῖρα τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας γιατί ἡ Κινέζικια ἐπανάσταση καί ὁ Κινέζικος Κόκκινος Στρατός καθορίζονται ἀπό πολλές εἰδικές συνθῆκες.

Ὑπάρχει ἐπίσης μιά ἄλλη λαθεμένη ἰδέα πού τήν χτυπήσαμε ἀπό παληά. Αὐτή εἶναι ἡ ἰδέα πώς ἡ πεῖρα τῆς Βόρειας ἐκστρατείας τοῦ 1926-27 εἶναι ἡ καλλίτερη καί γι' αὐτό πρέπει νά διδαχτεῖ αὐτή ἡ πεῖρα. Γιά νά τό βάλουμε πιό συγκεκριμένα πρέπει νά ἀντιγράψουμε τήν πεῖρα τῆς Βόρειας ἐκστρατειας νά ἀκολουθήσουμε μακρυνές καί ακατασχετες πορεῖες καί νά καταλάβουμε μεγάλες πόλεις. Οἱ ἄνθρωποι μέ τέτοιες ἀντιλήψεις δέν ξέρουν πώς ἐνῶ ἡ πειρα τῆς Βόρειας ἐκστρατείας πρέπει νά διδαχτεῖ δέν πρέπει ν' ἀντιγραφεῖ στερεότυπα, γιατί ἡ τωρινή κατάσταση τοῦ πολέμου μας ἄλλαξε ἤδη. Θά πρέπει νά ἐφαρμόσουμε μονάχα τήν πεῖρα ἀπό τή Βόρεια ἐκστρατεία πού ταιριάζει ἀκόμα στις τωρινές περιστάσεις καί νά ἐπεξεργαζόμαστε ταυτόχρονα τά δικά μας μετρα ἀνάλογα.

Ἀπό τα παραπάνω μπορεῖ κανένας νά δεῖ πώς ἡ διαφορά στήν κατάσταση ενός πολέμου καθορίζει τή διαφορά στούς Νόμους πού κατευθύνουν ἕναν πόλεμο σύμφωνα μέ τή διαφορά σέ χρόνο, τόπο καί χαραχτῆρα. Ἀπό τήν ἄποψη τοῦ χρόνου ὁ πόλεμος καί οἱ Νόμοι πού τόν καθορίζουν εἶναι ἐξελικτικοί μέ ξε-

χωριστά χαρακτηριστικά γιά κάθε ἱστορικό στάδιο πού ἀποχρυσταλλώνονται σέ ξεχωριστούς νόμους καί πού δέν μποροῦν νά ἀντιγραφοῦν χωρίς καμμιά ἀλλαγή γιά ἕνα διαφορετικό στάδιο. Ἄν ἰδωθοῦν ἀπό τό χαρακτῆρα ἑνός πολέμου, ὑπάρχουν ξεχωριστά χαρακτηριστικά σ' ἕνα ἐπαναστατικό ἤ σ' ἕνα ἀντεπαναστατικό πόλεμο, σ' ἕνα ἐπαναστατικό ταξικό ἤ σ' ἕνα ἐπαναστατικό ἐθνικό πόλεμο, ἔτσι πού κάθε πόλεμος ἔχει τούς δικούς του Νόμους μέ ξεχωριστά χαρακτηριστικά πού δέν μποροῦν νά μεταφερθοῦν ἀπό τόν ἕνα στόν ἄλλον στερεότυπα. Τό ἴδιο εἶναι νά ἰδωθοῦν ἀπό τήν ἄποψη τοῦ τόπου γιατί κάθε Κράτος ἤ Ἔθνος ἔχει τά δικά του ξεχωριστά χαρακτηριστικά μέ τά δικά του ξεχωριστά χαρακτηριστικά σέ Νόμους πολέμου πού δέν μποροῦν νά ἀντιγραφοῦν ἀπ' τό ἕνα στό ἄλλο. Μελετώντας τούς Νόμους τοῦ πολέμου σέ διάφορα ἱστορικά στάδια, μέ διάφορο χαρακτῆρα, ἀπό διάφορες περιφέρειες καί ἀπό διάφορα Ἔθνη πρέπει νά συγκεντρώνουμε τήν προσοχή μας στά ἀντίστοιχα χαρακτηριστικά τους καί στήν ἀντίστοιχη ἐξέλιξή τους καί ν' ἀπορρίπτουμε μηχανιστικές θεωρίες στήν ἐπιστήμη τοῦ πολέμου.

Καί δέν εἶναι μόνο αὐτό. Ὑπάρχει μιά διαφορά ἀνάμεσα σ' ἕνα μικρό καί σ' ἕνα μεγάλο στρατό γιά ἕναν στρατιωτικό ἀρχηγό. Ἱκανότητα νά διοικεῖς ἕνα μικρό στρατό πρῶτα καί ὕστερα ἕναν μεγάλο σημαίνει πρόοδο καί ἐξέλιξη. Ὑπάρχει ἐπίσης μιά διαφορά ἀνάμεσα σέ μιά καί σέ πολλές περιφέρειες. Ἱκανότητα νά πολεμᾶς πρῶτα σέ μιά περιφέρεια πού τήν ξέρεις καλά καί ἀργότερα σέ πολλές περιφέρειες δείχνει ἐπίσης πρόοδο καί ἐξέλιξη. Ἐξ αἰτίας τῆς διαφορᾶς πού ὑπάρχει καί στή δική μας καί στοῦ ἐχθροῦ τήν τεχνική, ὀργανωτική, ταχτική καί στρατηγική ἐξέλιξη σέ κάθε στάδιο ἑνός πολέμου ἁρμοδιότητα νά διοικεῖς πρῶτα σ' ἕνα κατώτερο στάδιο καί ὕστερα σ' ἕνα ἀνώτερο στάδιο σημαίνει πιό πολύ πρόοδο καί ἐξέλιξη. Τό νά καθυστερεῖς σ' ἕνα δοσμένο στρατό, περιφέρεια ἤ στάδιο δείχνει ἔλλειψη προόδου καί ἐξέλιξης. Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού προσκολλοῦνται σ' ἕνα μοναδικό ταλέντο, σέ μιά δοσμένη ἀντίληψη καί δέν κάνουν ποτέ καμμιά πρόοδο, μποροῦν νά ἀποδίδουν γιά τήν ἐπανάσταση σ' ἕνα δοσμένο τόπο καί δοσμένο χρόνο, ἀλλά ἡ συμβολή τους εἶναι περιορισμένη. Θέλουμε διοικητές πού μποροῦν νά κάνουν μεγαλύτερη συμβολή. Ὅλοι οἱ Νόμοι καθοδήγησης πολέμου ἐξελίσσονται σύμφωνα μέ τήν ἐξέλιξη τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἴδιου τοῦ πολέμου. Τίποτα στόν κόσμο δέν μένει σταθερό.

II. ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ πόλεμος, αὐτό τό τέρας ἀνθρώπινης ἀδερφοκτονίας ἀναπόφευκτα θά σβύσει μέ τήν κοινωνική πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου καί αὐτό θά ρθεῖ πάνω κάτω στό κοντινό μέλλον. Ἀλλά ὑπάρχει μονάχα ἕνας τρόπος νά γίνει αὐτό: Πόλεμος ἐνάντια στόν πόλεμο. Ἐπαναστατικός πόλεμος ἐνάντια στόν ἀντεπαναστατικό πόλεμο. Ἐθνικός ἐπαναστατικός πόλεμος ἐνάντια στόν ἐθνικό ἀντεπαναστατικό πόλεμο καί ταξικός ἐπαναστατικός πόλεμος ἐνάντια στόν ταξικό ἀντεπαναστατικό πόλεμο.

Ὑπάρχουν μονάχα δυό εἴδη πολέμου στήν ἱστορία. Ἐπαναστατικός καί ἀντεπαναστατικός. Ὑποστηρίζουμε τόν πρῶτο καί χτυπᾶμε τό δεύτερο. Μονάχα ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος εἶναι ἱερός. Ὑποστηρίζουμε τούς ἱερούς ἐθνικούς ἐπαναστατικούς πολέμους καί τούς ἱερούς ταξικούς ἐπαναστατικούς πολέμους.

Ἡ ζωή τῆς ἀνθρωπότητας ἀποτελεῖται ἀπό τρεῖς κύριες ἐποχές: τήν ἐποχή τῆς εἰρήνης, τήν ἐποχή τοῦ πολέμου καί πάλι μιά ἐποχή εἰρήνης. Εἴμαστε τώρα στή συνάντηση ἀνάμεσα στή δεύτερη καί στήν τρίτη ἐποχή. Ἡ ἐποχή τοῦ πολέμου θά τελειώσει μέ τά χέρια μας. Ὁ πόλεμος πού κάνουμε τώρα εἶναι, χωρίς καμμιά ἀμφιβολία, τελευταῖος ἀπό ὅλους τούς πολέμους καί εἶναι, πάλι χωρίς τήν παραμικρή ἀμφιβολία, ὁ πιό μεγάλος καί ὁ πιό σκληρό. Πάνω μας ὑπάρχει ὁ πιό μεγάλος καί ὁ πιό σκληρός ἀντεπαναστατικός πόλεμος. Ἄν δέν σηκώσουμε ψηλά τή σημαία τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου, ἕνα μεγάλο μέρος ἀπό τήν ἀνθρώπινη φυλή θά ἀντιμετωπίσει τήν ἐξόντωση. Ἡ σημαία ἑνός ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς ἀνθρώπινης φυλῆς εἶναι ἡ σημαία τῆς σωτηρίας γιά τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ σημαία τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας εἶναι ἡ σημαία τῆς σωτηρίας γιά τήν Κίνα. Δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή ἀμφιβολία πώς ἕνας πόλεμος πού διεξάγεται ἀπό τήν πλειοψηφία τῆς ἀνθρώπινης φυλῆς ἤ τοῦ Κινέζικου Λαοῦ, εἶναι ἕνας ἱερός καί δίκαιος πόλεμος—τό πιό τιμημένο στάδιο γιά νά σωθεῖ ἡ ἀνθρωπότητα καί ἡ Κίνα ἀπό τήν καταστροφή, μιά γέφυρα πού ὁδηγεῖ τήν ἀνθρώπινη ἱστορία σέ μιά νέα ἐποχή καί ἕνας φάρος πού ὁδηγεῖ ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα στό χτίσιμο ἑνός νέου κόσμου. Ἡ μελέτη μας πάνω στούς Νόμους ἐπαναστατικοῦ πολέμου ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπιθυμία μας νά βάλουμε τέρμα σ' ὅλους τούς πολέμους.

III. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ—ΣΠΟΥΔΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ, ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁλόκληρος ὁ κόσμος, μιά χώρα, μιά ἀνεξάρτητη ἀντάρτι-

κη περιοχή, μιά ἀνεξάρτητη Σοβιετική περιοχή ἤ ἕνα ἀνεξάρτητο μέτωπο ἐπιχειρήσεων, τό καθένα μπορεῖ νά θεωρηθεῖ σάν μιά κατάσταση συνολικοῦ πολέμου, μιά πολεμική κατάσταση πού καλύπτει διάφορες φάσεις καί στάδια.

Μιά μελέτη τῶν Νόμων γιά νά καθοδηγήσει κανένας μιά κατάσταση συνολικοῦ πολέμου, ἔρχεται κάτω ἀπό τό σκοπό τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμης. Μιά μελέτη τῶν Νόμων γιά νά καθοδηγήσει κανένας μιά μερική πολεμική κατάσταση, ἔρχεται κάτω ἀπ' τό σκοπό τῆς ἐπιστήμης ἐκστρατείας καί ταχτικῆς.

Γιατί εἶναι ἀπαραίτητο νά ζητοῦμε ἕνα κάποιο βαθμό κατανόησης τῶν Νόμων στρατηγικῆς ἀπό τό Διοικητη μιᾶς ἐκστρατείας ἤ μιᾶς ταχτικῆς ἐπιχείρησης; Γιατί κατανόηση τοῦ ὅλου κάνει εὐκολότερο τό χειρισμό τοῦ μέρους καί γιατί τό μέρος ἀνήκει στό ὅλο. Ἀποκρούσαμε ἤδη τήν ἀντίληψη πώς ἡ στρατηγική ἐπιτυχία καθορίζεται ἀπό ταχτική ἐπιτυχία. Μιά τέτοια ἀντίληψη δέν βλέπει πώς τό κύριο καί τό σπουδαιότερο πρᾶγμα πού ἀποφασίζει σ' ἕναν πόλεμο βρίσκεται στό ἐάν θά κατανοηθεῖ σωστά ὅλη ἡ κατάσταση καί μέσα σ' αὐτή τά διάφορά της στάδια. Ἄν ὑπάρχουν σοβαρές ἐλλείψεις ἤ λάθη στή θεώρηση ὁλόκληρης τῆς κατάστασης καί τῶν σταδίων ἑνός πολέμου, αὐτός ὁ πόλεμος στά σίγουρα θά χαθεῖ. «Μιά ἀπρόσεχτη κίνηση καταδικάζει ἕνα ὁλόκληρο παιχνίδι σκακιοῦ». Αὐτό ἀναφέρεται μονάχα σέ μιά κίνηση πού εἶναι ἀποφασιστική γιά τήν ὅλη κατάσταση, ἀλλά ὄχι σέ μιά μερική κίνηση χωρίς ἀποφασιστικό χαραχτῆρα. Αὐτό εἶναι σωστό τόσο γιά τό σκάκι, ὅσο καί γιά τόν πόλεμο.

Ἀλλά τό ὅλο δέν μπορεῖ νά χωριστεῖ ἀπό τ ι μέρη του, νά σταθεῖ μονάχο του. Εἶναι καμωμένο ἀπό ὅλα τά μέρη του, πού μερικά ἀπ' αὐτά μποροῦν νά ὑποστοῦν καταστροφή ἤ κλονισμό χωρίς νά θίξουν ζωτικά τό ὅλο, γιατί δέν εἶναι ἀποφασιστικά. Μερικές ταχτικές ἤ ἐκστρατευτικές ὑποχωρήσεις ἤ ἀποτυχίες συχνά δέ φέρνουν ἀτυχίες σ' ὅλο τόν πόλεμο, γιατί δέν εἶναι ἀποφασιστικές. Ἀλλά ἄν πολλές ἀπο τίς ἐκστρατεῖες πού φτιάχνουν ὅλο τόν πόλεμο ἤ ἄν μιά ἤ δυό ἀπό τις ἀποφασιστικές του ἐκστρατεῖες χαθοῦν, ὅλη ἡ κατάσταση θ' ἀλλάξει, τότε τέτοιες ἐκστρατεῖες εἶναι ἀποφασιστικές. Στή στρατιωτική ἱστορία ὑπάρχουν περιπτώσεις ἥττας σέ μ ά μάχη πού εκμηδενίζει ὅλα τά ἀποτελέσματα ἀπο προηγούμενες νίκες καί νίκης σέ μιά μάχη πού ἔρχεται ὕστερα ἀπό πολλές ἧττες καί πού δημιουργεῖ μιά νέα κατάσταση. Τέτοιες «διαδοχικές νίκες» καί «διαδοχικές ἧττες» εἶναι μερικῆς φύσης, πού δέν εἶναι ἀποφασιστικές γιά τήν ὁλική πολεμική κατάσταση, ἐνῶ τέτοια «ἧττα σέ μιά μάχη» καί

«νίκη σέ μιά μάχη» είναι ἀποφασιστικές. Ὅλα αὐτά ἐξηγοῦν τή
σοβαρότητα τοῦ νά μελετᾶ κανένας τήν ὁλική κατάσταση. Εἶναι
πάρα πολύ ἐπιταχτικό γιά ἕναν πού καθοδηγεῖ μιά ὁλική κατά-
σταση νά ἀφιερώσει τήν κύρια προσοχή του, πάνω στή βάση
τῶν συνθηκῶν πού ὑπάρχουν στά προβλήματα τῆς ὀργάνωσης
τῶν δυνάμεων καί τῶν σχηματισμῶν πού μάχονται καί στίς ἐσω-
τερικές σχέσεις ἀνάμεσα σέ δυό ἐκστρατεῖες, ἀνάμεσα σέ διάφο-
ρα στάδια ἐπιχειρήσεων καί ἀνάμεσα στή συνολική δράση τοῦ
ἐχθροῦ καί τή δική μας. Αὐτό ἀφορᾶ τίς εὐκαιρίες καί τά πεδία
πού ἀπαιτοῦν τή μεγαλύτερη προσπάθεια. Ἄν αὐτά διαφεύγουν
τήν προσοχή καί ἡ προσοχή ἀποσπαστεῖ σέ δευτερεύοντα προ-
βλήματα εἶναι πιθανόν νά ἔχουμε ἀτυχήματα.

Ἡ σχέση ἀνάμεσα στό ὅλον καί στά μέρη ἐφαρμόζεται ὄ-
χι μονάχα στή σχέση ἀνάμεσα σέ μιά στρατηγική καί σέ μιά ἐκ
στρατεία ἀλλά ἐξ ἴσου καί ἀνάμεσα σέ μιά ἐκστρατεία καί τα-
χτικές μάχες. Π. χ. Ἡ σχέση ἀνάμεσα στή δράση μιᾶς Μεραρχί-
ας καί στή δράση ἑνός Συντάγματος ἤ ἑνός Τάγματος. Ἀνάμε-
σα στή δράση ἑνός Λόχου καί στή δράση ἑνός Οὐλαμοῦ ἤ μιᾶς
Διμοιρίας. Ὁ ἀξιωματικός πού διοικεῖ κάθε βαθμό στρατιωτικῆς
ὀργάνωσης θά πρέπει νά συγκεντρώσει τήν προσοχή του στό
πιό σοβαρό καί ἀποφασιστικό πρόβλημα ἤ δράση ἀπό τήν ὅλη
κατάσταση τῆς Διοίκησής του ἀντί νά ἀπασχολεῖται κυρίως μέ
ἄλλα προβλήματα ἤ μέ ἄλλη δράση.

Τί πράμμα θά πρέπει νά θεωρεῖται σάν σοβαρό ἤ ἀποφασι-
στικό δέν καθορίζεται ἀπό γενική ἤ ἀφηρεμένη κατάσταση ἀλ-
λά ἀπό συγκεκριμμένη κατάσταση. Σέ κάθε στρατιωτική ἐπι-
χείρηση ἡ ἐκλογή τῆς κατεύθυνσης καί τοῦ σημείου ἐπίθεσης θά
πρέπει νά στηρίζεται στήν τωρινή κατάσταση τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ
ἐδάφους καί τῆς δύναμης τῶν τμημάτων μας. Ἐκεῖ ὅπου τά τρό-
φιμα εἶναι ἄφθονα πρέπει νά προσέξουμε νά ληφθοῦν μέτρα
ἐνάντια σέ φαγοπότια, ἀλλά ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἔλλειψη σέ τρό-
φιμα τό πρόβλημα εἶναι πῶς θά ξεπεράσουμε τήν πεῖνα. Τό πα-
ραμικρότερο κενό σέ πληροφορίες σέ μιά λευκή περιφέρεια μπο-
ρεῖ νά ὁδηγήσει σέ ἧττες στίς ἐρχόμενες συγκρούσεις, ἀλλά δέν
εἶναι συνήθως σοβαρό πρόβλημα σέ μιά Σοβιετική Περιφέρεια.
Εἶναι ἀπαραίτητο γιά ἕναν ἀνώτερο Διοικητή νά πάρει προσω-
πικά μέρος σέ μερικές ἐκστρατεῖες, ἐνῶ αὐτό δέν εἶναι ἀπαραί-
τητο σέ ἄλλες. Τό πιό σοβαρό πράμμα σέ μιά στρατιωτική ἀκα-
δημία εἶναι ἡ ἐκλογή ἑνός διευθυντή καί δασκάλων καί ἡ ἐπε-
ξεργασία ἑνός ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Ἡ κινητοποίηση
προσοχῆς καί ἡ ἐπιλογή σωστῶν συνθημάτων ἀπαιτεῖ τήν ἴδιά

μεγάλη φροντίδα γιά μιά μαζική συγκέντρωση. Μέ μιά λέξη ή ἀρχή εἶναι νά συγκεντρώσεις τήν προσοχή σου στίς ἀπόψεις μιᾶς συνολικῆς κατάστασης.

Βαθειά σκέψη συνοδεύει τή μελέτη τῶν καθοδηγητικῶν νόμων μιᾶς συνολικῆς πολεμικῆς κατάστασης γιατί αὐτό τό σύνολο εἶναι ἀόρατο καί μπορεῖ νά τό δεῖ κανείς μονάχα μέ ἕνα μυαλό πού σκέπτεται δραστήρια. Ἀλλά καθώς ἕνας συνολικός πόλεμος εἶναι καμωμένος ἀπό μέρη ἐκεῖνοι πού διαθέτουν μιά πεῖρα ἀπό μιά μερική κατάσταση ἤ ἀπό μιά ἐκστρατεία ἤ ἀπό ταχτικές ἐπιχειρήσεις εἶναι ἱκανοί νά κατανοήσουν ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο ἄν ἀσκήσουν τή συλλογιστική τους δύναμη.

Στρατηγικά προβλήματα τέτοια ὅπως εἶναι ἡ ἐξέταση τῶν ἐσωτερικῶν σχέσεων ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν ἐχθρό, ἀνάμεσα σέ ἐκστρατεῖες καί σέ ἐπιχειρησιακές φάσεις. Ἐξέταση μερικῶν ἀποφασιστικῶν μερῶν μιᾶς συνολικῆς κατάστασης, ειδικῶν μορφῶν μιᾶς γενικῆς κατάστασης, τίς σχέσεις ἀνάμεσα στό μέτωπο καί στά μετόπισθεν, ἀνάμεσα στίς ἀπώλειες καί στίς ἀντικαταστάσεις, ἀνάμεσα στή μάχη καί στήν ἀνάπαυση, ἀνάμεσα στή συγκέντρωση καί στή διασπορά, ἀνάμεσα στήν ἐπίθεση καί στήν ἄμυνα, ἀνάμεσα στήν προέλαση καί στήν ὑποχώρηση, ἀνάμεσα σέ καλυμμένες καί ἐκτεθημένες θέσεις, ἀνάμεσα σέ κύρια ἐπίθεση καί σέ ἐπίθεση ὑποστήριξης, ἀνάμεσα σέ ἐπιθετικές καί σέ συγκρατικές ἐπιχειρήσεις, ἀνάμεσα σέ συγκεντρωμένη καί αποκεντρωμένη διοίκηση, ἀνάμεσα σέ ἀργό πόλεμο καί σέ πόλεμο γρήγορης ἀπόφασης, ἀνάμεσα σέ πόλεμο θέσεων καί πόλεμο ἐλιγμῶν, ἀνάμεσα σέ φιλικές δυνάμεις, ἀνάμεσα σέ μιά ὑπηρεσία καί σέ μιά ἄλλη, ἀνάμεσα σέ ἀνώτερες καί κατώτερες δυνάμεις, ἀνάμεσα σέ στελέχη καί στρατιῶτες, ἀνάμεσα σέ παληούς μαχητές καί νεοστρατολογημένους, ἀνάμεσα σέ ἀνώτερα καί κατώτερα στελέχη, ἀνάμεσα σέ παληά καί νέα στελέχη, ἀνάμεσα σέ Σοβιετικές καί Λευκές περιφέρειες ἀνάμεσα σέ παληές καί νέες Σοβιετικές περιφέρειες, ἀνάμεσα σέ κεντρικά καί σέ συνοριακά τμήματα μιᾶς Σοβιετικῆς περιφέρειας, ἀνάμεσα σέ ζεστό καί κρύο καιρό, ἀνάμεσα σέ νίκη καί ἧττα, ἀνάμεσα σέ μεγάλες καί μικρές δυνάμεις, ἀνάμεσα σέ ταχτικές καί ἀντάρτικες δυνάμεις, ἀνάμεσα σέ ἐξόντωση τοῦ ἐχθροῦ καί κέρδισμα τοῦ λαοῦ, ἀνάμεσα σέ μεγάλωμα καί δυνάμωμα τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ, ἀνάμεσα σέ στρατιωτική καί πολιτική δουλειά, ἀνάμεσα σέ στρατιωτικά καί πολιτικά καθήκοντα, ἀνάμεσα σέ περασμένα καί τωρινά καθήκοντα, ἀνάμεσα σέ τωρινά καί μελλοντικά καθήκοντα, ἀνάμεσα σέ καθήκοντα κάτω ἀπό μιά περίπτωση καί

ἀπό μιά ἄλλη, ἀνάμεσα σέ σταθερά καί μεταβλητά μ τι πα, ἀνάμεσα σέ ἐμφύλιους καί ἐθνικούς πολέμους, ἀνάμεσα σέ ἕνα ἱστορικό στάδιο καί σέ ἕνα ἄλλο κ.λ.π. κ λ.π. Οἱ δια ρίσεις καί οἱ σχέσεις ὅλων αὐτῶν εἶναι ἀόρατες καί ἐντούτοις ὅλα αὐτά μποροῦν νά κατανοηθοῦν, νά συλληφθοῦν; νά κυριαρχηθοῦν ὁλοκληρωτικά καί νά τα χειριστεῖ κανείς μαστορικά αν ἀσκήσει τή συλογιστική του δύναμη. Μέ ἄλλα λόγια το καθῆκον μιᾶς στρατηγικῆς μελέτης ἤ μιᾶς μελέτης τῆς φυσικῆς πορείας μιᾶς συνολικῆς πολεμικῆς κατάστασης εἶναι νά λύσει ὅλα τά σοβαρά καί ἀναγκαία προβλήματα τοῦ πολέμου ἤ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀνεβάζοντάς τα σέ μιά ἀνώτερη βαθμίδα ἀρχῶν.

IV. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ

Γιατί ὀργανώνεται ἕνας Κόκκινος Στρατός; Γιά νά νικήσει τόν ἐχθρό. Γιατί μελετᾶμε τούς Νόμους τοῦ πολέμου; Γιά νά τούς ἐφαρμόσουμε στόν πόλεμο.

Τό νά μάθεις εἶναι δύσκολο, ἀλλά τό νά ἐφαρμόσεις αὐτό πού ἔμαθες εἶναι ἀκόμα πιό δύσκολο. Ἡ στρατιωτική ἐπιστήμη στήν αἴθουσα τοῦ Σχολείου ἤ σ' ἕνα βιβλίο μπορεῖ νά καταχτηθεῖ ἀπό πολύ κόσμο ἀλλά σέ συγκεκριμένο πόλεμο ἄλλοι χάνουν ἐνῶ ἄλλοι κερδίζουν, ὅπως ἀποδείχθηκε καί στή στρατιωτική ἱστορία καί στή δική μας ζωή.

Τί εἶναι ἐκεῖνο πού κάνει τή διαφορά;

Ρεαλιστικά δέν μποροῦμε νά ζητᾶμε ἀπό ἕνα Στρατηγό νά κερδίζει ὅλες τίς μάχες. Αὐτό ποτέ δέ συνέβηκε σέ ὅλη τήν ἱστορία. Ἐκεῖνο πού ζητᾶμε εἶναι ἕνας Διοικητής νά εἶναι καί φρόνιμος καί θαρραλέος καί γενικά νά κερδίζει μάχες στή πορεία ἑνός πολέμου. Γιά νά τό κατορθώσει αὐτό ὑπάρχει μιά μέθοδος πού πρέπει νά μαθευτεῖ καί αὐτή εἶναι μιά μέθοδος μάθησης καί ἐφαρμογῆς εἶναι μιά μέθοδος πού θἄπρεπε νά χρησιμοποιεῖται καί στή διάρκεια τῆς μάθησης καί στή διάρκεια τῆς ἐφαρμογῆς.

Πῶς νά χρησιμοποιήσουμε αὐτή τή μέθοδο; Αὐτό σημαίνει νά καταχτήσουμε βαθειά γνώση ἀπ' ὅλες τίς ἀπόψεις τῆς κατάστασης ἀνάμεσά μας καί στόν ἐχθρό, νά ἀνακαλύψουμε τούς Νόμους πού καθορίζουν τή δρ ση καί στίς δυό παρατάξεις καί νά ἐφαρμόσουμε αὐτούς τούς Νόμους στή δική μας δράση.

Τά στρατιωτικά ἐγχειρίδια σέ πολλές χῶρες περιέχουν τήν ὁδηγία «τῆς ἐλαστικῆς ἐφαρμογῆς ἀρχῶν τόσο ὅσο ἀπαιτεῖ ἡ κατάσταση» καί τῶν μεθόδων καί μέσων γιά νά βγεῖ κανένας ἀπό τήν κατάσταση πού δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπό μιά ἧττα. Ἡ

πρώτη οδηγία είναι μιά υπόδειξη ενάντια σέ μιά μηχανική ἐφαρμογή ἀρχῶν ἀπό ἕνα Διοικητή πού θά ὁδηγοῦσε σέ ὑποκειμενικά λάθη, ἐνῶ ἡ δεύτερη μᾶς λέει πῶς νά ἀντιμετωπίσουμε μια κατάσταση πού ἦρθε σάν ἀποτέλεσμα ἀπό τά ὑποκειμενικά λάθη τοῦ διοικητή ἤ ἀπό ἀπρόβλεπτες καί ἀναπόφευκτες μεταβολές σέ μιά ἀντικειμενική κατάσταση.

Πῶς διαπράττονται ὑποκειμενικά σφάλματα; Εἶναι οἱ συνέπειες ἀπό τέτοιες διαθέσεις δυνάμεων καί διοίκηση σέ πόλεμο ἤ σέ μάχη πού δέν ταιριάζουν μέ τίς συνθῆκες τόπου καί χρόνου. Εἶναι ἡ δυσαρμονία, ἡ ἀσυμφωνία καί ἡ ἀσυνέπεια ἀνάμεσα στήν ὑποκειμενική διοίκηση καί στίς ἀντικειμενικές πραγματικότητες, ἤ μέ ἄλλα λόγια δέν μποροῦν νά λύσουν τίς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στό ὑποκειμενικό καί τό ἀντικειμενικό. Αὐτό γίνεται σέ κάθε ἀνθρώπινη ἐνέργεια, ἡ μόνη διαφορά εἶναι πώς μιά ἐνέργεια μπορεῖ νά εἶναι καλύτερη ἀπό μιά ἄλλη, ἐνῶ μιά ἐνέργεια ζητάει μεγαλύτερη ἁρμοδιότητα, ἕνας πόλεμος ζητάει νά κερδηθοῦν περισσότερες νίκες ἤ νά χαθοῦν λιγώτερες μάχες. Τό βασικό στό πρόβλημα αὐτό ἐδῶ πέρα εἶναι νά συνταιριάζεις τό ὑποκειμενικό μέ τό ἀντικειμενικό.

Γιά παράδειγμα, ὅταν μιά ὁρισμένη πλευρά τοῦ ἐχθροῦ πού εἶναι ἀκριβῶς τό ἀδύνατο του σημεῖο διαλέγεται γιά σημεῖο ἐπίθεσης κι' ἔχουμε σάν ἀποτέλεσμα μιά ἐπιτυχία, α το σημαίνει ἁρμονία ἀνάμεσα στό ὑποκειμενικό καί τό ἀντικειμενικό ἤ ἀνάμεσα στήν ἀναγνώριση, στήν κρίση, καί στήν ἀπόφαση τοῦ διοικητή ἀπ' τόνα μέρος καί τῆς πραγματικότητας τοῦ ἐχθροῦ καί τῆς διάθεσης τῶν δυνάμεών του ἀπό τό ἄλλο. Ἄν μιά ἄλλη πλευρά ἤ τό κέντρο διαλέγεται γιά ἐπίθεση καί ἀποτέλεσμα εἶναι ἧττα, τότες ὑπάρχει ἔλλειψη ἁρμονίας. Τέλεια ἁρμονία ἀνάμεσα στήν ὑποκειμενική διοίκηση καί στήν ἀντικειμενική κατάσταση σέ μιά σύγκρουση πετυχαίνεται ὅταν ἡ ἐπίθεση γίνεται τή στιγμή πού χρειάζεται, οἱ ἐφεδρεῖες μπαίνουν στή μάχη τότε πού εἶναι σωστό. Καί οἱ διαθέσεις τῶν δυνάμεων γιά μάχες καί γιά ἐπιχειρησιακές ἐνέργειες εἶναι εὐνοϊκές γιά μᾶς καί δυσμενεῖς γιά τόν ἐχθρό.

Ὡστόσο τέλεια ἁρμονία σπάνια συμβαίνει σ'ἕναν πόλεμο ἤ σέ μία μάχη, μιά πού καί οἱ δυό ἀντίπαλοι εἶναι ὅμιλοι ἀπό ζωντανά ἔνοπλα ἀνθρώπινα ὄντα πού τό καθένα κρατάει τά μυστικά του ἀπό τόν ἄλλον. Αὐτό διαφέρει ἀπό τό νά διαχειρίζεσαι στατικά ἀντικείμενα ἤ δουλειές τῆς ρουτίνας. Ἀλλά μιά βάση γιά τή νίκη ὑπάρχει ἄν ἔχουμε μόνο μιά γενική συμφωνία μέ τήν κατάσταση ἤ μιά συνοχή στίς ἀποφασιστικές μάχες.

Σωστή διάθεση δυνάμεων ἀπό ἕνα διοικητή εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς σωστῆς ἀπόφασης πού στηρίζεται σέ σωστή κρίση πού μέ τή σειρά της κι' αὐτή βγαίνει ἀπό καλή καί οὐσιώδη ἀναγνώριση καί ὅλα αὐτά βρίσκονται μέ μιά συστηματική σκέψη. Αὐτό σημαίνει πώς ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τῆς κατάστασης τοῦ ἐχθροῦ ὑπόκεινται στήν πιό μεγάλη δυνατή καί ἀναγκαία ἀναγνωριστική δουλειά ἀπό ἕνα διοικητή, καί ἐφαρμόζονται τέτοιοι συλλογισμοί πού νά παραμερίζουν τά ἐπουσιώδικα καί τά ἀνακριβῆ καί νά κρατιένται τά οὐσιώδικα και τά ἀληθινά καί αὐτά χρησιμοποιοῦνται γιά νά μάθει κανένας τά σχετικά κι τά ἀφανῆ γεγονότα. Αὐτό ἔχει συνέπεια νά φέρνει στήν κατάστάσταση τοῦ ἐχθροῦ πρός τή δική σου μεριά, ἀπό κεῖ νά βγάζεις τή κρίση σου, νά τακτοποιεῖς τό μυαλό σου καί νά ἐπεξεργάζεσαι τό σχεδιό σου. Αὐτό εἶναι τό τέλειο ἐπιστημονικό προτσές πού πρέπει νά ἀκολουθήσει ἕνας στρατιωτικός ειδικός προτοῦ νά διαμορφώσει ἕνα στρατηγικό ἐκστρατευτικό ἤ μιᾶς μάχης σχέδιο.

Ἀλλά αὐτό δέν γίνεται μ' ἕναν ἐπιπόλαιο στρατιωτικό ἄνθρωπο πού τό στρατιωτικό του σχέδιο χτίζεται πάνω σέ μιά βάση τῶν ἐπιθυμιῶν του. Τέτοιο σχέδιο εἶναι φανταστικό καί ἔξω ἀπό τά πράγματα. Ἕνας ἀπερίσκεπτος καί ἐνθουσιώδης στρατιωτικός γελιέται εὔκολα ἀπ' τόν ἐχθρό ἤ τραβιέται ἀπό ἐπιπόλαιες κομματιαστές πληροφορίες καί κινιέται ἀπό ἀνεύθυνες προτάσεις κατωτέρων του, πού δέ στηρίζονται οὔτε σέ σωστή οὔτε σέ ἔξυπνη κατανόηση. Αὐτός πιό πολύ θά ἀποτύχει, γιατί εἴτε δέν ξέρει εἴτε δέ θέλει νά ξέρει πώς κάθε στρατιωτικό σχέδιο πρέπει νά στηρίζεται σέ ἀπαραίτητη ἀναγνώριση καί προσεκτική σκέψη πάνω στή δική του κατάσταση καί στήν κατάσταση τοῦ ἐχθροῦ ὅπως ἐπίσης καί πάνω στίς ἐσωτερικές σχέσεις ἀνάμεσα στά δυό αὐτά.

Κατανόηση μιᾶς κατάστασης ἀπαιτεῖται ὄχι μονάχα πρίν συλληφθεῖ ἕνα στρατιωτικό σχέδιο ἀλλά καί ὕστερα ἀπ' αὐτό. Ἡ ἐκτέλεση ἑνός σχεδίου ἀπό τήν ἀρχή ὥς τό τέλος μιᾶς πολεμικῆς κατάστασης εἶναι ἕνα ἄλλο προτσές. Αὐτό εἶναι ἕνα καινούργιο προτσές, ἕνα προτσές πράξης, πού μέσα σ' αὐτό μπαίνει τό πρόβλημα νά ἐπανεξετάσεις ἄν οἱ πραγματικότητες συμφωνοῦν μέ τό πρῶτο προτσές. Ὅταν ὑπάρχει ἀσυμφωνία ἀνάμεσα σέ κεῖνα πού σχεδιάστηκαν καί στίς πραγματικότητες, ἔστω κι ἄν αὐτή εἶναι μικρή, μιά καινούργια ἀπόφαση πρέπει νά παρθεῖ πάνω στή βάση μιᾶς νέας κρίσης σύμφωνα μέ τά νέα δοσμένα καί τό ἀρχικό πλάνο πρέπει νά ἀλλαχθεῖ γιά νά ταιριάσει μέ

τή νέα κατάσταση. Μερικές τροποποιήσεις σχεδόν πάντα γίνονται σέ κάθε ἐπιχείρηση, καί καμμιά φορά συμβαίνει νά γίνεται μιά ὁλοκληρωτική ἀλλαγή. Ἕνας θερμόαιμος πού δέν ξέρει πῶς ἤ δέν θέλει νά ἀλλάξει τό σχέδιο ἀλλά βαδίζει τυφλά θά χτυπήσει τό κεφάλι του στόν τοῖχο.

Τά παραπάνω ἐφαρμόζονται σέ μιά στρατηγική, ἐκστρατευτική ἤ μάχης ἐπιχείρηση. Ἕνας ἔμπειρος καί ἀνοιχτομάτης στρατιώτης πού είνε πάντα ἕτοιμος νά μαθαίνει καί πού ξέρει καλά τόσο τίς δικές του δυνάμεις ὅσο καί τίς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καί μαζί μ' αὐτά τήν κατάσταση ἀξιωματικῶν καί ἀνδρῶν, ὅπλων, ἐφοδίων, καί τό σύνολο αὐτῶν τῶν παραγόντων μαζί μέ ὅλες τίς ἄλλες φάσεις τοῦ στρατιωτικοῦ περιβάλλοντος καθώς καί τίς πολιτικές, οἰκονομικές, γεωγραφικές καί καιρικές συνθῆκες ἔχει πιό μεγάλη αὐτοπεποίθηση διευθύνοντας ἕναν πόλεμο ἤ μιά ἐπιχείρηση μέ τή μεγαλύτερη δυνατότητα νά κερδίσει. Αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς κατανόησης τῆς κατάστασης τοῦ ἐχθροῦ καί τῆς δικῆς μας, τῆς ἀνακάλυψης τῶν νόμων καί λύσης τοῦ προβλήματος τῆς ἁρμονίας ἀνάμεσα στό ὑποκειμενικό καί τό ἀντικειμενικό μέσα σέ μιά μακρυά πολεμική περίοδο. Αὐτό εἶναι ἕνα πολύ σοβαρό προτσές καί εἶναι δύσκολο νά συλλάβεις τούς νόμους πού κυβερνοῦν ἕναν γενικό πόλεμο χωρίς μιά τέτοια μακρόχρονη πεῖρα. Ἕνας ἀληθινά ἱκανός διοικητής εἶναι ὄχι ἐκεῖνος πού ξέρει στρατηγική καί ταχτική στά χαρτιά ἤ πού εἶναι νεοφερμένος, τέτοιος ἱκανός μπορεῖ νά γίνει μόνο μέ τό νά μαθαίνει σέ τωρινό πόλεμο.

Ὅλοι οἱ νόμοι καί οἱ θεωρίες τοῦ πολέμου βασικῆς μορφῆς εἶναι γενικέψεις περασμένων πολέμων ἀπό παληούς ἤ σύγχρονους μελετητές. Ἕνα πράμμα εἶναι νά λές πώς ἡ αἱματηρή πεῖρα πού ἄφησαν παληοί πόλεμοι θἄπρεπε νά μελετιέται προσεχτικά. Ἀλλά ἄλλο πράμμα νά ἐξετάζεις αὐτές τίς γενικέψεις πάνω στή βάση τῆς δικῆς σου πείρας καί νά χρησιμοποιεῖς τό ὠφέλιμο ἀπό τά παληά, νά ἀπορίπτεις τό ἄχρηστο καί νά προσθέτεις στό παληό αὐτό πού εἶναι εἰδικά δικό σου. Αὐτό τό τελευταῖο εἶναι τό πιό σπουδαῖο. Χωρίς αὐτό δέν θἄμαστε ἱκανοί νά καθοδηγήσουμε ἕναν πόλεμο.

Μελετώντας βιβλία μαθαίνεις, ἀλλά ἡ πράξη εἶναι κι'αὐτή μάθηση καί εἶναι μάλιστα ἡ πιό σπουδαία μορφή μάθησης. Μαθαίνουμε τόν πόλεμο κυρίως ἀπ' τόν πόλεμο. Ἕνας πού δέν εἶχε εὐκαιρία νά πάει στό σχολειό, μπορεῖ νά μάθει τήν τέχνη τοῦ πολέμου, πράμμα πού σημαίνει νά μάθεις ἀπ' τόν πόλεμο. Καί καθώς ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος εἶναι μιά ὑπόθεση τοῦ λαοῦ, συχνά

γίνεται χωρίς προηγούμενη μάθηση, ἀλλά μαθαίνεται μέσα στό προτσές της διεξαγωγής του. Ἔτσι ἡ πράξη εἶναι μάθηση. Ἕνας φραγμός στέκεται ἀνάμεσα σ' ἕναν πολίτη καί ἕναν στρατιώτη. Ἀλλά αὐτός ὁ φραγμός δέν εἶναι κανένα μεγάλο τεῖχος γιατί μπορεῖ γρήγορα νά βγεῖ ἀπ' τή συμμετοχή σέ ἐπανάσταση καί σέ πόλεμο. Ἐκεῖνο πού εἶναι δύσκολο νά μάθεις ἤ νά κάνεις εἶναι νά γίνεις τέλειος μάστορας ἤ εἰδικός. Τό νά λές πώς ἕνας κοινός πολίτης μπορεῖ νά γίνει στρατιώτης σέ κάθε χρόνο, σημαίνει πώς δέν εἶναι δύσκολο νά ξεκινήσεις σ' αὐτό τό πεδίο. Αὐτές οἱ δυό ἀπόψεις μποροῦν νά ἐκφραστοῦν μέ μιά παληά Κινέζικη παροιμία.«Τίποτα δέν εἶναι δύσκολο στόν κόσμο γιά ἕναν ἀφοσιωμένο ἐργάτη». Τό νά ἀρχίσεις δέν εἶναι δύσκολο καί τό νά γίνεις εἰδικός εἶναι ἐπίσης δυνατό ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀφοσίωση καί προσαρμογή στή μάθηση.

Οἱ νόμοι τοῦ πολέμου ὅπως οἱ φυσικοί νόμοι ὅλων τῶν ἄλλων πραγμάτων εἶναι ἡ ἀντανάκλαση τῶν ἀντικειμενικῶν πραγματικοτήτων στό μυαλό μας. Ὅλα τά πράγματα εἶναι ἀντικειμενική πραγματικότητα ἐκτός ἀπό τό μυαλό μας. Τό ἀντικείμενο τῆς μάθησης καί τῆς γνώσης μας περιλαβαίνει τήν πλευρά καί τοῦ ἐχθροῦ καί τή δική μας γιατί καί τά δυό πρέπει νά ἰδωθοῦν σάν ἀντικείμενο τῆς σπουδῆς μας. Μονάχα τό μυαλό μας ἤ ἱκανότητα σκέψης μας εἶναι τό ὑποκείμενο τῆς μελέτης. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ξέρουν τόν ἑαυτό τους καλά, μά δέν τά καταφέρνουν νά μάθουν τήν ἀντίθετη μεριά. Ἐνῶ ἄλλοι ξέρουν τόν ἀντίπαλό τους καλά, ἀλλά δέν τά καταφέρνουν νά ξέρουν τόν ἑαυτό τους. Κανένας ἀπ' αὐτούς δέν μπορεῖ νά λύσει τά προβλήματα τῆς μάθησης καί ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τοῦ πολέμου. Τό ἀξίωμα ὅτι «ξέροντας τόν ἑαυτό σου καί τόν ἀντίπαλό σου πετυχαίνεις ἑκατό νίκες σέ ἑκατό μάχες», πού τό βλέπουμε στό βιβλίο τοῦ Σοῦ—Βοῦ—Τσέ τοῦ μεγάλου στρατιωτικοῦ εἰδικοῦ τῆς ἀρχαίας Κίνας περιλαβαίνει καί τά δυό στάδια τῆς μάθησης καί τῆς ἐφαρμογῆς μαζί μέ τή γνώση τῶν νόμων πού ἐξελίσσονται οἱ ἀντικειμενικές πραγματικότητες καί τήν ἐφαρμογή αὐτῶν τῶν νόμων στό νά ἀποφασίσει κανένας μιά ἐνέργεια γιά νά μπορέσει νά ἐπιβληθεῖ πάνω σ' ἕναν ἄμεσο ἐχθρό. Εἶναι ἕνα ἀξίωμα πού δέν πρέπει καθόλου νά παραβλέπουμε.

Μιά πού ὁ πόλεμος εἶναι ἡ ἀνώτερη μορφή πάλης ἀνάμεσα σέ ἔθνη, κράτη, τάξεις ἤ πολιτικές ὁμάδες ὅλοι οἱ νόμοι πού τόν ἀφοροῦν ἐφαρμόζονται γιά νά κερδίσει κανένας τή νίκη. Χωρίς ἀμφιβολία ἡ ἐπιτυχία ἤ ἀποτυχία σ' ἕναν πόλεμο καθορι-

[illegible] τις στρατιωτικές, πολιτικές, οικονομικές καί φυσικές συνθήκες καί στά δυό μέρη. 'Αλλά δέν είναι μόνο αυτά γιατί ή ικανότητα υποκειμενικής διοίκησης είναι επίσης ένας καθοριστικός παράγοντας. Ένας στρατιωτικός ειδικός δέν περιμένει νά έχει νίκες πάνω από κείνες πού επιτρέπουν οί τωρινές περιστάσεις. 'Αλλά μπορεί καί πρέπει νά πολεμάει γιά νά κερδίσει κάθε τί πού επιτρέπουν οί περιστάσεις. Τό στάδιο ενός στρατιωτικού ειδικού χτίζεται πάνω σέ τέτοιες συνθήκες, άλλά πολλές δραματικές μαχητικές καί ρωμαλέες πραγματοποιήσεις μπορούν νά παρουσιαστούν.

Πάνω σέ μιά καθορισμένη αντικειμενική υλική βάση-στρατιωτικές, πολιτικές, οικονομικές καί φυσικές συνθήκες, ένας διοικητής Κόκκινου στρατού δείχνει τή δύναμή του νά οδηγήσει όλο τό στρατό στό νά συντρίψει τόν εθνικό καί ταξικό εχθρό καί νά βγάλει από τή μέση αυτό τό διαβολόκοσμο. 'Εδώ είναι εκεί πού μπορεί καί πρέπει νά χρησιμοποιηθεί ή υποκειμενική διοικητική ικανότητα. Δέν μπορούμε νά αφήσουμε ένα απλό διοικητή τού Κόκκινου στρατού νά ενεργεί ανόητα καί απερίσκεπτα. 'Οφείλουμε νά κάνουμε τόν καθένα απ' αυτούς νά γίνει ένας θαρραλέος καί έξυπνος ήρωας πού κατέχει όχι μόνο αλύγιστο θάρρος άλλά εξ ίσου καί τήν ικανότητα νά κυριαρχεί πάνω στίς αλλαγές καί στίς εξελίξεις όλου τού πολέμου. Ένας διοικητής κολυμπάει σ' έναν απέραντο ωκεανό πολέμου, κρατώντας τό κεφάλι του πάνω από τό νερό καί φτάνοντας στήν απέναντι ακτή μέ αποφασιστικές καί μετρημένες κινήσεις. Οί νόμοι τής καθοδήγησης τού πολέμου είναι εγχειρίδιο τού πώς νά κολυμπάς στόν πόλεμο. Τά παραπάνω αποτελούν τήν μεθοδολογία μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ.

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Δύο στάδια τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας πού ἄρχισαν στό 1925 πέρασαν. Αὐτά εἶναι τά στάδια τῆς Βόρειας ἐκστρατείας καί τοῦ Σοβιετικοῦ Κινέζικου πολέμου. Ἀπό τώρα μπαίνουμε στό στάδιο τοῦ ἀντιγιαπωνέζικου ἐθνικοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου. Ἡ μοναδική ἤ μερική ἡγεσια σ' αὐτά τά τρία στάδια ἦταν καί θά εἶναι στά χέρια τοῦ Κινέζικου προλεταριάτου καί τῆς πρωτοπορείας του, τοῦ Κινέζικου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Τό γεγονός εἶναι πώς ὁ κύριος ἐχθρός τοῦ Κινέζικου ἐπαναστατικοῦ πολέμου εἶναι οἱ δυνάμεις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τοῦ φεουδαρχισμοῦ. Ἡ Κινέζικια ἀστική τάξη, είδικά ἡ μεγαλοαστική, πού ἔχει καί φεουδαρχικά καί καθυστερημένα χαρακτηριστικά, ἄν καί μπορεῖ νά πάρει μέρος σέ μιά δοσμένη ἱστορική εὐκαιρία δέν θά καθοδηγήσει καί δέν μπορεῖ νά καθοδηγήσει τόν πόλεμο σέ πλήρη νίκη ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγωϊσμοῦ της καί τῶν πολιτικῶν καί οἰκονομικῶν ἀδυναμιῶν της. Ἡ ἀγροτιά καί ἡ μικροαστική τάξη εἶναι πρόθυμες νά πάρουν μέρος στό πόλεμο δραστήρια καί νά τόν ὁδηγήσουν σέ πλήρη ἐπιτυχία. Ἀλλα ἐξ' αἰτίας τῆς μικρῆς βαθμίδας τῆς παραγωγῆς τους ἡ πολιτική τους ἄποψη εἶναι περιορισμένη, ἐνῶ ἡ ἰδεολογία μιᾶς μερίδας τῶν μαζῶν τῶν ἀνέργων εἶναι ἀναρχική Ἔτσι ἄν καί εἶναι ἡ σπονδυλική στήλη τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολεμου δέν μποροῦν νά δώσουν σωστή ἡγεσία σ'αὐτόν. Ἔτσι στήν περίοδο πού ἕνα κόμμα τοῦ προλεταριάτου ἦρθε στό φῶς τῆς ἡμέρας ἡ ὑπευθυνότητα γιά τή σωστή ἡγεσία τοῦ πολέμου δέν μπορεῖ παρά νά πέσει στούς ὤμους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας. Σ'αὐτή τήν περίοδο καθε ἐπαναστατικός πόλεμος θά καταλήξει σέ ἀποτυχία ἤ δέν θά ἐπιτύχει πλήρη νίκη ἐάν δέν ὑπάρχει προλεταριακή καί κομμουνιστική ἡγεσία ἤ ἄν αὐτή ἡ ἡγεσια παραμερισθεῖ.

Ἀνάμεσα στά κοινωνικά στρώματα σέ μιά μισοαποικιακή Κίνα μονάχα τό προλεταριάτο καί τό Κομμουνιστικό Κόμμα εἶναι σχετικά ἀπαλλαγμένα ἀπό στενοκεφαλιά καί ἐγωϊσμό, ἔχουν πλατειά πολιτική προοπτική καί ξέρουν ἀπό ὀργάνωση. Ἔχουν ἐπίσης πολύ περισσότερη εὐρύτητα ἀντίληψης γιά νά μαθαίνουν ἀπό τήν πεῖρα τοῦ προλεταριάτου προοδευμένων χωρῶν καί τῶν κομμάτων τους καί νά ἐφαρμόζουν αὐτήν τήν πεῖρα στή δική τους δουλειά. Ἔτσι μονάχα τό προλεταριάτο καί τό Κομμουνιστικό Κόμμα μποροῦν νά ὁδηγήσουν τήν ἀγροτιά, τήν μικροαστική τάξη καί τήν ἀστική τάξη νά ξεπεράσουν τήν στενοκεφαλιά τῆς ἀγροτιᾶς καί τῆς μικροαστικῆς τάξης, τόν μηδενισμό τῶν ἀνέργων μαζῶν καί τίς ταλαντεύσεις καί τή στενοκαρδιά τῆς μπουρζουαζίας καί- ἄν δέν ὑπάρχουν λάθη στήν πολιτική τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος—μέ τόν τρόπο αὐτό νά βάλουν τήν ἐπανάσταση καί τόν πόλεμο στό δρόμο τῆς νίκης.

Ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος τοῦ 1925—27 ἦταν, βασικά μιλώντας, κάτω ἀπό τήν πολιτική ἐπιροή καί τήν πολιτική συνεργασία τοῦ παγκόσμιου καί τοῦ Κινέζικου προλεταριάτου καί τῶν πολιτικῶν τους κομμάτων ἀπέναντι στήν Κινέζικη ἐθνική μπουρζουαζία καί τό πολιτικό της κόμμα. Ἀλλά ὅταν ἡ ἐπανάσταση καί ὁ πόλεμος ἔφθασε ἕνα κρίσιμο στάδιο ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος ἀπότυχε πρῶτ' ἀπ' ὅλα μέ τήν προδοσία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης καί ἐπίσης μέ τή θεληματική συνθηκολόγηση τῆς ἡγεσίας τῶν ὀππορτουνιστῶν πού βρίσκονταν μέσα στίς ἐπαναστατικές γραμμές.

Ὁ πόλεμος τῶν κινέζικων Σοβιέτ ἀπ' τό 1927 ὥς τά τώρα ἔγινε κάτω ἀπό νέες περιστάσεις. Ὁ ἐχθρός τῆς ἐπανάστασης ἦταν ὄχι μονάχα ὁ ἰμπεριαλισμός ἀλλά καί τό καθεστώς τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης σέ συμμαχία μέ τούς μεγαλοτσιφλικάδες. Ἡ ἐθνική ἀστική τάξη ἔγινε οὐρά τῆς μεγαλοαστικῆς ἀφήνοντας μονάχα τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας στήν ἡγεσία τῆς ἐπανάστασης. Ἡ ἀπόλυτη ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἦταν ὁ πιό σοβαρός ὅρος γιά νά ὁδηγηθεῖ ὁ πόλεμος σ' ἕνα τέλος. Χωρίς μιά τέτοια ἀπόλυτη ἡγεσία εἶναι ἀδύνατο νά φαντασθεῖ κανένας πώς ὁ πόλεμος θά μποροῦσε νά κρατήσει ἔτσι δά.

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα ὁδήγησε τόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας μέ μαχητικότητα καί σταθερότητα. Ἐπί 15 χρόνια ἔδειξε στόν Κινέζικο Λαό πώς εἶναι φίλος του καί πώς στάθηκε πάντα ἐπικεφαλῆς παλεύοντας γιά τό συμφέρον τοῦ λαοῦ καί γιά τή λευτεριά του καί τήν κοινωνική του ἀπολύτρωση.

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα μέ τήν πεῖρα του σέ σκληρούς ἀγῶνες καί μέ τό αἷμα καί τή θυσία ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀπό τά μαχητικά μέλη του, τῶν δεκάδων χιλιάδων ἀπό τά θαρραλέα στελέχη του, ἔπαιξε ἕνα μεγάλο διαπαιδαγωγικό ρόλο ἀνάμεσα σέ ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια Κινέζικου Λαοῦ. Τέτοιο μεγάλο κατόρθωμα τῆς ἱστορικῆς σημασίας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος δημιούργησε τίς προϋποθέσεις γιά τήν ἐθνική σωτηρία στήν κρίσιμη στιγμή τῆς ἐπιβίωσης τοῦ ἔθνους. Αὐτή εἶναι ἡ πολιτική ἡγεσία πού κέρδισε τήν ἐμπιστοσύνη τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν καί πού ἐκλέχτηκε ἀπ' τό λαό ὕστερα ἀπό πολύχρονη σκληρή δοκιμασία.

Τώρα οἱ διακηρύξεις του Κομμουνιστικοῦ Κόμματος εἶναι πολύ πιό πρόθυμα ἀποδεκτές ἀπό τό λαό ἀπό τίς διακηρύξεις κάθε ἄλλου κόμματος. Χωρίς τούς σκληρούς ἀγῶνες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τά τελευταῖα 15 χρόνια δέ θά μποροῦσε νά ὑπάρχει δυνατότητα νά σωθεῖ τό ἔθνος ἀπό μιά νέα ἀπειλή ἐξόντωσης.

Ἐκτός ἀπ' τά λάθη τοῦ Τσέν—Τοῦ—Σιουϊσμοῦ καί τοῦ Λι-Λι-Σανισμοῦ, τό Κομμουνιστικό Κόμμα διέπραξε ἐπίσης καί ἄλλα λάθη στόν ἐπαναστατικό πόλεμο. Τό πρῶτο ἦταν ὁ ἀριστερός ὀππορτουνισμός τοῦ 1932—1935 πού εἶχε γιά συνέπεια σοβαρές ἀπώλειες στόν Κινέζικο Σοβιετικό πόλεμο πού προξενήθηκαν ὄχι μόνο στήν ἀποτυχία τοῦ νἄχουμε νίκες τήν πέμπτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐκμηδένισης (πού ἔγινε ἀπ' τόν Τσάγκ-Κάϊ-Σέκ) ἀλλά καί στήν ἀπώλεια τῶν σοβιετικῶν περιφερειῶν καί στό ἀδυνάτισμα τοῦ κόκκινου στρατοῦ.

Αὐτό τό λάθος διορθώθηκε στή συνεδρίαση τοῦ κεντρικοῦ πολιτικοῦ γραφείου στό Τσέγκ Γκουΐκ Κβάϊ Χόφ τό Γενάρη τοῦ 1935. Τό δεύτερο λάθος εἶναι ὁ δεξιός ὀππορτουνισμός τοῦ Τσάγκ Κό Τάου στό 1935—1936 πού πῆρε τέτοια ἔκταση ὥστε νά ὑπονομεύσει τήν πειθαρχία τοῦ Κόμματος τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί προξένησε σοβαρές ἀπώλειες σ' ἕνα μέρος ἀπό τόν Κόκκινο στρατό. Ἀλλά χάρις στή σωστή ἡγεσία τῆς Κ.Ε. καί στήν πολιτική συνείδηση τῶν μελῶν τοῦ Κόμματος καί τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στό τέλος διορθώθηκε. Βέβαια ὅλα αὐτά τά λάθη εἶναι πολύ βλαβερά γιά τό Κόμμα μας γιά την ἐπανάσταση καί γιά τόν πόλεμο, ἀλλά τό Κόμμα μας καί ὁ Κόκκινος στρατός μας ἀτσαλώθηκαν μέσα ἀπ' αὐτά τά λάθη καί ἔγιναν δυνατώτερα.

Τό Κομμουνιστικό Κόμμα καθοδήγησε καί ἐξακολουθεῖ νά καθοδηγεῖ τό δοξασμένο ἐπαναστατικό πόλεμο πού κρατάει

όχι μονάχα τή σημαία τής άπελευθέρωσης τής Κίνας άλλά έχει καί παγκόσμια έπαναστατική σημασία. Τα μάτια τών έπαναστατικών μαζών όλου τού κόσμου στρέφονται σέ μάς. Στό νέο στάδιο τού έθνικού μας έπαναστατικού πολέμου έναντια στήν Ίαπωνία τό έπαναστατικό κόμμα τής Κίνας θά όδηγήσει τήν Κινέζικη έπανάσταση στό τέρμα της καί ταυτόχρονα θά άσκήσει βαθύτατη έπιροή στην έπανάσταση στήν Άνατολή καί στόν κόσμο ολόκληρο.

Άποδείχθηκε στούς περασμένους έπαναστατικούς πολέμους πώς έχουμε άνάγκη όχι μόνο άπό σωστή Μαρξιστική πολιτική γραμμή άλλά καί από σωστή Μαρξιστική στρατιωτική γραμμή. Αύτο σφυρηλατήθηκε μέσα από 15 χρόνια έπανάσταση κα. πόλεμο. Πιστευουμε πώς αύτές οί γραμμές θά άναπτυχθούν άκόμα πιό πολύ. Θά ούσιαστικοποιηθούν καί θά πλουτισθούν κάτω άπό νέες συνθήκες γιά νά μάς όδηγήσουν στή νίκη ενάντια στόν έθνικό μας έχθρό. Ή ίστορία μάς λέει πώς μια πολιτική καί στρατιωτική σπουδή δέ βγαίνει καί δεν άναπτύσσεται φυσικά και έξω άπό τά γεγονότα άλλά μέσα άπό άγώνες ένάντια σέ άριστερό όππορτουνισμό άπό τόνα μέρος καί δεξιό όππορτουνισμό άπ' τ' άλλο. Χωρίς νά παλεύουμε ένάντια σέ βλαβερές τάσεις έχθρικές πρός τόν έπαναστατικό πόλεμο καί χωρίς νά τίς ξεπερνάμε είναι άδύνατη ή σταθεροποίηση μιάς σωστής γραμμής καί ή πλήρης νίκη στόν έπαναστατικό μας πόλεμο. Αύτος είναι ό λόγος που σ' αύτό τό βιβλιαράκι συχνά άπασχολούμαι μέ λαθεμένες άντιλήψεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

1. *Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ*

Ἐκεῖνοι πού δέν παραδέχονται, δέν ξέρουν ἤ θέλουν νά ἀγνοοῦν τό γεγονός πώς ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος τῆς Κίνας ἔχει τά δικά του χαρακτηριστικά, θεωροῦσανε τόν πόλεμο ἀνάμεσα στόν Κόκκινο στρατό καί στίς δυνάμεις τοῦ Κουόμινταγκ σάν ὄχι διάφορο ἀπό ἕναν πόλεμο γενικά ἤ ἀπό τόν ἐμφύλιο πόλεμο τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καί ἔτσι υἱοθετοῦσαν τήν ἴδια στρατιωτική διεύθυνση καί ἀκόμα τίς ἴδιες στρατιωτικές ἀρχές στό σύνολό τους. Ὅλοι αὐτοί ἀποδείχτηκαν πώς εἶχαν ὁλότελα λάθος μέσα στά δέκα μας χρόνια τοῦ πολέμου.

Ὁ ἐχθρός μας ἔκανε ἐπίσης παρόμοια λάθη. Δέν παραδεχόνταν πώς γιά νά πολεμήσει ἐνάντια στόν Κόκκινο στρατό πρέπει νά χρησιμοποιήσει διαφορετική στρατηγική καί διαφορετικές ταχτικές. Στηριζόμενος στήν ὑπεροχή του ἀπ' ὅλες τίς ἀπόψεις μᾶς ὑποτιμοῦσε καί κολλοῦσε στίς καθιερωμένες μέθοδες πολέμου. Αὐτό ἦταν ἀληθινό πρίν ἀπό τήν τέταρτή του ἐκστρατεία κυκλωτικῆς ἐξόντωσης, ἰδιαίτερα πρίν ἀπό τήν τρίτη ἐκστρατεία. Σάν ἀποτέλεσμα εἶχε τίς διαδοχικές του ἧττες. Ὁ Λίου—Βέϊ—Γιουάν ἦταν ἐκεῖνος πού πρῶτος ἔβανε αὐτό τό πρόβλημα στό στρατό τοῦ Κουόμινταγκ. Ὕστερα ὁ Τάϊ—Γιουέ τό ξανάβαλε. Φαίνεται πώς ὁ Τσάγκ—Καϊ—Σέκ δέχτηκε τίς ἀπόψεις τους. Γι' αὐτό ἐπεξεργάστηκαν τίς νέες στρατιωτικές ἀρχές τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Σώματος γιά ἀξιωματικούς ποῦ κάναν στό Κούλιγκ (ἕνα ὀρεινό καταφύγιο κοντά στό Κιοῦν Κιαξί, καθώς καί τις ἀρχές ἀπό τήν πέμπτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης.

Ἀλλά ὅταν ὁ ἐχθρός ἄλλαξε καί χρησιμοποίησε νέες στρατιωτικές ἀρχές προσαρμοσμένες στίς συνθῆκες τοῦ πολέμου ἐνάντια στόν Κόκκινο Στρατό, τότε παρουσιάστηκε στίς γραμμές μας μιά κίνηση νά γυρίσουμε στό «παλη σχῆμα» νά γυ-

ρίσουμε σέ συνθήκες γενικά ἤ νά γυρίσουμε σέ συνθῆκες ποὐ εἶχαν δημιουργηθεῖ σέ ἄλλους τόπους ἤ χῶρες, καί δεν δεχόταvε νά κατανοήσει κάθε ἰδιαίτερη συνθήκη ἤ τήν αἱματηρή πεῖρα τῆς πάλης τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ, ὑποτιμοῦσε τή δύναμη τοῦ Κουόμιταγκ καί ἀγνοοῦσε τίς νέες ἀρχές πού υἱοθετήθηκαν ἀπό τόν ἐχθρό. Ἀποτέλεσμα: τιμωρηθήκαμε ἀπό τήν ἱστορία.

Ἀπ' αὐτό μπορεῖ νά πεῖ κανένας πώς ἡ ἄγνοια γύρω ἀπό τά χαρακτηριστικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας κάνει κανέναν ἀκατάλληλο γιά νά τόν διευθύνει καί νά τόν ὁδηγήσει στό δρόμο τῆς νίκης.

2ο ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Τώρα ποιά εἶναι τά χαρακτηριστικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας; Ἐγώ νομίζω πώς εἶναι κυρίως τέσσερα.

Τό πρῶτο χαρακτηριστικό εἶναι πώς ἡ Κίνα εἶναι μιά πολιτικά καί οἰκονομικά ἀνώμαλα ἐξελιγμένη μισοαποικιακή χώρα, μέ μεγάλες ἐκτάσεις καί πλούσιες πηγές καί πού πέρασε μέσα ἀπό τή μεγάλη ἐπανάσταση τοῦ 1925—27.

Αὐτό τό χαρακτηριστικό δείχνει πώς ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος τῆς Κίνας ἔχει τή δυνατότητα νά ἀναπτυχθεῖ παραπέρα καί νά νικήσει. Στό τέλος τοῦ 1927 καί στίς ἀρχές τοῦ 1928 ὅταν ὁ ἀντάρτικος πόλεμος στήν Κίνα εἶχε ἀρχίσει ἐδῶ καί λίγο, τό τονίσαμε αὐτό στήν πρώτη συνδιάσκεψη ἀντιπροσώπων τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἀπό τή συνοριακή περιφέρεια τοῦ Κιουνάν Κιαξί ἀπαντώντας σέ μερικούς συντρόφους ἀπό τό Τσίν Κάν Σάν (ἀντάρτικη βάση), πού ρώτησαν «πόσο καιρό μπορεῖ νά πολεμάει ἡ κόκκινη σημαία». Αὐτή ἦταν μιά πάρα πολύ θεμελιώδικη ἐρώτηση καί ἄν δέν ἔβρισκε μιά ἀπάντηση ὡς πρός τό ἄν μπορεῖ ἤ ὄχι ὁ Κόκκινος στρατός τῆς Κίνας νά ὑπάρξει καί να ἀναπτυχθεῖ δέ θά μπορούσαμε νά κάνουμε ἕνα βῆμα παραπέρα. Τό 6ο συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας στά 1928 ἀπάντησε σ' αὐτό τό ἐρώτημα ἀκόμα πιό βασικά καί τό σέ ἐθνική κλίμακα σοβιετικό κίνημα ἐξασφάλισε ἀπό αὐτή τήν ἀπάντηση μιά σωστή θεωρητική βάση καί ἕνα πρόγραμμα δράσης.

Ἄς ἀναλύσουμε τώρα αὐτό τό ζήτημα. Ἡ ἀνώμαλη πολιτική καί οἰκονομική ἐξέλιξη στήν Κίνα δείχνεται μέ τήν ὕπαρξη μιᾶς ἀδύναμης καπιταλιστικῆς οἰκονομίας καί τήν ἐπικράτηση μιᾶς μισοφεουδαρχικῆς οἰκονομίας. Λίγων σχετικά μοντέρνων βιομηχανικῶν καί ἐμπορικῶν πόλεων καί ἀπέραντων ἐκτάσεων ἀπό ἀγροτικές περιφέρειες σέ μεσαιωνική στασιμότητα

'Από μερικά έκατομμύρια βιομηχανικούς έργάτες καί έκατοντάδες έκατομμύρια άγρότες πού ζοῦν κάτω άπό ἕνα άρχαῖο καθεστώς άπό μεγάλους τσιφλικάδες πού διοικοῦν τήν κεντρική κυβέρνηση καί μικρότερους τσιφλικάδες πού διοικοῦν τήν έπαρχία. 'Από ἕνα ταχτικό στρατό καί πολυποίκιλους τοπικούς στρατούς καί άπό ἕνα άριθμό σιδηροδρομικές καί άτμοπλοϊκές γραμμές καί αὐτοκινητόδρομους άπ' τό'να μέρος καί χαρόδρομους καί μονοπάτια, πού πολλά άπ' αὐτά εἶναι δύσκολο νά τά περάσουν καί πεζοί, άπό τἄλλο.

Ό μισοαποικιακός χαραχτήρας τῆς Κίνας έκδηλώνεται μέ τήν ἔλλειψη ένότητας τοῦ ίμπεριαλισμοῦ, πού προκαλεῖ διασπάσεις άνάμεσα στίς διάφορες πολιτικές όμάδες στήν Κίνα. "Ενα μισοαποικιακό κράτος πού έλέγχεται άπό διάφορα ἔθνη θά πρέπει νά ξεχωρίζεται άπό μιά άποικία πού έλέγχεται άπό μόνο καί ἕνα ἔθνος.

Ή Κίνα εἶναι μιά τεράστια χώρα πού ὅταν πέφτει νύχτα στήν άνατολή χαράζει στή Δύση. "Οταν τό φῶς φεύγει άπό τό Νότο, στό Βορρᾶ γίνεται μέρα. "Ετσι δέν ἔχει άνάγκη κανένας νά στεναχωριέται άπ' τό ἄν ὑπάρχει άρκετός χῶρος γιά νά τριγυρίζει.

Ή πορεία τῆς Κίνας μέσα άπό τή μεγάλη έπανάσταση ἔσπειρε τό σπόρο τοῦ Κόκκινου στρατοῦ μαζί μέ τήν ἡγεσία του πού άποτελεῖται άπ' τό Κομμουνιστικό Κόμμα καθώς καί άπό τίς πλατειές λαϊκές μάζες πού πῆραν μέρος στήν έπανάσταση.

Κι' ἔτσι λέμε πώς ἡ Κίνα εἶναι μιά χώρα πού πέρασε μέσα άπό έπανάσταση, μιά χώρα πού ἡ πολιτική της καί οίκονομική έξέλιξη εἶναι άνώμαλη, μιά χώρα πού εἶναι μισοαποικιακή καί μιά χώρα μέ μεγάλες έκτάσεις καί πλούσιες πηγές. Αὐτό εἶναι τό πρῶτο χαρακτηριστικό τοῦ έπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας καί πάνω στή βάση αὐτοῦ πρέπει νά κανονιστοῦν ὄχι μόνο ἡ πολιτική μας στατηγική καί οί πολιτικές μας ταχτικές, άλλά καί ἡ στρατιωτική μας στρατηγική καί ταχτικές.

Τό δεύτερο χαραχτηριστικό εἶναι ἕνας ίσχυρός έχθρός.

Σάν τί μοιάζει τό Κουόμιταγκ, ό έχθρός τοῦ Κινέζικου Κόκκινου στρατοῦ; Εἶναι ἕνα κόμμα πού πῆρε τήν πολιτική έξουσία, έξουσία πού σχετικά σταθεροποιήθηκε. "Εχει τήν ὑποστήριξη άπό τά ἡγετικά άντιεπαναστατικά κράτη τοῦ κόσμου. 'Αναμόρφωσε τό στρατό του πού τώρα εἶναι διαφορετικός άπό κάθε ἄλλον στρατό σέ κάθε περίοδο τῆς Κινέζικης ίστορίας, άλλά γενικά εἶναι παρόμοιος μέ τό στρατό μοντέρνων χωρῶν. Τά ὅπλα του καί τά ἄλλα του ὑλικά έφόδια ὅταν συγκριθοῦν μέ

τά ἐφόδια τοῦ Κινέζικου Κόκκινου στρατοῦ εἶναι ξεχωριστά
ἄφθονα. Ἡ ἀριθμητική του δύναμη εἶναι μεγαλύτερη ἀπό κάθε
Κινέζικο στρατό στήν ἱστορία, ἀκόμα, μεγαλύτερη καί ἀπό τόν
ὑπάρχοντα στρατό σέ κάθε χώρα Καί ὁ Κόκκινος στρατός εἶ-
ναι νάνος μπροστά του. Τό Κουόμιταγκ ἐλέγχει τά κλειδιά καί
ἔχει ἐξουσία ζωῆς καί θανάτου πάνω στήν πολιτική, στήν οἰ-
κονομία στή συγκοινωνία σ' ὅλη τή χώρα καί εἶναι μιά σέ ἐθνική
κλίμακα πολιτική δύναμη.

Αὐτό εἶναι τό δεύτερο χαρακτηριστικό τοῦ ἐπαναστατικοῦ
πολέμου τῆς Κίνας. Ὁ Κινέζικος Κόκκινος στρατός ἀντιμε-
τωπίζει ἕνα τόσο ἰσχυρό ἐχθρό καί αὐτό εἶναι ἕνα χαρα-
κτηριστικό πού κάνει ὥστε οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Κόκκινου στρα-
τοῦ νά διαφερουν ἀπό πολλές ἀπόψεις ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις ἑ-
νός πολέμου γενικά, ἀπό τόν ἐμφύλιο πόλεμο στη Σοβιετική
Ἕνωση καί ἀπό τή Βόρεια ἐκστρατεία.

Τό τρίτο χαρακτηριστικό εἶναι ἡ ἀδυναμία καί ὁ μικρός ἀ-
ριθμός τοῦ Κινέζικου Κόκκινου στρατοῦ. Ὁ Κόκκινος στρατός
δημιουργήθηκε ἀπό μικρές ἀντάρτικες ὁμάδες ὕστερα ἀπό τήν
ἧττα τῆς πρώτης μεγαλης ἐπανάστασης (το 1925—27). Βρίσκεται
σε μιά περίοδο ἀντίδρασης ὄχι μοναχα στήν Κίνα ἀλλά καί σε
ἄλλες χῶρες ἀντίδρασης πού σχετικά σταθεροποιήθηκε πολιτικά
καί οἰκονομικά.

Ἡ Κινέζικη Σοβιετική πολιτική δύναμη εἶναι ἀποκεντρωμέ-
νη, ὅσο καί ἀπομονωμενη σέ ὀρεινές ἤ ἀπομακρυσμένες περιφέ-
ρειες χωρίς καμμιά βοήθεια ἀπ' ἔξω. Οἱ μορφωτικές καί οἰκο-
νομικες συνθῆκες στίς σοβιετικές περιφέρειες εἶναι πολύ καθυ-
στερημένες σέ σύγκριση μέ τίς περιφέρειες τοῦ Κουόμιταγκ. Οἱ
Σοβιετικές περιφέρειες ἦταν ἀπό τήν ἀρχή μικρές καί δέν αὐ-
ξήθηκαν πάρα πολύ ἀπό τότε. Καί ἀκομα οἱ Σοβιετικές περιφέ-
ρειες ἄλλαξαν, ἐνῶ ὁ Κόκκινος στρατός δέν ἔχει πραγματικά
σταθερη βάση.

Τό μέγεθος τοῦ Κόκκινου στρατοῦ εἶναι μικρό, τά ὅπλα του
κατώτερα καί ἀντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες γιά νά ἐξασφα-
λίσει ἐφόδια ὅπως τροφή καί ροῦχα.

Αὐτό τό χαρακτηριστικό βρίσκεται σέ ἀντίθεση μέ τό δεύ-
τερο, εἶναι αὐτή ἡ ἀντίθεση πού ἐπιβάλλεται πάνω στή στρατη-
γική καί στίς τακτικές τοῦ Κόκκινου στρατοῦ.

Τό τέταρτο χαρακτηριστικό εἶναι ἡ ἡγεσία τοῦ Κομμου-
νιστικοῦ Κόμματος καί ἡ ἀγροτική ἐπανάσταση.

Αὐτό τό χαρακτηριστικό εἶναι ἀναπόφευκτο ἀποτέλεσμα
ἀπό τό πρῶτο. Ἐπειδή ὑπάρχει ἡ ἡγεσία του Κομμουνιστικοῦ

Κόμματος καί ἡ ὑποστήριξη τῆς ἀγροτιᾶς γι'αὐτό εἶναι δυνατό γιά τόν Κόκκινο στρατό νά κερδίζει νίκε ἄν καί ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος διεξάγεται σέ μιά περίοδο ἀντεπανάστασης στήν Κίνα καί στόν κόσμο. Ἐπειδή ὑπάρχει ὑποστήριξη τῆς ἀγροτιᾶς οἱ Σοβιετικές περιφέρειες ἄν καί μικρές στό μέγεθος ἔχουν μεγάλη πολιτική ἐπιρροή προκαλώντας βαθειά τήν τεράστια πολιτική δύναμη τοῦ Κουόμιταγκ καί ἀπειλώντας στρατιωτικά σοβαρά τίς ἐπιθέσεις του. Αὐτό κάνει ἱκανό τό μικρό Κόκκινο στρατό νά διαθέτει μεγάλη μαχητική δύναμη γιατί τά μέλη του βγαίνουν ἀπό τήν ἀγροτική ἐπανάσταση γιά νά παλαίψουν γιά τά ἴδια τους συμφέροντα. Κι' ἀκόμα ἀξιωματικοί καί ἄνδρες εἶναι ἑνωμένοι πολιτικά.

Αὐτό τό χαρακτηριστικό βρίσκεται σέ ἀντίθεση μέ τήν κατάσταση στό Κουόμιταγκ. Τό Κουόμιταγκ ἀποκρούει τήν ἀγροτική ἐπανάσταση καί γι'αὐτό δέν βρίσκει ὑποστήριξη ἀπό τούς ἀγρότες. Παρά τό τεράστιο μέγεθος τοῦ στρατοῦ του δέν μπορεῖ νά ξεσηκώσει ἐθελοντική προσπάθεια εἴτε στή μάζα τῶν στρατιωτῶν του εἴτε σέ πολλούς ἀπό τούς κατώτερους ἀξιωματικούς ποῦ στρατολογοῦνται ἀπό μικρούς παραγωγούς γιά νά πολεμήσουν ἀπεγνωσμένα στό ὄνομά του. Μεγάλη διαφορά πολιτικής γνώμης ὑπάρχει ἀνάμεσα στούς ἀξιωματικούς καί στούς ἄνδρες πού ὑπονομεύει τή μαχητική δύναμη τοῦ στρατοῦ.

3. *Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΜΑΣ*

Τά τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας εἶναι: Μιά πολιτικά καί οἰκονομικά ἀνώμαλα ἐξελιγμένη μισοαποικιακή χώρα τεράστιας ἔκτασης πού πέρασε μέσα ἀπό μιά μεγάλη ἐπανάσταση, ἕνας μεγάλος καί δυνατός ἐχθρός, ἕνας ἀδύνατος μικρός Κόκκινος στρατός καί ἡ ἀγροτική ἐπανάσταση. Αὐτά καθορίζουν τίς κατευθύνσεις γιά τόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας καί πολλές ἀρχές στή στρατηγική καί τίς ταχτικές του. Ἀπό τό πρῶτο καί τέταρτο χαρακτηριστικό βγαίνουν οἱ δυνατότητες γιά τόν Κόκκινο στρατό νά ἀναπτυχθεῖ καί νά νικήσει τόν ἐχθρό του. Ἀπό τό δεύτερο καί τρίτο χαρακτηριστικό βγαίνουν οἱ δυνατότητες μιᾶς ἀργῆς ἀνάπτυξης τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί μιᾶς καθυστερημένης νίκης πάνω στόν ἐχθρό. Αὐτό σημαίνει δυνατότητα παρατεταμένου πολέμου καί μέ στραβοτιμονιές ὑπάρχει δυνατότητα ἀποτυχίας.

Αὐτές εἶναι οἱ δυό ὄψεις τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας. Ἡ συνύπαρξη καί τῶν δύο δημιουργεῖ δυσκολίες

μέσα σέ εύνοϊκές συνθῆκες. Αὐτός εἶναι ὁ θεμελιώδικος νόμος τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας ἀπ' ὅπου βγαίνουν πολλοί ἄλλοι νόμοι. Δέκα χρόνια πολέμου ἀπόδειξαν τ ν ὀρθότητητά του. Αὐτοί πού δέν βλέπουν αὐτά τά χαρακτ ριστικά ἤ τό νόμο τῶν δυό φάσεων θεμελιώδικης ρύσης πού βγαίνει ἀπό αὐτά τά χαρακτηριστικά δέν εἶναι σέ θέση νά καθοδηγήσουν τόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας ἤ νά κάνουν τόν κόκκινο στρατό νά κερδίσει νίκες.

Εἶναι πολύ καθαρό πάς ἡ σωστή στρατηγική καθοδήγηση βρίσκεται στήν ἄρνηση τυχοδιωκτισμῶν ὅταν γίνονται ἐπιθετικές ἐπιχειρήσεις συντηρητικότητας (ἤ ἁπλῆς ἄμυνας) ὅταν βρισκόμαστε στήν ἄμυνα καί φυγῆς ὅταν ἀναδιοργανώνουμε τίς δυνάμεις μας. Εἴμαστε ἐνάντια σέ ἀνταρτισμό τοῦ κόκκινου στρατοῦ ὅμως πρέπει νά παραδεχθοῦμε τόν ἀντάρτικο χαρακτήρα του. Ἀποκρούομε παρατεταμένες ἐκστρατεῖες καί μιά στρατηγική γρήγορης ἀπόφασης ἐνῶ πιστεύουμε στή στρατηγική παρατεταμένου πολέμου καί σέ ἐκστρατεῖες γρήγορης ἀπόφασης. Ὅπως ἀποκρούομε σταθερά μέτωπα ἐπιχειρ σεων καί πόλεμο θέσεων πιστεύουμε σέ μετακινούμενα μέτωπα ἐπιχειρήσεων καί σέ πόλεμο ελιγμῶν. Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ ἁπλή κατατρόπωση τοῦ ἐχθροῦ καί πιστεύουμε σ' ἕνα πόλεμο ἐκμηδένισης, εἴμαστε ἀντίθετοι μέ τή στρατηγική τῶν δυό γροθιῶν καί παραδεχόμαστε τή στρατηγική τῆς μιᾶς γροθιᾶς. Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ τήν ἐγκαθίδρυση μεγάλων μετόπισθεν καί πιστεύουμε σέ μικρά μετόπισθεν. Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ ἀπόλυτα συγκεντρωτική διοίκηση καί πιστεύουμε σέ σχετικά συγκεντρωτική διοίκηση. Εἴμαστε ἀντίθετοι σέ μιά καθαρά στρατιωτική ἄποψη καί στήν ἀρχή τῶν περιπλανόμενων ὁμάδων ἀλλά θεωροῦμε τόν Κόκκινο στρατό σάν ἕνα ὀργανωτή καί προπαγανδιστή τῶν Σοβιετ. Εἴμαστε ἐνάντια σέ ληστρικότητες καί πιστεύουμε σέ αὐστηρή πολιτική πειθαρχίας. Εἴμαστε ἐνάντια στούς τσιφλικάδες καί πιστεύουμε σ' ἕνα δημοκρατικό τρόπο ζωῆς μέ μερικούς περιορισμούς (σέ ἁρμονία μέ τή φύση μιᾶς στρατιωτικῆς ὀργάνωσης) καί μέ στρατιωτική πειθαρχία κύρους. Εἴμαστε ἀντίθετοι σέ μιά πολιτική στελεχῶν πού στηρίζεται σέ λαθεμένο σεχταρισμό καί πιστεύουμε σέ μιά σωστή πολιτική στελεχῶν. Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ τόν ἀπομονωτισμό καί πιστεύουμε στό κέρδισμα ὅλων τῶν δυνατῶν συμμάχων. Τελικά εἴμαστε ἀντίθετοι μέ παραμονή τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στό παληό του ἐπίπεδο καί πιστεύουμε σέ μιά πάλη γιά τήν ἀνάπτυξή του καί τήν πρόοδό του σέ ἕνα καινούργιο στάδιο. Ὅλα τά παραπάνω βγαίνουν ἀπό τά χαραχτηριστικά καί τούς

θεμελιώδικους νόμους τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας καί εἴτε ζητᾶνε σωστές λύσεις εἴτε ἀξίζουν ειδική προσοχή ὅσον ἀφορᾶ τή σημασία τους. Στή συζήτησή μας πάνω στά προβλήματα τῆς στρατηγικῆς θά δώσουμε ξεχωριστές ἐξηγήσεις πάνω σ' αὐτά, πάνω στή βάση τῆς αἱματηρῆς πείρας τοῦ 10χρονου ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV.

ΚΥΚΛΩΣΕΙΣ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΕΚΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΤΟΥΣ. ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Στά τελευταῖα δέκα χρόνια ἀπό τήν πρώτη κιόλας μέρα τοῦ ἀντάρτικου πολέμου κάθε ἀνεξάρτητο ἀντάρτικο ἀπόσπασμα, κάθε μονάδα τῶν Κόκκινων στρατῶν καί κάθε Σοβιετική βάση βρισκότανε μπροστά σέ μιά κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης. Ὁ ἐχθρός βλέπει τόν Κόκκινο στρατό σάν ἕνα μοναδικό ζῶο καί πολεμάει νά τό πιάσει μόλις φανεῖ. Εἶναι πάντα στά χνάρια τοῦ κόκκινου στρατοῦ καί τόν περικυκλώνει. Τέτοια μορφή πολέμου δέν ἄλλαξε στά τελευταῖα 10 χρόνια. Ἐάν δέν ἀντικατασταθεῖ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἀπό ἕναν ἐθνικό πόλεμο αὐτή ἡ μορφή θά μείνει ἀμετάβλητη ὥσπου ὁ ἐχθρός νά γίνει ὁ πιό ἀδύνατος καί ὁ Κόκκινος στρατός ὁ πιό δυνατός.

Ἡ μορφή πολέμου πού ἀκολουθήθηκε ἀπό τόν Κόκκινο στρατό εἶναι ἀντιεκστρατεῖες ἐνάντια στίς κυκλώσεις ἐξόντωσης. Νίκη γιά μᾶς σημαίνει ἐπιτυχία στό νά σπάσουμε τήν κύκλωση τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτή εἶναι στρατηγική καί ἐπιχειρησιακή νίκη. Τό νά παλαίψεις ἐνάντια σέ κάθε κύκλωση εἶναι μιά ἐκστρατεία πού συνίσταται νά δώσεις πολλές μεγάλες καί μικρές μάχες. Πρίν νά τσακιστεῖ βασικά μιά κύκλωση δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει στρατηγική νίκη ἤ νίκη ὁλόκληρης τῆς ἐκστρατείας ἄν καί μπορεῖ νά ἔχουν κερδιθεῖ πολλές μάχες. Ἡ ἱστορία τοῦ 10χρονου πολέμου τοῦ Κόκκινου στρατοῦ εἶναι μιά ἱστορία ἀπό ἀντιεκστρατεῖες ἐνάντια σέ κυκλώσεις ἐξόντωσης.

Καί οἱ κυκλώσεις τοῦ ἐχθροῦ καί οἱ ἀντιεκστρατεῖες τοῦ Κόκκινου στρατοῦ χρησιμοποιοῦν καί οἱ δυό τίς μορφές ἐπίθεσης καί ἄμυνας ὅπως σ' ὅλους τούς παληούς καί σύγχρονους πολέμους στήν Κίνα καί σέ ξένες χῶρες. Ὡστόσο τό χαρακτηριστικό τοῦ ἐμφύλιου πολέμου τῆς Κίνας εἶναι ἡ ἀδιάκοπη ἐπανάληψή της. Σέ κάθε ἐκστρατεία κύκλωσης γιά ἐξόντωση ὁ ἐχθρός

χρησιμοποιεῖ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στήν ἄμυνα τοῦ κόκκινου στρατοῦ, πού κι' αὐτός μέ τή σειρά του χρησιμοποιεῖ τήν ἄμυνα ἐνάντια στήν ἐχθρική ἐπίθεση. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη φάση μιᾶς ἀντιεκστρατείας ἐνάντια σέ κύκλωση. Τότε ὁ ἐχθρός καταφεύγει στήν ἄμυνα ἐνάντια στήν ἐπίθεση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί ὁ Κόκκινος στρατός χρησιμοποιεῖ τήν ἐπίθεση ἐνάντια στήν ἐχθρική ἄμυνα. Αὐτή εἶναι ἡ δεύτερη φάση τῆς ἐκστρατείας. Κάθε τέτοια ἐκστρατεία ἀποτελεῖται ἀπ' αὐτές τίς δυό φάσεις, πού ὅλο καί ἐπαναλαμβάνονται ξανά καί ξανά.

Αὐτή ἡ ἀδιάκοπη ἐπανάληψη σημαίνει ἐπανάληψη μορφῶν πολέμου πού εἶναι ἕνα γεγονός εὔκολα κατανοητό ἀπό κάθε παρατηρητή. Κύκλωση καί ἀντιεκστρατεία της εἶναι συνηθισμένες μορφές πολέμου. Ἡ πρώτη φάση πού σ' αὐτήν ὁ ἐχθρός βάζει τήν ἐπίθεσή του ἐνάντια στήν ἄμυνά μας καί ἐμεῖς βάζουμε τήν ἄμυνά μας γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τήν ἐχθρική ἐπίθεση κα ἡ δεύτερη φάση πού σ' αὐτήν ὁ ἐχθρός βάζει τήν ἄμυνά του ἐνάντια στήν ἐπίθεσή μας καί ἐμεῖς βάζουμε τήν ἐπίθεσή μας ἐνάντια στήν ἐχθρική ἄμυνα εἶναι συνηθισμένες μορφές μάχης σέ κάθε ἐκστρατεία

Ἀλλά εἶναι εὐκολονόητο γιά κάθε παρατηρητή πώς ἡ μάχη καί οἱ μορφές πολέμου δέν εἶναι ἁπλές ἐπαναλήψεις, ἀλλά ἡ κάθε μιά εἶναι διαφορετική ἀπό τήν ἄλλη.

Ὁ σκοπός τῆς ἐκστρατείας καί τῆς ἀντιεκστρατείας γίνεται μεγαλύτερος κάθε φορά, ἡ κατάσταση γίνεται πιό μπλεγμένη καί ἡ πάλη πιό ἔντονη. Αὐτός εἶναι ὁ κανόνας.

Αὐτό δέν σημαίνει πώς δέν ὑπάρχουνε ταλαντεύσεις. Ὕστερα ἀπό τήν πέμπτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ὁ σκοπός γίνεται πιό περιορισμένος, ἡ κατάσταση γίνεται πιό ἁπλή καί ἡ πάλη γίνεται ἁπαλότερη γιατί ὁ Κόκκινος στρατός γίνεται πιό ἀδύνατος μιά πού ἡ βάση του ἀπωθήθηκε Ν.Δ. καί δέν ἀποτελεῖ πιά τήν πιό μεγάλη ἀπειλή γιά τόν κύριο ἐχθρό τῆς Κίνας.

Ποιό πρᾶγμα ἀποτελεῖ ἀποτυχία γιά τόν Κόκκινο στρατό; Γιά νά μιλήσουμε στρατηγικά αὐτό δέν μπορεῖ νά σημαίνει παρά τήν ὁλοκληρωτική ἀποτυχία σέ μιά ἐκστρατεία ἐνάντια σέ κύκλωση ἐξόντωσης. Ἀλλά καί αὐτό μονάχα μερικά καί πρόσκαιρα γιατί θεμελιώδικη ἀποτυχία στόν ἐμφύλιο πόλεμο σημαίνει ἐξόντωση ὅλου τοῦ Κόκκινου στρατοῦ πρᾶγμα πού δέν ἔγινε. Ἡ ἀπώλεια τῶν Σοβιετικῶν περιφερειῶν καί ἡ ἀπώθηση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ εἶναι μιά μερική καί πρόσκαιρη ὑποχώρηση πού μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ σά μιά συνέχιση τῆς ἄμυνας. Ἡ καταδίωξη ἀπό τόν ἐχθρό μπορεῖ νά ἐκφραστεῖ σά μιά συνέχιση τῆς ἐπίθεσης. Αν-

τό σημαίνει πώς στήν κυκλωτική έκστρατεία ἐξόντωσης, ἡ ἀντιεκστρατεία της δέ μπορέσαμε νά μετατρέψουμε τήν ἄμυνά μας σέ ἐπίθεση. Ἀλλά ἡ ἄμυνά μας ἔσπασε ἀπό τόν ἐχθρό. Ἔτσι ἡ ἄμυνά μας γίνεται ὑποχώρηση καί ἡ ἐχθρική ἐπίθεση γίνεται καταδίωξη. Ἀλλά ὅταν ὁ Κόκκινος στρατός ἔφτασε σέ μιά καινούργια βάση οἱ κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐπαναλήφτηκαν ξανά. Ἔτσι μπορεῖ νά εἰπωθεῖ πώς ἡ στρατηγική ὑποχώρηση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στή Μακρά Πορεία* εἶναι μιά συνέχιση τῆς στρατηγικῆς ἄμυνας καί ἡ στρατηγική καταδίωξη ἀπό τόν ἐχθρό εἶναι μιά συνέχιση τῆς στρατηγικῆς του ἐπίθεσης.

Ὅπως σέ κάθε πόλεμο παληό ἤ τωρινό, Κινέζικο ἤ ξένο, ὑπάρχουνε μόνο δυό βασικές μορφές πάλης στόν Κινέζικο ἐμφύλιο πόλεμο—ἐπίθεση καί ἄμυνα. Μιά ξεχωριστή μορφή τοῦ Κινέζικου ἐμφύλιου πολέμου βρίσκεται στήν ἀδιάκοπη ἐπανάληψη κύκλωσης καί ἀντιεκστρατείας της, ἐπίθεσης καί ἄμυνας καθώς ἐπίσης καί σέ κολοσσιαία στρατηγική κίνηση.

Τό ἴδιο ἐφαρμόζεται καί στήν ἀποτυχία τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ στρατηγική του ἀποτυχία σημαίνει σπάσιμο τῆς κυκλωτικῆς ἐκστρατείας ἐξόντωσης, πού σ' αὐτήν ἡ ἄμυνά μας γίνεται ἐπίθεση, καί ὁ ἐχθρός καταφεύγει σέ ἀμυντική θέση, πού ζητάει ἀπ' αὐτόν νά ἀναδιοργανωθεῖ πρίν ν' ἀναλάβει μιά ἄλλη ἐκστρατεία. Στρατηγική κίνηση (Μακρά Πορεία) δέν κάνει ὁ ἐχθρός ἐξ' αἰτίας τοῦ καθεστῶτος του, ἀφοῦ εἶναι κυβερνήτης ὅλου τοῦ ἔθνους καί ἔχει συντριπτική ὑπεροχή σέ δύναμη ἀπέναντί μας. Ὡστόσο μιά τέτοια κατάσταση ἔγινε ὥς ἕνα σημεῖο μέ τόν ἐχθρό γιατί συνέβηκε οἱ ἐχθρικές δυνάμεις σέ μιά σειρά ἀπό ὀχυρές θέσεις μέσα στίς σοβιετικές περιφέρειες νά κυκλωθοῦν ἀπό τόν Κόκκινο Στρατό, νά ἀνοίξουν δρόμο μέσα ἀπό τήν κύκλωση καί νά ὑποχωρήσουν σέ περιφέρειες τοῦ Κουόμινταγκ γιά νά διοργανωθοῦν γιά νέα ἐπίθεση. Ἄν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἦταν νά συνεχιστεῖ καί τά ἀποτελέσματα τῶν νικῶν τοῦ Κόκκινου στρατοῦ γινόταν μεγαλύτερα τέτοια πράμματα θά πολλαπλασιάζονταν. Ἀλλά τά ἀποτελέσματα, δέν θά μποροῦσαν νά συγκριθοῦν μέ κεῖνα ποί εἶχε ὁ Κόκκινος Στρατός, γιατί ὁ ἐχθρός δέν ἔχει τήν ὑποστήριξη τοῦ λαοῦ καί ὑπάρχει διχόνοια ἀνάμεσα στούς ἀξιωματικούς καί τούς ἄνδρες. Ἐάν ἀντιγράψει τή Μακρά Πορεία τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ δέν ὑπάρχει καμμιά ἀμ-

*Σημ. με αφραστή: Γιά τή Μακρά Πορεία, βλέπε «Δημοκρατικός Στρατός» τεύχη 4 καί 5 τοῦ 1948

γ ησή πώς οί δυνάμεις του δέν θά έξοντωθοῦν.

Ὁ Λι—Λι—Σάν μή καταλαβαίνοντας τήν παρατεταμένη φύση τοῦ κινέζικου έμφυλίου πολέμου, καί γι' αὐτό ἀνίκανος νά διακρίνει τό νόμο της μακρῆς ἀδιάκοπης, ἐπανάληψης ἀπό κυκλώσεις καί ἀποσπασμό τους, ἄν καί ἔγιναν τρεῖς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐξόντωσης στό Τσίν—Κάν—Σάν καί δυό στό Φουκιέν, διέταξε ἐπίθεση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στίς πόλεις τοῦ Βουχάν καί μιά ἐξέγερση σέ ἐθνική κλίμακα. Προσπάθησε νά ἔχει μιά γρήγορη νίκη γιά τήν ἐπανάσταση καί διέπραξε τό λάθος τοῦ ἀριστεροῦ ὀππορτουνισμοῦ. Οὔτε καί οἱ ἀριστεροί ὀππορτουνιστές τοῦ 1932 πιστεύανε στό νόμο γιά τίς ἐπαναληπτικές κυκλώσεις. Στίς ἐπαρχίες Χουπέϊ, Χονάν καί 'Ανχβέϊ ὑπῆρχε ἡ θεωρία τοῦ «ὑποστηρίζοντος στρατοῦ», ἕνας χαρακτηρισμός πού ἐφαρμοζότανε στίς δυνάμεις τοῦ Κουόμιταγκ ὕστερα ἀπό τήν τρίτη τους ἀποτυχία στήν κυκλωτική ἐκστρατεία, μέ τήν ἔννοια πώς ὁ ἰμπεριαλισμός ὁ ἴδιος πρέπει νά γίνει ἡ κύρια δύναμη σέ μελλοντικές ἐπιθέσεις κατά τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ. Πάνω στή βάση αὐτῆς τῆς ἐκτίμησης ἡ στρατηγική ντιρεκτίβα ἦταν γιά τόν Κόκκινο Στρατό νά ἐπιτεθεῖ στί πόλεις τοῦ Βού-Χάν. Κατ' ἀρχήν αὐτό ἦταν σέ συμφωνία μέ τήν γνώμη τῆς Κεντρικῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας, πού ἔλεγε πώς ὁ Κόκκινος Στρατός πρέπει νά ἐπιτεθεῖ στό Νάν—Τσιάν. Ἤτανε σέ συμφωνία μέ τήν ἄρνησή της νά συνδέσει τά ἐδάφη ὅλων τῶν σοβιετικῶν περιφερειῶν πρός τήν βορειότερη γραμμή καί νά ἀναγκάσει τόν ἐχθρό δελεάζοντάς τον νά εἰσδύσει βαθειά στο ἔδαφός μας. Ἦταν σέ συμφωνία μέ τήν ἀντίληψη πώς τό πάρσιμο τῆς πρωτεύουσας καί βασικῶν πόλεων ἦταν ἡ βάση για τη νίκη σέ μιά ἐπαρχία καί μέ τήν πεποίθηση πώς ἡ πέμπτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἦταν ἡ ἀποφασιστική ἐπιχείρηση ἀνάμεσα στό σοβιετισμό καί στόν κουομινταγκισμό. Τέτοιος ἀριστερός ὀππορτουνισμός ἔσπειρε τό σπόρο γιά τή λαθεμένη γραμμή στόν ἀγώνα τῶν περιφερειῶν Χουπέϊ, Χονάν, 'Ανχβέϊ ἐνάντια στήν τέταρτη κύκλωση καί στήν πάλη τῆς κεντρικῆς σοβιετικῆς περιφέρειας ἐνάντια στήν πέμπτη κύκλωση. Σά συνέπεια μεῖναμε ἀβοήθητοι μπροστά στίς ἔντονες κυκλωτικές ἐκστρατεῖες τοῦ ἐχθροῦ καί τό Κινέζικο σοβιετικό κίνημα εἶχε τεράστιες ἀπώλειες.

Ἡ γνώμη πώς εἶναι βασικά ἀπαράδεχτο γιά τόν Κόκκινο στρατό νά παίρνει ἀμυντικά μέτρα, εἶναι ἐπίσης ὁλότελα λαθεμένη καί συνοδεύεται κατευθείαν μέ ἀριστερό ὀππορτουνισμό πού ἀρνεῖται πώς ὑπάρχουν ἐπαναληπτικές κυκλωτικές ἐκστρατεῖες.

Εἶναι σωστό νά λέμε πώς μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπανα-

στατικός πόλεμος βρίσκεται σέ ἐπίθεση. Μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος ἀρχίζει ἀπό τό μηδέν τήν ὕπαρξή του, ἀπ' τό μικρό στό μεγάλο, ἀπ' τή γέννηση στήν ἀνάπτυξη, ἀπό τήν ἔλλειψη πολιτικῆς ἐξουσίας στήν κατάχτησή πολιτικῆς ἐξουσίας, ἀπ' τήν ἀπουσία τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στή δημιουργία του καί ἀπ' τήν ἀπουσία σοβιετικῶν περιφερειῶν στήν ἐγκατάστασή τους—σ' ὅλα αὐτά δέν ὑπάρχει οὔτε μιά μοναδική μέρα πού σ' αὐτή μᾶς ἐπιτρέπεται νά ποῦμε πώς βρισκόμαστε σέ ἁπλή ἄμυνα. Τέτοιες τάσεις πρέπει νά χτυπηθοῦν.

Μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος βρίσκεται σέ ἐπίθεση. Κι' ὅμως ἔχει τήν ἄμυνά του καί τήν ὑποχώρησή του. Αὐτός εἶναι πιό σωστός τρόπος γιά νά διαπιστώσουμε τήν ἀλήθεια. Νά ἀμύνεσαι γιά νά ἐπιτεθεῖς, νά ὑποχωρεῖς γιά νά προχωρεῖς, νά παίρνεις μιά πλευρική διάταξη γιά νά πάρεις μιά μετωπική διάταξη καί νά κάνεις ζίγκ-ζαγκ γιά νά πᾶς κατευθεῖαν — αὐτά εἶναι τά ἀναπόφευκτα φαινόμενα στήν πορεία ἐξέλιξης κάθε γεγονότος. Πῶς μποροῦν οἱ στρατιωτικές κινήσεις νά εἶναι ἀλλοιώτικες ; Ἡ πρώτη διαπίστωση εἶναι πολιτικά σωστή, ἀλλά στό στρατιωτικό πεδίο εἶναι λαθεμένη. Κι' ἀκόμα πιό πολύ εἶναι σωστή κάτω ἀπό ὁρισμένες περιστάσεις (ὅταν ἡ ἐπανάσταση προχωρεῖ), ἀλλά κάτω ἀπό διαφορετικές περιστάσεις, (ὅταν ἡ ἐπανάσταση ὑποχωρεῖ ὅπως ἡ ὁλική ὑποχώρηση τῆς Ρούσσικης ἐπανάστασης στά 1906 καί τῆς Κινέζικης ἐπανάστασης στά 1927 καί ἡ μερική ὑποχώρηση ὅπως στή Ρούσικη ἐπανάσταση μέ τή συνθήκη τοῦ Μπρέστ-Λιτόφσκ στά 1918), τότε γίνεται λαθεμένη. Μονάχα ἡ τελευταία διαπίστωση συμβιβάζεται μέ τήν ἀλήθεια. Ὁ ἀριστερός ὀππορτουνισμός τοῦ 1932, πού μηχανικά ἀπόκρουε στρατιωτικά ἀμυντικά μέτρα ἀποτελοῦσε ἕναν ἐξαιρετικά παιδιακίστικο τρόπο σκέψης.

Πότε μιά κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης φτάνει στό τέλος; Κατά τή γνώμη μου φτάνει στό τέλος πάνω κάτω, ἄν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος συνεχίζεται, ὅταν ὑπάρξει μιά θεμελιώδικη μεταβολή στή σχετική δύναμη ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν ἐχθρό. Μόλις τά Σοβιέτ καί ὁ Κόκκινος στρατός γίνουν ἰσχυρότεροι ἀπό τόν ἐχθρό ἡ ἐκστρατεία φτάνει στό τέλος της. Τότε θά ὑπάρξει ἡ δική μας κύκλωση τοῦ ἐχθροῦ καί ὁ ἐχθρός καταφεύγει σέ ἀντιεκστρατεία. Ἀλλά πολιτικές καί στρατιωτικές συνθῆκες δέν θά ἐπιτρέψουν στόν ἐχθρό νά πάρει τήν ἴδια θέση πού πῆρε ὁ Κόκκινος στρατός στις δικές του ἀντικυκλωτικές ἐκστρατεῖες. Ἀπό τότε μπορεῖ νἆναι σίγουρο πώς ἡ κυκλωτική ἐκστρατεία καί ἡ ἀντιεκστρατεία γενικά θά φτάσουν στό τέρμα τους ἔστω κι ἄν δέν πά-

ψουν ὁλότελα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Υ

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Κάτω ἀπ' αὐτόν τόν τίτλο θά συζητήσω τά ἀκόλουθα προβλήματα:

Ἐνεργητική καί παθητική ἄμυνα, 2) Προπαρασκευή γιά ἀντικυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης, 3) Στρατηγική ὑποχώρηση, 4) Στρατηγική ἐπίθεση, 5) Προβλήματα ἔναρξης ἀντεπίθεσης, 6) Προβλήματα συγκέντρωσης στρατευμάτων, 7) Πόλεμος ἐλιγμῶν, 8) Πόλεμος γρήγορης ἀπόφασης καί 9) Πόλεμος ἐξόντωσης.

1) *Η ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ*

Γιατ ἀρχίζουμε τή συζήτηση μέ ἀμυντικό πόλεμο; Ὅταν ἔσπασε τό πρῶτο ἐθνικό ἑνιαῖο μέτωπο τῆς Κίνας ἡ ἐπανάσταση μπῆκε σέ μιά περίοδο ἐντατικοῦ ἐμφύλιου πολέμου μέ τόν ἐχθρό πού ἦταν μιά μεγάλη πολιτική δύναμη καί μέ μᾶς πού εἴμαστε ἕνα μικρό τμῆμα. Ἔτσι ἀπό μιᾶς ἀρχῆς πολεμούσαμε ἐνάντια στίς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐξόντωσης πού ἔκανε ὁ ἐχθρός. Ἡ ἐπίθεσή μας συνοδευόταν στενά μέ τό σπάσιμο σ' αὐτές τίς ἐκστρατεῖες καί ἡ δυνατότητα γιά τήν ἀνάπτυξή μας ἐξαρτᾶται ὁλοκληρωτικά ἀπό τίς ἐπιτυχίες μας σ' αὐτό τόν τομέα. Ἡ πορεία τοῦ συντρίβουμε αὐτές τίς ἐκστρατεῖες συνήθως παίρνει ἕνα δρόμο ζίγκ ζάγκ ἀντίς γιά μιά εὐθεία γραμμή. Τό πρῶτο μας καί τό πιό σοβαρό πρόβλημά μας εἶναι πῶς νά κρατήσουμε τή δύναμή μας ἄθικτη καί νά περιμένουμε τήν εὐκαιρία γιά νά συντρίψουμε τόν ἐχθρό. Ἔτσι τό πιό περίπλοκο πρόβλημα τῆς πιό μεγάλης σημασίας γιά τήν ἐπιχείρηση τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ εἶναι τό πρόβλημα τῆς στρατηγικῆς ἄμυνας.

Στά τελευταῖα 10 χρόνια συχνά παρουσιάστηκαν ἀνάμεσά μας δυό διαφορετικές τάσεις σχετικά μέ τή στρατηγική ἄμυνα. Ἡ μιά ἦταν ἡ ὑποτίμηση τοῦ ἐχθροῦ ἡ ἄλλη ἦταν φόβος τοῦ ἐχθροῦ.

Ὑποτίμηση τοῦ ἐχθροῦ εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τίς ἧττες πού πάθανε πολλά ἀπό τά ἀντάρτικα τμήματά μας καί τήν ἀποτυχία

τοῦ Κόκκινου στρατοῦ νά συντρίψει τίς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες σέ μιά σειρά περιπτώσεις.

Οἱ ἡγέτες τῶν πρώτων ἀντάρτικων τμημάτων δέν εἶχαν συλλάβει καλά τήν κατάσταση ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν ἐχθρό. Ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ξαφνικῆς ἐξέγερσης σέ ἕνα ὁρισμένο τόπο, ἤ μιᾶς στάσης κι' ἡ λιποταξία λευκῶν στρατευμάτων κάτω ἀπό εὐνοϊκές συμπτωσιακές περιστάσεις ἤ περιστάσεις πού ἦταν πραγματικά σοβαρές ἀλλά ἀνεξιχνίαστες, συνήθως ὁδηγοῦσαν σέ ὑποτίμηση τοῦ ἐχθροῦ. Ἀπό τ' ἄλλο μέρος οἱ ἡγέτες δέν καταλάβαιναν τίς δικές τους ἀδυναμίες ὅπως ἦταν ἡ ἔλλειψη πείρας καί ὁ μικρός ἀριθμός πού εἶχαν οἱ δυνάμεις τους. Ἔτσι ἡ δράση τους ἔμπαινε σέ λαθεμένο δρόμο κι' αὐτό εἴτανε πνευματικός ἀφοπλισμός πού εἶχε γιά ἀποτέλεσμα ἀποτυχία σέ πολλά ἀντάρτικα τμήματα.

Παραδείγματα ἀπό τέτοιες ἧττες μποροῦν νά βρεθοῦν στό Χάϊφούν Λουφούγκ στήν ἐπαρχία τοῦ Κβάν Τούγκ ὅπου ὁ Κόκκινος στρατός στά 1928 ὑποτίμησε τόν ἐχθρό καί νικήθηκε. Στό Χουνάν Χονάν, Ἄχβεϊ ὅπου ὁ Κόκκινος στρατός στό 1932 ἔχοντας τή γνώμη πώς τό Κουόμιταγκ ἔγινε μία ὑποστηρίζουσα δύναμη ἔχασε τήν ἐλευθερία δράσης του στήν τέταρτη ἀντικυκλωτική ἐκστρατεία.

Ὑπάρχουν πολλές περιπτώσεις ὑποχωρήσεων πού εἶχαν γιά αἰτία τό φόβο τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀντίθετα ἀπό τήν ὑποτίμηση τοῦ ἐχθροῦ ὅπως στίς παραπάνω περιπτώσεις, ὑπερτίμηση τῆς δύναμης τοῦ ἐχθροῦ καί ὑποτίμηση τῆς δικῆς μας δύναμης ἦταν ἀποτέλεσμα υἱοθέτησης συμβιβασμῶν πού δέν ἦταν ἀπαραίτητη. Ἦταν τό ἴδιο πνευματικός ἀφοπλισμός τῆς ἄμυνας καί ἧττα σέ ἀντάρτικα ἀποσπάσματα ἤ στόν Κόκκινο στρατό σέ μερικές ἐκστρατεῖες ἤ χάσιμο σοβιετικοῦ ἐδάφους. Τό πιό χαραχτηριστικό παράδειγμα χασίματος σοβιετικοῦ ἐδάφους εἶναι τό χάσιμο τῆς κεντρικῆς σοβιετικῆς περιφέρειας στήν 5η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης. Τό λάθος ἐδῶ πέρα εἶχε τήν πηγή του σέ μιά δεξιά ἄποψη. Ἀλλά ἕνα τέτοιο λάθος συνήθως εἶχε ἐπακολουθήσει σ' ἕνα ἀριστερό λάθος ὑποτίμησης τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ στρατιωτικός τυχοδιωχτισμός μέ τίς ἐπιθέσεις ἐνάντια σέ μεγάλες πόλεις τοῦ 1932 ὁδήγησε στήν παθητική ἄμυνα στήν ἐπόμενη 5η κυκλωτική ἐκστρατεία.

Τό πιό χτυπητό παράδειγμα τρομοκράτησης ἀπό τόν ἐχθρό εἶναι ἡ πολιτική τῆς ὑποχώρησης ἀπό τόν Τσάγκ Κό Τάο. Ἡ ἧττα τῆς Δυτικῆς στρατιᾶς στό Χασχσί ἔδειξε τήν τέλεια χρεωκοπία αὐτῆς τῆς πολιτικῆς.

'Ενεργητική ἄμυνα λέγεται ἐπίσης καί ἐπίθεση—ἄμυνα ἤ
υνα μέ πόλεμο ἀπόφασης. Παθητική ἄμυνα λέγεται ἐπίσης
ἀποκλειστική ἤ καθαρή ἄμυνα, πού τώρα εἶναι ψεύτικη ἄ-
να. Μονάχα ἐνεργητική ἄμυνα εἶναι ἀληθινή ἄμυνα, εἶναι
ἀμύνεσαι γιά νά ἀντεπιτίθεσαι, γιά νά προχωρεῖς. Ὅσο ξαί-
δέν ὑπάρχει στρατιωτικό βιβλίο ἄξιο τοῦ ὀνόματός του, οὔτε
ρός στρατιωτικός ἡγέτης παληός ἤ σύγχρονος, Κινέζος ἤ ξέ-
πού νά μην ἀποκρούσει τήν παθητική ἄμυνα, στρατηγικά ἤ
τικά. Μόνο ὁ πιό τρελλός καί ὁ πιό φαντασιόπληκτος ὑπο-
ρίζει τήν παθητική ἄμυνα. Ὡστόσο τέτοιοι ἄνθρωποι ὑπῆρ-
καί τώρα καί τέτοια ἄμυνα καί τώρα ἀκολουθήθηκε. Αὐτό
αι ἕνα ἀτύχημα στή στρατιωτική ἱστορ α, μιά στρατιωτική ἔκ-
αση συντήρησης πού πρέπει νά τήν χτυπήσουμε ἀποφασιστικά.
Στρατιωτικοί εἰδικοί ἀπό ἰμπεριαλιστικές χῶρες πού
λίχτηκαν στά τελευταῖα χρόνια ὅπως ἡ Γερματία καί ἡ Ἰα-
νία ὑποστηρίζουν μέ θέρμη τά πλεονεχτήματα τῆς στρατηγι-
ἐπίθεσης καί καταδικάζουν τή στρατηγική ἄμυνα. Τέτοια
χή εἶναι βασικά ἀπροσάρμοστη γιά τό σοβιετικό πόλεμο τῆς
νας ἤ τόν ἐθνικό της πόλεμο. Αὐτοί οἱ στρατιωτικοί εἰδικοί
ωροῦν ἕνα σοβαρό μειονέχτημα στήν ἄμυνα τήν ἀνικανότητά
νά ξεσηκώσει τό λαό. Ἀντίς γι' αὐτό σπάει τό ἠθικό του.
τό ἐφαρμόζεται μονάχα σέ κεῖνες τίς χῶρες ὅπου ὁ ταξικός
ώνας εἶναι ὀξυμένος καί τό κέρδος τοῦ πολέμου ἀνήκει ἀπο-
σιστικά στήν κυρίαρχη τάξη ἤ στό κυρίαρχο κόμμα. Αὐτό εἶ-
σέ καθαρή ἀντίθεση μέ τό σοβιετικό μας πόλεμο ἤ μέ τόν
νικό μας πόλεμο.
Κάτω ἀπό τό σύνθημα τῆς ἐξασφάλισης τῶν Σοβιετικῶν
ιφερειῶν ἤ τῆς Σωτηρίας τῆς Κίνας μποροῦμε νά ἑνώσουμε
τεράστια πλειοψηφία τοῦ λαοῦ γιά νά παλαίψει μέ μιά θέ-
ση μιά πού εἴμαστε τά θύματα καταπίεσης καί ἐπίθεσης. Ἡ
βιετική Ἕνωση ἐπίσης νίκησε τούς ἐχθρούς της μέ ἀμυντικό
λεμο στή διάρκεια τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Ὄχι μόνον διεξή-
γαν τόν πόλεμο μέ τό σύνθημα τῆς ὑπεράσπισης τῶν Σοβιέτ
ντια στήν ἐπίθεση τῶν λευκοφρουρῶν πού ὀργανώθηκε ἀπό
ἰμπεριαλιστικές δυνάμεις ἀλλά καί ἔκαναν τή στρατιωτική
ἐπιστράτευση μέ τό σύνθημα νά ὑπερασπίσουν τήν πρω-
ρσα τοῦ ἔθνους ὅταν προπαρασκευάζανε τήν Ὀχτωβριανή
νάσταση. Ἕνας στρατηγικός ἀμυντικός πόλεμος ὄχι μονάχα
λύει τά ξένα στοιχεῖα. Τό πιό σοβαρό εἶναι πώς μπορεῖ νά
σει καί τά καθυστερημένα στρώματα μαζῶν γιά νά παρουν
ς στόν ἀγῶνα.

Ὁ Μάρξ εἶπε πώς ὕστερα ἀπό μιά ἐξέγερση δέν πρέπει νά ὑπάρχει οὔτε μιά στιγμή παύσης στίς ἐπιθέσεις. Αὐτό σημαίνει πώς οἱ μάζες πού παίρνουν μέρος σέ μιά ἐξέγερση αἰφνιδιάζοντας τόν ἐχθρό δέν πρέπει νά ἐπιτρέψουν στήν κυρίαρχη τάξη καμμιά εὐκαιρία νά συγκρατήσει ἤ νά ξαναπάρει τήν πολιτική της ἐξουσία ἀλλά πρέπει νά χρησιμοποιοῦν τήν κατάλληλη στιγμή γιά νά ἐκμηδενίσουν ριζικά τήν ἐξουσία τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστῶτος. Αὐτό εἶναι ἐντελῶς σωστό. Ἀλλά αὐτό δέν σημαίνει πώς ὅταν καί τά δυό μέρη βρίσκονται ἤδη σέ στρατιωτική ἀντιπαράθεση μέ τόν ἐχθρό ἔχοντας τήν ὑπεροχή, πού το ἐπιτρέπει νά μᾶς πιέζει, πώς δέν θά καταφύγουμε σέ ἀμυντικά μέσα. Μόνο ἕνας πρώτης τάξης τρελλός ἔχει τέτοια ἀντίληψη.

Ὅλος ὁ πόλεμός μας στά περασμένα εἴτανε ἐπιθέσεις κατά τοῦ Κουόμιταγκ, ἀλλά στρατιωτικά χρησιμοποιήσαμε τή μορφή τοῦ νά σπᾶμε τίς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐξόντωσης.

Γιά νά μιλήσουμε στρατιωτικά ἡ ἄμυνα μας εἶναι ἐπανάληψη μεταβολῶν ἀπό τήν ἄμυνα στήν ἐπίθεση. Δέν ἔχει σημασία νά λέμε πώς ἡ ἐπίθεσή μας ἀκολουθεῖ τήν ἄμυνα ἤ ἀντίθετα γιατί τό βασικό στό πρόβλημα εἶναι να σπάσεις τήν κυκλωτική σημασία ἐξόντωσης. Εἶναι ἄμυνα πρίν συντρίψεις μιά κυκλωτική ἐκστρατεία καί ἡ ἐπίθεση αρχίζει μόλις ἔσπασε ἡ κύκλωση. Ἔτσι δέν ὑπάρχουν παρά δυό φάσεις τοῦ ἴδιου πράγματος ἐνῶ μιά κυκλωτική ἐκστρατεία ἀκολουθεῖ ἀπό κοντά τήν ἄλλη. Ἀπό τίς δυό φάσεις ἡ πιό περίπλοκη καί κρίσιμη εἶναι ἡ φάση ἄμυνας πού περιλαβαίνει πολλά προβλήματα σχετικά μέ τό πῶς θά σπάσεις τήν κύκλωση. Ἡ βασική ἀρχή εἶναι νά παραδεχθεῖς τήν ἐνεργητική ἄμυνα καί νά ἀπορρίψεις τήν παθητική ἄμυνα.

Στόν ἐμφύλιο πόλεμο, ἄν καί ὅταν ἡ δύναμη τοῦ Κόκκινου στρατοῦ ξεπερνάει τή δύναμη τοῦ ἐχθροῦ δέ χρειάζεται γενικά ἡ στρατηγική ἄμυνα. Ἡ βασική ντιρεκτίβα μας θά εἶναι ἡ στρατηγική ἐπίθεση. Τέτοια ἀλλαγή ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἀπ' τήν ἀλλαγή στή σχετική δύναμη ἀνάμεσά μας καί στόν ἐχθρό. Ἡ μόνη ἄμυνα πού μένει θά ἔχει μερικό χαρακτήρα. Δέν θά ὑπάρχει πιά τέτοια στρατηγική ἄμυνα ὅπως τώρα πού εἶναι μιά γενική ντιρεκτίβα μας καί ἀπασχολεῖ μιά ἴση ἤ πιό σοβαρή θέση ἀπό τή στρατηγική ἐπίθεση.

2. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΤΙΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΥΚΛΩΣΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ.

Ἄν δέν εἴμαστε ὁλοκληρωτικά καί ἀρκετά προπαρασκευασμένοι ἐνάντια σέ μιά σχεδιασμένη κυκλωτική καμπάνια ἐξόντωσης τοῦ ἐχθροῦ θά βρεθοῦμε ὑποχρεωτικά ἀναγκασμένοι νά

κολουθήσουμε μιά παθητική θέση καί νά μπλεχτοῦμε σέ τυχαῖες συγκρούσεις χωρίς καμιά προοπτική νίκης. Εἶναι λοιπόν άπόλυτα ούσιώδικο ταυτόχρονα τή έχθρική προπαρασκευή γιά μιά κυκλωτική έκστρατεία έξ νωρίς νά έτοιμάζουμε γιά τήν άντιεκστρατεία. Άρνηση προετοιμασίας εἶναι γελοῖος παιδιασμός. Έδῶ ὑπάρχει κι' ἕνα δύσκολο πρόβλημα πού δημιουργεῖ άντιθέσεις. Αὐτό εἶναι πότε νά σχεδιάσουμε τήν έπιθεσή μας καί νά προετοιμαστοῦμε γιά άντιεκστρατεία. Γιατί ὅταν προχωροῦμε νικηφόρα ὁ έχθρός εἶναι στήν ἄμυνα. Ἡ προετοιμασία του γιά τήν προσεχή κυκλωτική έπιχείρηση γίνεται μυστικά, εἶναι δύσκολο νά φανταστοῦμε πότε θ' άρχίσει τήν προσεχή του έπίθεση. Ἄν ἡ προπαρασκευή μας γιά τήν άντιεκστρατεία άρχίσει πολύ νωρίς μπορεῖ νά έλαττώσει τά πλεονεκτήματα τῆς έπίθεσης καί καμμιά φορά μπορεῖ νά ἔχει καί σίγουρα άνεπιθύμητα άποτελέσματα πάνω στόν Κόκκινο στρατό καί στό λαό τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας. Γιατί τά κύρια βήματα πού συνεπάγεται ἡ προπαρασκευή εἶναι προετοιμασία γιά στρατιωτική ὑποχώρηση καί πολιτική κινητοποίηση. Ὅταν ἡ προπαρασκευή άρχίζει πολύ νωρίς ἔχει γιά άποτέλεσμα μιά κατάσταση άναμονῆς τοῦ έχθροῦ πού δέν ἔρχεται πρός έμᾶς. Τότε εἴμαστε άναγκασμένοι νά άρχίσουμε μιά νέα έπίθεση. Κάποτε ὅταν ἡ νέα μας έπίθεση άκριβῶς άρχίζει ὁ έχθρός άρχίζει τήν έπίθεσή του. Αὐτό θά μᾶς βάλει σέ μιά πολύ δύσκολη κατάσταση. Γιαυτό ἡ έκλογή τῆς στιγμῆς πού θ'άρχίσει ἡ προπαρασκευή γίνεται ἕνα πρόβλημα έξαιρετικῆς σημασίας.

Ὁ σωστός χρόνος θά πρέπει νά καθοριστεῖ σχετικά καί μέ τή δική μας κατάσταση άλλά καί τήν κατάσταση τοῦ έχθροῦ καί τήν έσωτερική σχέση άνάμεσα στά δυό. Ἡ κατάσταση τοῦ έχθροῦ πρέπει νά περιλαβαίνει πληροφορίες πάνω στίς πολιτικές, στρατιωτικές καί οίκονομικές του συνθῆκες καί τήν κοινή γνώμη στό ἔδαφός του. Ὅταν άναλύουμε τέτοιες πληροφορίες πρέπει νά λογαριαστεῖ σωστά ἡ όλική δύναμη τοῦ έχθροῦ. Δέν πρέπει νά ὑπάρχει ὑπερβολική έκτίμηση τῆς ἔκτασης πού εἶχαν οἱ ἧττες του στό παρελθόν. Ἀκόμα πρέπει νά δοθεῖ προσοχή στίς άντιθέσεις μέσα στό έχθρικό στρατόπεδο, στίς οίκονομικές του δυσκολίες καί στά άποτελέσματα πού εἶχαν οἱ προηγούμενες ἧττες του. Ἀπό τή δική μας πλευρά δέν πρέπει νά ὑπάρχει οὔτε ὑπερβολική έκτίμηση τῆς ἔκτασης τῶν προηγούμενων νικῶν μας οὔτε άνεπαρκής έκτίμηση τῶν άποτελεσμάτων πού εἶχαν αὐτές πάνω στόν έχθρό.

Ὅσο γιά τό χρόνο πού πρέπει νά άρχίσει ἡ προπαρα-

σκευή μπορεί νά είπωθεί γενικά πώς πολύ νωρίς είναι καλύτερα παρά πολύ άργά, γιατί θά ύπάρχουν λιγότερα μειονεκτήματα στ ν πρώτη περίπτωσι παρά σ ή δεύτερη. Τό πλεονέκτημα τής προπαρασκευής πού γίνεται νωρίς βρίσκεται στό ότι αποκλείει καταστάσεις έκτακτης ανάγκης καί μάς τοποθετεί σέ μιά βασικά άκατανίκητη θέση.

Σπουδαία προβλήματα στό στάδιο τής προπαρασκευής περιλαβαίνουν έτοιμασίες γιά τήν ύποχώρηση τού Κόκκινου στρατού, πολιτική κινητοποίηση, ξάπλωμα τού Κόκκινου στρατού, έφοδιασμός σέ οίκο ομικά καί σέ τροφή καί χειρισμός ξένων πολιτικά στοιχείων.

Προπαρασκευή γιά τήν ύποχώρηση τού Κόκκινου στρατού σημαίνει πώς αύτός δέν πρέπει ούτε νά κινηθεί σέ μιά μειονεκτική κατεύθυνση ούτε νά προχωρήσει πάρα πολύ μακρυά ούτε νά κουραστεί πάρα πολύ. Όλα αυτά πρέπει νά προσεχτούν άπό τίς κύριες δυνάμεις τού Κόκκινου στρατού στήν παραμονή τής γενικής έπίθεσης τού έχθρού. Σ' αύτό τόν καιρό ή κύρια προσοχή τού Κόκκινου στρατού πρέπει νά συγκεντρωθεί στό νά σχεδιάσει τή δημιουργία πεδίου μάχης, στήν άπόκτηση έφοδίων καί στό ξάπλωμα καί στήν έκγύμναση τών δυνάμεών του.

Τό πιό σπουδαίο πρόβλημα σέ μιά άντιεκστρατεία ένάντια σέ κύκλωση έξόντωσης είναι ή πολιτική κινητοποίηση. Αύτό σημαίνει πώς τά στρατεύματά μας καί ό λαός τής σοβιετικής περιφέρειας πρέπει νά είναι πληροφορημένοι καθαρά, σταθερά καί ολοκληρωτικά γιά τήν άναπόφευκτη καί προσεχή έπίθεση τού έχθρού, καί τόν σοβαρό κίνδυνο πού μπορεί νά έρθει γιά τά σοβιέτ καί τό λαό άπό μιά τέτοια έπίθεση. Ταυτόχρονα πρέπει νά είπωθούν ή άδυναμία τού έχθρού, οί εύνοϊκές συνθήκες τού Κόκκινου στρατού καί τής σοβιετικής περιφέρειας, ή άκατάβλητη θέλησή μας γιά νίκη καί ή καθοδήγησή μας στή δουλειά. Ό Κόκκινος στρατός καί ολόκληρος ό πληθυσμός πρέπει νά κληθούν γιά νά πολεμήσουν ένάντια στήν κυκλωτική έκστρατεία έξόντωσης καί γιά τήν ύπεράσπιση τής Σοβιετικής περιφέρειας. Έκτός άπό στρατιωτικά μυστικά ή πολιτική κινητοποίηση πρέπει νά διεξαχθεί άνοιχτά, καί κάθε προσπάθεια πρέπει νά γίνει γιά νά φθάσει ώς τόν κάθε δυνατό ύπερασπιστή τών συμφερόντων τών Σοβιέτ. Ζωτικός κρίκος σ' αύτό τό καθήκον είναι ή κινητοποίηση τών στελεχών.

Ή διάθεση τού Κόκκινου στρατού πρ πει νά γίνει μέσα σέ δυό γραμμές. Πρέπει νά δοθεί ιδιαίτερη προσοχή [illegible] ζώνα μέρος στίς διαφορετικές βαθμίδες πολιτικής [illegible] τού

λαοῦ στή σοβιετική περιφέρεια καί στίς συνθῆκες τοῦ πληθυσμοῦ κι' ἀπό τ' ἄλλο μέρος στίς ὑπάρχουσες συνθῆκες τοῦ Κόκκινου στρατοῦ κα στή δυνατή ἔκταση πού μποροῦν νά πάρουν οἱ ἀπώλειές του σ' ὁλόκληρη τήν ἀντιεκστρατεία.

Εἶναι ἀνώφελο νά ποῦμε πώς ὁ ἐφοδιασμός σέ οἰκονομικά καί σέ τροφή εἶναι ἀποφασιστικός γιά μιά ἀντιεκστρατεια. Πρέπει νά παρθεῖ ὑπ' ὄψη ἡ πιθανή παράταση τῆς ἐχθρικῆς ἐκστρατείας καί οἱ ἐλάχιστες ὑλικές ἀνάγκες, πρῶτα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί ὕστερα τοῦ λαοῦ σ' ὅλο τό διάστημα τῆς ἀντιεκστρατείας.

Δέν πρέπει νά ὑπάρχει ἔλλειψη ἐπαγρύπνησης ἐνάντια σέ πολιτικά ξένα στοιχεῖα. 'Αλλά δέν πρέπει νά τρομοκρατιούμαστε ἀπό τήν προδοσιά τους καί νά καταφεύγουμε σέ ἐξαιρετικά προληπτικά μέτρα. Στούς τσιφλικάδες, στούς ἐμπόρους στούς πλούσιους ἀγρότες πρέπει νά συμπεριφερθοῦμε μέ σύνεση, κυρίως μέ πολιτική διαφώτιση γιά νά τούς κερδίσουμε σέ οὐδετερότητα καί νά ἀφίσουμε τίς λαϊκές μάζες νἄχουν τά μάτια ἀπάνω τους. Μόνο οἱ λίγοι, οἱ πιό ἐπικίνδυνοι θά πρεπει νά ἀντιμετωπίσουν αὐστηρά μέτρα ὅπως σύλληψη.

'Η ἔκταση τῆς ἐπιτυχίας σέ μιά ἀντιεκστρατεία εἶναι στενά δεμένη μέ τό βαθμό πού πραγματοποιοῦνται τά καθήκοντα τῆς προετοιμασιας. 'Υποτίμηση τοῦ ἐχθροῦ πού ὁδηγεῖ σέ ἀμέλεια στή προετοιμασία καί φόβος μπροστά στόν ἐχθρό πού ὁδηγεῖ σέ πανικό μπροστά στήν ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ εἶναι τάσεις ἀνεπιθύμητες, πού πρέπει ἀποφασιστικά νά χτυπηθοῦν. 'Εκεῖνο πού χρειαζόμαστε εἶναι ἕνα ἐνθουσιαστικό ἀλλα ἤρεμο πνεῦμα καί ἔντονη ἀλλά μέ τάξη δράση.

3. *ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ*

Μιά στρατηγική ὑποχώρηση εἶνε ἕνα σχεδιασμένο στρατηγικό βῆμα πού παίρνεται ἀπό μιά μικρότερη δύναμη πού ἀντιμετωπίζει ἐπίθεση μιᾶς ἀνώτερης δύναμης καί πού βρίσκει ἀδυναμία νά τήν νικήσει ἀμέσως καί ὑποχωρεῖ γιά νά διατηρήσει τή δύναμή της ὥστε νά χτυπήσει τόν ἐχθρό στήν κατάλληλη στιγμή. 'Αλλά στρατιωτικοί τυχοδιῶκται ἀποκρούουν ἀποφασιστικά τέτοιο βῆμα, ὑποστηρίζουν πώς πρέπει νά σταματήσεις τόν ἐχθρό πίσω ἀπό τά σύνορα. Σοβαρές συζητήσεις ξεσηκώθηκαν γύρω ἀπ' αὐτή τήν τάση. Μονάχα ὕστερα ἀπό πολύν καιρό, ὅταν ἀποδείχθηκε πώς μιά τέτοια στάση ἔβαλε σέ σοβαρό κίνδυνο τόν σοβιετικό πόλεμο μόνο τότε ἀπορρίφθηκε.

"Ολοι μας ξαίρουμε πώς σ' ἕνα μάτς μπόξ ὁ συνετός πυ-

ξέρ συνήθως προχωρεί ένα βήμα ενώ ό κουτός του αντίπαλος επιδείχνει όλη του τή δύναμη καί τή μαστοριά άπό τήν πρώτη στιγμή σά χιονοστιβάδα. Τό άποτέλεσμα συνήθως είναι πώς αυτός πού παραχώρησε ένα βήμα ρίχνει κάτω τή χιονοστιβάδα.

Στό παληό κλασσικό έργο τοῦ Σουϊχοῦ Σουάν ("Ολοι οί άνθρωποι είναι άδέλφια) ό στρατιωτικός έκπαιδευτής Βάγκ προκαλοῦσε τόν Λίν Τούγκ σ μιά π λη σ ό παλάτι τοῦ Τσάϊν Τσίγκ. Μούγκριζε «έλα, έλα, έλα,». Ήτανε ό Λίν Τσούγκ αυτός πού ύποχωροῦσε πού άνακάλυψε τό άδύνατο σημεῖο τοῦ άντιπάλου του καί έρριξε χάμω τόν Βάγκ μέ μιά κλωτσιά.

Στήν έποχή τής άνοιξης καί τοῦ Φθινόπωρου (684 πρό Χριστοῦ) τά κράτη τοῦ Λοῦ καί τοῦ Τσί βρισκόταν σέ πόλεμο. Ό δούκας τοῦ Λοῦ ήταν νά διατάξει έπίθεση πρίν τά στρατεύματα τοῦ Τσί έξαντληθοῦν άπό κούραση, άλλά τόν άπότρεψε ό σύμβουλός του Τσάο Χουΐ καί υιοθέτησε τήν ντιρεκτίβα «όταν ό-έχθρός-είναι-κουρασμένος-έμεῖς-έπιτιθόμαστε». Ό στρατός τοῦ Τσί νικήθηκε. Αυτή ή μάχη έμεινε περίφημη στήν κινέζικη ιστορία σάν μάχη όπου μιά πιό άδύνατη δύναμη τσάκισε μιά πιό δυνατή. Δίνουμε έδῶ όλο τό κείμενο τής περιγραφής τοῦ Τσό Τσοῦ Μίν άπό τήν έκστρατεία αυτή.

Τά στρατεύματα τοῦ Τσί μᾶς έκαμαν εισβολή (Κράτος τοῦ Λοῦ) τήν άνοιξη. Ό δούκας (Τσουάν τοῦ Λοῦ) ήταν νά πολεμήσει όταν ό Τσάο Χουΐ ζήτησε άκρόαση. Ό λαός τής περιφέρειας τοῦ Τσάο έλεγε «ό πόλεμος είναι δουλειά τῶν κρεοφάγων τί άνακατεύεσαι έσύ;» Ό Τσάο άπάντησε: «Οί κρεοφάγοι είναι κουτοί καί άνίκανοι νά σχεδιάσουν κάτι τί.»

Έτσι ε δε τό δούκα καί τόν ρώτησε «Πῶς σκοπεύεις νά πολεμήσεις;» Ό δούκας άπάντησε «Δέν τολμῶ νά μονοπωλήσω άλλά θέλω νά συμμερισθῶ μέ τούς άλλους τή χαρά τροφής καί ρούχων».

Ό Τσάο είπε: «Ή μικρή σας χάρη δέν είναι γενική ό λαός δέν θά σᾶς άκολουθήσει».

Ό δούκας άπάντησε: «Δέν τολμῶ νά προσφέρω στούς θεούς περισσότερες θυσίες σέ άλογα καί σέ μετάξι άπ' ότι έπιτρέπει ή σειρά μου άλλά ή πίστη μου είναι σίγουρη».

Ό Τσάο είπε· «Αυτή ή μικρή πίστη δεν είναι γενική. Οί θεοί δέν θά σᾶς ευλογήσουν».

Ο δούκας είπε: «Άν καί είναι πέρα άπό τίς δυνάμεις μου νά κρίνω συνετά όλες τίς μεγάλες καί τίς μικρές περιπτώσεις τοῦ νόμου ή πίστη μου είναι σίγουρη».

Ὁ Τσάο εἶπε· «Τώρα ἔχετε τή νομιμοφροσύνη τοῦ λαοῦ καί τώρα εἶστε ἱκανό νά δώσετε μιά μάχη. Σᾶς παρακαλῶ νά εἶμαι μαζί σας ὅταν πολεμᾶτε».

Ὁ δούκας καβαλλίκευσε μαζί του. Ἡ μάχη ἔγινε στό Τσάν Κσό.

Ὅταν ὁ δούκας ἦταν ἕτοιμος νά δώσει τό σύνθημα στούς τυμπανιστές (γιά νά προχωρήσουν στήν ἐπίθεση οἱ πολεμιστές) ὁ Τσάο εἶπε· «Ὄχι ἀκόμα».

Ἀφοῦ τά στρατεύματα τοῦ Τσί παῖξαν τά τύμπανα τρεῖς φορές ὁ Τσάο εἶπε· «Τώρα μποροῦμε νά χτυπήσουμε καί μεῖς τά τύμπανα».

Ὁ στρατός τοῦ Τσί κατατροπώθηκε. Ὁ δούκας ἦταν ἕτοιμος νά τόν κυνηγήσει.

Ὁ Τσάο εἶπε ξανά. «Ὄχι ἀκόμα». Κατέβηκε κάτω ἀπό τό κάρρο του ἐξέτασε τά ἴχνη ἀπό τά κάρρα τοῦ ἐχθροῦ. Τότε ἀνέβηκε στό κάρρο καί κύτταξε μπροστά.

Καί τότε εἶπε. «Ναί». Ὁ στρατός τοῦ δούκα τότε καταδίωξε τόν ἐχθρό.

Ὕστερα ἀπό τή νίκη ὁ δούκας θέλησε νά μάθει.

Ὁ Τσάο ἐξήγησε: «Μιά μάχη ἐξαρτᾶται ἀπό τό θάρρος καί ἀπό μυαλό. Ἡ πρώτη τυμπανοκρουσία ξεσήκωσε τό πνεῦμα, ἡ δεύτερη τό εἶδε νά ἀδυνατίζει καί ἡ τρίτη τό εἶδε νά κατεβαίνει στό Ναδίρ. Ὅταν τό πνεῦμα τοῦ ἐχθροῦ ἦταν ἐξαντλημένο, τό δικό μας ἦταν γερό. Ἐκεῖ νικήσαμε.»

«Ὡστόσο εἶναι δύσκολο νά ἐξερευνήσουμε τά κινήματα ἑνός μεγάλου κράτους συνέχισε ὁ Τσάο. Μπορεῖ νά γίνει καμμιά ἐνέδρα. Ἀλλά ὅταν εἶδα πώς τά κάρρα τοῦ ἐχθροῦ πηγαίνανε ἐδῶ καί κεῖ καί οἱ σημαῖες του ἦταν στρωμένες κάτω στό ἔδαφος τότε διέταξα καταδίωξη καί τόν νικήσαμε».

Αὐτή ἦταν ἡ περίπτωση ἑνός μεγάλου κράτους πού ἐπιτέθηκε σ' ἕνα μικρό κράτος. Ἡ ἱστορία δείχνει πῶς σχεδιάστηκε ἡ πολιτική προπαρασκευή πρίν ἀπό τόν πόλεμο γιά νά ἐμπνεύσει πίστη στό λαό. Σημειώνει τό εὐνοϊκό ἔδαφος γιά μιά ἀντεπίθεση-τοῦ Τσάν Κσό- τό χρόνο πού εἶναι εὐνοϊκός γιά νά ἀρχίσει μιά ἀντεπίθεση—ὅταν τό ἠθικό τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἐξαντλημένο τό δικό μας ἦταν γερό, καί τήν εὐκαιρία γιά νά ἀρχίσει ἡ καταδίωξη-ἦταν τά κάρρα πηγαίναν ἐδῶ καί κεῖ καί οἱ σημαῖες κείτονταν χάμω. Ἄν καί δέν ἦταν μιά μεγάλη ἐκστρατεία οἱ ἀρχές τῆς στρατηγικῆς ἄμυνας συζητήθηκαν.

Στή στρατιωτική ἱστορία τῆς Κίνας ὑπῆρχαν ἀμέτρητα παρα-

δείγματα ἀπό νίκες πού ἐπετεύχθηκαν μέ τό νά ἐφαρμοσθοῦν αὐτές οἱ ἀρχές*. Σ' ὅλες αὐτές ὁ πιό ἀδύνατος παραχώρησε ἔδαφος στήν ἀρχή καί κέρδισε μέ τό νά ὑποβάλλει στόν ἐχθρό παρατεταμένη δράση.

Ὁ Ναπολέων εἰσέβαλε στή Ρωσσία μ' ἕνα μεγάλο στρατό 300χιλιάδων.'Ἡ Ρωσσική κυβέρνηση ἀκολούθησε τή συμβουλή στρατιωτικῶν ειδικῶν νά«πολεμάει ἀφοῦ ἐγκαταλείψει καί κάψει τήν πρωτεύουσα Μόσχα» καί ἀπόρριψε τή γνώμη χυδαίων στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν πού ρωτοῦσαν «πῶς μποροῦμε νά ἀφήσουμε καί νά κάψουμε τήν πρωτεύουσά μας». Αὐτό ὁδήγησε τούς ἄνδρες τοῦ Ναπολέοντα στήν πεῖνα, στήν κούραση καί στίς στερήσεις. Τά μετόπισθέν του τόν ἐνοχλοῦσαν καί τά στρατεύματά του βρέθηκαν σέ καταστρεπτική κύκλωση. Ὁ Ναπολέων ἀναγκάστηκε νά ὑποχωρήσει. Οἱ Ρῶσσοι ἅρπαξαν τήν εὐκαιρία καί ξαπόλυσαν τήν ἀντεπίθεσή τους. Ὁ Ναπολέων ἔφυγε μ' ἕνα ἀπομεινάρι ἀπό μονάχα 50.000 ἔξω ἀπό τή Ρωσσία. Αὐτό ἔγινε ἡ μεγαλύτερη καταστροφή πού ὑπέστη ποτέ ὁ Ναπολέων στή ζωή του καί ἐπίσης μιά ξεχωριστή ἧττα στήν παγκόσμια στρατιωτική ἱστορία.

Τόν Αὔγουστο τοῦ 1914 στήν ἀρχή τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἡ Γαλλία προσπάθησε νά κρατήσει τόν ἐχθρό πέρα ἀπό τά σύνορά της καί συγκέντρωσε ἕνα τεράστιο στρατό στά Γαλλογερμανικά σύνορα. Ὅταν οἱ Γερμανοί δέν προχώρησαν πρός αὐτή τήν κατεύθυνση οἱ ἀμυντικές αὐτές δυνάμεις στά γρήγορα τράβηξαν στά Γαλλοβελγικά σύνορα. Ὕστερα ἀπό τήν ἧττα στήν πρώτη σύγκρουση οἱ Γάλλοι ἀποφασιστικά ἄλλαξαν τά σχέδιά τους, καί ὁ στρατός ὀπισθοχώρησε πρός τήν κατεύθυνση τοῦ Παρισιοῦ ἐγκαταλείποντας ὅλες τίς ἀγροτικές καί βιομηχανικές περιφέρειες στό βορρᾶ. Μιά τέτοια μεγάλη στρατηγική ὑποχώρηση ἦταν ὁλότελα σωστή καί ζητοῦσε ἐξαιρετική ἀποφασιστικότητα καί ἐπιμονή. Ἄν καί ὁ Γερμανικός στρατός δυνατός, κάπου ἕνα ἑκατομμύριο, ἔφθασε ὡς τά προάστυα τοῦ Παρισιοῦ, σέ μιά βδομάδα ἦταν ἐξαντλημένος καί ἡ δύναμή του εἶχε ἐλαττωθεῖ, τό ἠθικό του κατέβηκε καί τό μέτωπό του ἅπλωσε ἐνῶ ἡ Γαλλική γραμμή περιορίστηκε. Οἱ δυνάμεις τῶν ὑπερασπιστῶν τό εἶχαν πάρει ἀπάνω τους καί τό ἠθικό τοῦ λαοῦ ἀνέβηκε. Ἔτσι ἡ σχετική δύναμη ἀνάμεσα στίς δυό στρατιές ἄλλαξε. Συγκεντρώνοντας τίς κύριες δυνάμεις τους ΝΔ τοῦ Παρισιοῦ οἱ Γάλλοι κύκλω-

---

*Σημείωση Μεταφρ. Ἐδῶ ὁ συγγραφέας ἀναφέρει μιά σειρά ἀπό τέτοιες μάχες ἀπό τήν Κινέζικη Ἱστορία.

σαν τή δεξιά πτέρυγα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καί τόν νίκησαν σέ μια μάχη. Ὁ Γερμανικός στρατός πού ἦταν κάποτε ὁ καλύτερος πρωταθλητής στόν κόσμο ρίχτηκε πίσω στή Β. Γαλλία καί ὑποχρεώθηκε νά κρατήσει τήν ἄμυνα. Αὐτό εἶχε μιά ἀποφασιστική ἐπίδραση σέ ὅλη τήν πορεία τοῦ πολέμου καί ἀποτέλεσε μιά ἀπ τίς πιό ξεχωριστές μεγάλες ἐκστρατεῖες στή σύγχρονη ἱστορ α.

Ἦταν τήν ἴδια ἀκριβῶς περίοδο, τόν καιρό πού ἡ μάχη λυσσομανοῦσε στό Δυτικό μέτωπο πού οἱ Γερμανοί κέρδισαν μιά νίκη κατά τοῦ ρώσσικου στ ατοῦ μέ μιά περίφημη ἐκστρατεία στήν ἀνατολική Πρωσσ α. Ὅταν οἱ Γερμανικές δυνάμεις εἶχαν συγκεντρωθεῖ στό Δυτικό μέτωπο οἱ Ρῶσσοι συγκέντρωσαν ἕνα μεγάλο στρατό πού ξεχύθηκε γοργά στήν ἀνυπεράσπιστη ἀνατολική Πρωσσία αἰφνιδιάζοντας τούς Γερμανούς. Τό Βερολῖνο θορυβήθηκε. Ὁ Χίντεμπουργκ μάζεψε μιά δύναμη ὄχι παραπάνω ἀπό 100.000 ἄνδρες πού σ' αὐτούς συμπεριλαμβάνονταν καί μερικοί ἀπ' αὐτούς πού ὑποχωροῦσαν ἀπ' τό Δυτικό μέτωπο. Ὅταν δυό φάλαγγες τοῦ Ρούσσικου στρατοῦ χωρίς ἀντίσταση προωθοῦνταν μέ ξεχωριστούς δρόμους μέσα σέ δύσκολο ἑλώδικο ἔδαφος, ὁ Χίντεμπουργκ μέ σχετικ ι ἐξαιρετικά μικρότερη δύναμη συγκέντρωσε τίς κύριές του δυνάμεις καί τσάκισε τήν ἀριστερή φάλαγγα τῶν Ρώσων πιάνοντας πάνω ἀπό 90.000 αἰχμαλώτους. Ἡ δεξιά φάλαγγα τῶν Ρώσσων ὑποχώρησε ἄτακτα. Ὁ Χίντεμπουργκ ἀναδείχτηκε ἀπ' αὐπήν τή μάχη μιά παγκόσμια φυσιογνωμία.

Αὐτές οἱ ἀρχαῖες, παλιότερες καί σύγχρονες περιπτώσεις ἀποδείχνουν ὅλες πώς μιά ἀδύνατη δύναμη πού ἀντιμετωπίζει μιά ἀντεπιτιθέμενη ἰσχυρή δύναμη εἶναι ὑποχρεωμένη στήν ἀρχή ἑνός πολέμου ἤ μιᾶς ἐκστρατε ας νά καταφεύγει σέ στρατηγική ἄμυνα καί νά περιμένει τήν εὐνοϊκή στιγμή γιά νά περάσει σέ ἀντεπίθεση. Αὐτός εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιά νά φτάσει στή νίκη. Ἀλλοιῶς ἡ ἧττα εἶναι ἀναπόφευκτη.

Ὁ πόλεμός μας ἄρχισε τό τελευταῖο μισό τοῦ 1927 ὅταν δέν εἴχαμε καθόλου πεῖρα. Οἱ ἐξεγέρσεις τοῦ Ναν Τσαν καί τῆς Καντόνας εἶχαν ἀποτύχει. Στή διάρκεια πού ἔγιναν οἱ ἐξεγέρσεις τοῦ Φθινόπωρου τά στρατεύματά μας στίς συνοριακές περιφέρειες τοῦ Χονάν, Χουπέϊ, Κιανγκσί ἐπίσης ἔπαθαν μιά σειρά ἀπό ἧττες καί τράβηξαν πρός τό Τσ γκ Νάν Σάν. Οἱ μονάδες πού ἐπέζησαν ἀπό τήν ἀποτυχημένη ἐξέγερση τοῦ Νάν Τσάν τράβηξαν ἐκεῖ τόν ἐρχόμενο Μάη ὕστ ρα ἀπό ἀντάρτικες ἐπιχειρήσεις στό Νότιο Χουνάν, ὅταν ἤδη εἶχεν ἀρχίσει νά ἀ-

ταραίνεται μιά ὑποτυπώδικη, ἀλλά βασική ἀρχή ἀντάρτικου πο-
λέμου, αὐτή πού ταίριαζε στίς συνθῆκες πού ὑπῆρχαν ἐκεῖνον
τον καιρό. Αὐτή ἡ ἀρχή εἶχε τυπωθεῖ σέ 16 βασικές λέξεις· « Ὁ
ἐχθρός προχωρεῖ ἐμεῖς ὑποχωροῦμε, ὁ ἐχθρός περιχαρακώνεται ἐ-
μεῖς χτυπᾶμε, ὁ ἐχθρός εἶναι ἐξαντλημένος ἐμεῖς ἐπιτιθέμαστε,
ὁ ἐχθρός ὑποχωρεῖ ἐμεῖς τόν κυνηγᾶμε». Αὐτή ἡ ἀρχή τῶν 16
λέξεων (στά Κινέζικα) υἱοθετήθηκε ἀπό τήν ΚΕ τοῦ Κομμουνι-
στικοῦ Κόμματος πρίν νά καθιερωθεῖ ἡ γραμμή τοῦ Λίλισάν
καί νά διαδοθεῖ μέσα στή χώρα. Αὐτή ἡ ἀρχή δουλεύτηκε πιό
πολύ ἀργότερα. Ὅταν ἡ κεντρική Σοβιετική περιφέρεια ἀντιμε-
τώπιζε τήν πρώτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἡ ἀρχή τοῦ
«νά τραβᾶς τόν ἐχθρό γιά νά μπαίνει βαθειά μέσα στό ἔδαφος»
διατυπώθηκε καί χρησιμοποιήθηκε μέ ἐπιτυχία.

Μιά πλήρη συλλογή ἀπό ἐπιχειρησιακές ἀρχές γιά τόν
Κόκκινο στρατό διατυπώθηκε ὕστερα ἀπό τήν ἧττα πού ἔπαθε
ὁ ἐχθρός στήν 3η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης. Ἦταν ἡ πε-
ρίοδος μιᾶς νέας ἀνάπτυξης στρατιωτικῶν ἀρχῶν, με πλουτισμέ-
νο περιεχόμενο καί σοβαρές τροποποιήσεις, στήν ἀρχή κυρίως
στήν ἐξαφάνιση τοῦ ὑποτυπώδικου χαρακτῆρα πού εἶχαν πάρει
στό παρελθόν. Ὡστόσο ἡ βασική μορφή ἔμεινε καί ἦταν οἱ 16
λέξεις πού περιεῖχαν τίς βασικές ντιρεκτίβες γιά μιά ἀντιεκστρα-
τεία ἐνάντια σέ κύκλωση καί γιά τίς φάσεις καί τῆς στρατηγι-
κῆς ἄμυνας καί τῆς στρατηγικῆς ἐπίθεσης, καθώς ἐπίσης καί γιά
τίς φάσεις στρατηγικῆς ὑποχώρησης καί στρατηγικῆς ἀντεπίθε-
σης, σέ μιά ἀμυντική ἐπιχείρηση. Ὅλα ὅσα ἦρθαν ἀργότερα δέν
ἦταν παρά ἐπεξεργασία τῶν παραπάνω.

Ἀλλά ἀπ' τό Γενάρη τοῦ 1932, ὕστερα ἀπ' τή δημοσίευση
τῆς Κομμουνιστικῆς ἀπόφασης «νά πολεμήσουμε γιά τή νίκη σέ
μιά ἤ σέ πολλές ἐπαρχίες ἀφοῦ τσακίσουμε τήν 3η κυκλωτική
ἐκστρατεία ἐξόντωσης», ἀπόφαση πού περιεῖχε σοβαρά λάθη ἀρ-
χῆς, ἄρχισε μιά μάχη ἐνάντια στίς σωστές ἀρχές μας πού εἶχε
γιά ἀποτέλεσμα τίς κατοπινές ζημιές. Μιά συλλογή, ἀντίθετη πρός
τήν πρώτη, «νέων» ἤ «κανονικῶν ἀρχῶν» ἦρθε στήν ἐπιφάνεια.
Ἀπό τότες οἱ πρῶτες ἀρχές δέν ἦταν πιά κανονικές καί ἔπρε-
πε νά ἀπορρίπτονται σάν «ἀνταρτισμός». Μιά ἀτμόσφαιρα «ἀντιαν-
ταρτισμοῦ» ἐπεκράτησε γιά τρία ὁλόκληρα χρόνια. Στρατιωτικός
τυχοδιωχτισμός φάνηκε στό πρῶτο στάδιο, ἀκολουθήθηκε ἀπό
στρατιωτικό συντηρητικισμό στό δεύτερο στάδιο καί κατέληξε στή
θεωρία τῆς φυγῆς στό τρίτο στάδιο. Μόνο ἀπ' τή στιγμή πού ἡ
συνεδρίαση τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κόμματος πού ἔγινε
στό Τσέγκ Γουΐ στήν ἐπαρχία τοῦ Βαϊχόφ τό Γενάρη τοῦ 1935

αὐτές οἱ λαθεμένες ἀρχές κηρύχτηκαν χρεωκοπημένες καί ἡ ὀρθότητα τῶν πρώτων ἀρχῶν ἔγινε πάλι παραδεκτή. Ἀλλά εἶχαν ἤδη πληρωθεῖ πολύ ἀκριβά, μέ μεγάλες θυσίες.

Αὐτοί πού ἦταν ἐνάντια στόν «ἀνταρτισμό» ἔλεγαν: εἶναι λάθος νά τραβᾶμε τόν ἐχθρό νά εἰσχωρεῖ βαθειά γιατί πρέπει νά ἐγκαταλειφθεῖ τόσο μεγάλο μέρος ἀπό τή Σοβιετική χώρα. Ἄν καί ἔχουμε κερδίσει μάχες στό παρελθόν δέν εἶναι τώρα ἡ κατάσταση διαφορετική για μᾶς; Δέν εἶναι καλύτερα νά νικᾶμε τόν ἐχθρό χωρίς νά ἐγκαταλείπουμε ἔδαφος; Καί δέν εἶναι καλύτερα νά νικᾶμε τόν ἐχθρό στίς περιφέρειες τοῦ Κουόμιταγκ ἤ στά σύνορα Κουόμιταγκ καί Σοβιέτ; Δέν ἔχουμε καθόλου τάξη χρησιμοποιήσαμε μονάχα μέθοδες ἀνταρτίστικες. Τώρα ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ ἕνα σοβιετικό κράτος καί ὁ Κόκκινος στρατός μας ἔγινε ἕνας ταχτικός στρατός. Ὁ πόλεμος ἀνάμεσα στόν Τσαγκ—Καϊ—Σέκ καί σέ μᾶς εἶναι πόλεμος ἀνάμεσα σ' ἕνα κράτος καί σέ ἄλλο, ἀνάμεσα σ' ἕνα μεγάλο στρατό καί σ' ἕνα ἄλλον. Ἡ ἱστορία δέν πρέπει νά ἐπαναλαμβάνεται. Ὁ ἀνταρτισμός πρέπει ὁλοκληρωτικά νά ἀπορριφθεῖ Οἱ νέες ἀρχές εἶναι πλέρια Μαρξιστικές. Τά πράγματα στό παρελθόν γινότανε μέ ἀντάρτες στά βουνά ὅπου δέ μποροῦσε νά ὑπάρξει Μαρξισμός.

Οἱ νέες ἀρχές ἀπόκρουαν τίς παληές. Περιλαβαίνουν «ἕνας ἐνάντια σέ 10,10 ἐνάντια σέ 100, θάρρος, ἀγριότητα,ἀποφασιστικότητα καί τόλμη—γρήγορη προέλαση σέ καταδίωξη ἑνός ἡττημένου ἐχθροῦ», «ἐπίθεση σέ ὅλα τά μέτωπα», «κατάληψη κεντρικῶν πόλεων» καί «χτύπημα μέ τίς δυό γροθιές». Ὁ τρόπος πού πρέπει νά χειρίζεται κανένας ἕναν ἐχθρό πού ἐπιτίθεται εἶναι νά «πολεμάει τόν ἐχθρό πέρα ἀπ' τά σύνορα», νά «ὑποτάσσεις τόν ἐχθρό πρῶτ' ἀπ' ὅλα χτυπώντας τον» «νά μή χάνεις τά δικά σου εἴδη», «νά μή χάνεις οὔτε ἕνα μέτρο γῆς», «νά διαιρεῖς τό στρατό σέ ἕξη προελαύνουσες φάλαγγες», «ἡ ἀντιεκστρατεία ἐνάντια στήν 5η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης εἶναι πόλεμος ἀπόφασης ἀνάμεσα στό δρόμο τοῦ σοβιετισμοῦ καί στό δρόμο τοῦ ἀποικισμοῦ», «ἕνας πόλεμος ἀπό ὀχυρά», «ἕνας πόλεμος ἐκμηδένισης», «ἕνας παρατεταμένος πόλεμος», «μέ μεγάλα μετόπισθεν»,«σέ ἀπόλυτα συγκεντροποιημένη διοίκηση» καί «γρήγορες διεισδύσεις» καί τελικά ὅλα αὐτά στό τέλος καταλήγουν σέ μιά μεγάλη κίνηση σέ μεγάλη κλίμακα. Κάθε ἕνας πού ἀποδοκιμάζει αὐτές τίς ἀρχές πρέπει νά τιμωρηθεῖ καί νά χαραχτηρισθεῖ σάν ὀππορτουνιστής κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἡ παραπάνω θεωρία εἶναι ἀναμφισβήτητα ὁλότελα λαθεμένη. Εἶναι μηχανική καί εἶναι μιά ἔκφραση ἐπαναστατικοῦ

στερισμοῦ καί ἀνυπομονησίας κάτω ἀπό εὐνοϊκές συνθῆκες ἀπό μέρους τῆς μικροαστικῆς τάξης. Ὅταν οἱ περιστάσεις γίνονται δύσκολες αὐτή ἀλλάζει ἀπό ἀπελπισία σέ συντηρητικισμό καί ὕστερα σέ θεωρία τῆ. φυγῆς ὅταν ἡ κατάσταση χειροτερεύει. Εἶναι μιά θεωρία καί πράξη ἀπερίσκεπτων καί ἀφελῶν στοιχείων χωρίς τό παραμικρό χρῶμα Μαρξισμοῦ. Εἶναι ἀντιμαρξιστική.

Τώρα ἄς ἀφίσουμε τή συζήτηση νά περιορισθεῖ στή στρατηγική ὑποχώρηση Στήν κεντρική Σοβιετική περιφέριεα αὐτό ὀνομαζότανε «νά τραβᾶς τον ἐχθρό γιά νά διεισδύει βαθειά μέσα στό ἔδαφός μας», ἐνῶ στή Σοβιετική περιφέρεια τοῦ Σέντσου ἀν ὀνομαζότανε «σύμπτυξη τοῦ μετώπου». Στρατιωτικοί θεωρητικοί καί διοικητές στά περασμένα ὅλοι θεωροῦσαν πώς εἶναι ἐπιτακτικό γιά ἕνα ἀδύνατο στρατό πού πολεμάει μιά ἰσχυρή δύναμη νά υἱοθετήσει τέτοια τακτική στήν ἀρχή τοῦ πολέμου. Ἡ γνώμη εὐρωπαϊκῶν, ἀμερικανῶν καί γιαπωνέζων στρατιωτικῶν εἶναι πώς ἡ στρατηγική ἄμυνα συνήθως ἀποφεύγει ἕνα δυσμενῆ πόλεμο ἀπόφασης στήν ἀρχή καί ζητάει νά ἐπιτύχει ἀποφασιστική νίκη, μονάχα ὅταν συντρέχουν εὐνοϊκές συνθῆκες. Αὐτο εἶναι ὁλότελα σωστό, καί δέν ἔχει κανείς νά προσθέσει τίποτε σ' αὐτό.

Ὁ σκοπός τῆς στρατηγικῆς ὑποχώρησης εἶναι νά προφυλάξεις τίς δυνάμεις καί νά προπαρασκευαστεῖς γιά τήν ἀντεπίθεση. Τό πρῶτο μέρος τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαῖο γιατί θά βάλεις σέ κίνδυνο τή διατήρηση τῶν δυνάμεών σου ἄν δέν παραχωρήσεις ἕνα βῆμα, ὅταν ἀντιμετωπίζεις ἰσχυρό ἐχθρό. Παλητερα πολλοί ἀπόκρουαν ἐπίμονα τήν ὑποχώρηση θεωρώντας την πώς ἦταν «ὀππορτουνιστική ἁπλῆ ἄμυνα». Ἡ ἱστορία μᾶς ἀπόδειξε πώς τέτοια γνώμη εἶναι ὁλότελα λαθεμένη.

Ἡ προετοιμασία γιά τήν ἀντεπίθεση ἀπαιτεῖ ἐκλογή καί δημιουργία ἑνός ἀριθμοῦ ἀπό συνθῆκες εὐνοϊκές σέ μᾶς ἀλλά δυσμενεῖς γιά τόν ἐχθρό γιά νά ἀλλάξεις τό συσχετισμό δυνάμεων ἀνάμεσα σέ μᾶς και στόν ἐχθρό γιά τήν ἀντεπίθεσή μας.

Πάνω στή βάση τῆς παληᾶς μας πείρας θά ἔπρεπε γενικά νά ἐξασφαλίσουμε τουλάχιστο δυό ἀπό τίς συνθῆκες πού μνημονεύονται πιό κάτω μές τή διάρκεια τῆς φάσης τῆς ὑποχώρησης προτοῦ νά θεωρηθεῖ πώς ἡ μιά κατάσταση, εὐνοϊκή γιά μᾶς καί δυσμενής γιά τόν ἐχθρό, δημιουργήθηκε ἔτσι ὥστε νά μποροῦμε νά περάσουμε στήν ἐπίθεση. Αὐτές οἱ συνθῆκες εἶναι:

1) Λαός πού βοηθάει δραστήρια τόν Κόκκινο στρατό.

2) Ἔδαφος εὐνοϊκό γιά ἐπιχείρηση.

3) Πλέρια συγκέντρωση στίς κύριες δυνάμεις τοῦ Κόκκινου στρατοῦ.

4) Ἀνακάλυψη τῶν ἀδύνατων σημείων τοῦ ἐχθροῦ.

5) Ἕνας ἐχθρός κουρασμένος καί μέ πεσμένο ἠθικό.

6) Ἕνας ἐχθρός πού προορίζεται νά διαπράξει λάθη.

Ὁ Λαός εἶναι ἡ πιό σπουδαία προϋπόθεση γιά τόν Κόκκινο στρατό. Αὐτό ἰσχύει και γιά τή Σοβιετική περιφέρεια. Ἄν αὐτές οἱ συνθῆκες ὑπάρχουν, οἱ συνθῆκες 4, 5, καί 6 μποροῦν πιό εὔκολα νά δημιουργηθοῦν ἤ νά ἀνακαλυφθοῦν. Ὅταν ὁ ἐχθρός ξαπολύσει μιά γενική ἐπίθεση ἐνάντια στόν Κόκκινο στρατό, ὁ τελευταῖος αὐ ός πάντα ὑποχωρεῖ ἀπό τίς ἄσπρες περιφέρειες στό σοβιετικό ἔδαφος, γιατι ὁ λαός τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας εἶναι ὁ πιο δραστήριος στό νά βοηθάει τόν Κόκκινο στρατό ἐνάντια στούς λευκούς. Ὑπάρχει ἐπίσης κάποια διαφορά ἀνάμεσα στίς σύνοριακές καί τίς κεντρικές περιοχές τῆς Σοβιετικές περιφέρειας. Παρέχοντας πληροφορίες σέ ἀναγνωρίσεις, σέ μεταφορές, παίρνοντας μέρος στήν πάλη κλπ. ὁ λαός στίς κεντρικές περιοχές εἶναι καλύτερος ἀπό τό λαό στίς συνοριακές περιοχές. Ἔτσι στήν 1η, 2η καί 3η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης οἱ περιοχές ὅπου οἱ συνθῆκες ἀπό τήν ἄποψη τοῦ λαοῦ ἦταν καλύτερες βρισκότανε στό τέρμα τῆς ὑποχώρησης. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ χαραχτηριστικοῦ στή Σοβιετική περιφέρεια οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Κόκκινου στρατοῦ διέφεραν πάρα πολύ ἀπό συνηθισμένες μάχες. Αὐτός ἦταν ὁ κύριος λόγος πού ἀνάγκασε τόν ἐχθρό νά καταφύγει σέ μιά πολιτική ὀχυρῶν θέσεων.

Ἕνας στρατός πού ὑποχωρ ῖ μπορεῖ ν ι διαλέξει εὐνοϊκό ἔδαφος σύμφωνα ; έ τή δική του ἐπιθυμία καί νά τό ἐπιβάλλει αὐτό πάνω στό στρατό πού ἐπιτίθεται. Αὐτές εἶναι εὐνοϊκές συνθῆκες πάλης στήν ἐσωτερική γραμμή. Γιά νά νικήσει ἕνα ἰσχυρό ἐχθρό ἕνας ἀδύνατος στρατός πρέπει νά πάρει ὑπόψη του αὐτον τόν ὅρο. Ἀλλ · αὐτός μονάχα δέν εἶναι ἀρκετός. Ἔχει ἀνάγκη νά συμπληρ υθεῖ μέ ἄλλους ὅρους. Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι ὁ ὅρος τοῦ λαοῦ καί ὕστερα ὁ ὅρος τοῦ πιό εὐαίσθητου σημείου γιά τόν ἐχθρό, ὅπως εἶναι ἡ ἐξάντλησή του, τά λαθη του, ἤ ἡ σχετική ἔλλειψη μαχητικῆς δύναμης τῶν προωθημ·νων τμημάτων του. Ἐάν τέτοιοι ὅροι δέν ὑπάρχουν μπροστά μας, θά ἀγνοήσουμε τό εὐνοϊκό ἔδαφος καί θα συνεχίσουμε τήν ὑποχώρηση ὥσπου οἱ συνθῆκες αὐτές νά δημιουργηθοῦν. Στίς λευκές περι φ-ρειες δέν ὑπάρχει ἔλλειψη ἀπό καλό ἔδαφος, ἀλλ ι χωρίς τίς καλές συνθῆκες τοῦ λαοῦ καί ἐφ' ὅσον δέν δημιουργήθηκαν ἤ δέν ἀνακαλύφτηκαν ἄλλες συνθῆκες, δέν μποροῦμε νά κινούμε

τίποτε ἄλλο παρά νά ὑποχωροῦμε σέ σοβιετικό ἔδαφος. Ἡ διαφορά ἀνάμεσα στίς κεντρικές καί στίς συνοριακές περιοχές μιᾶς σοβιετικῆς περιφέρειας θά πρέπει γενικά νά ἰδωθοῦν μέ τόν ἴδιο τρόπο.

Ἐκτός ἀπό τοπικά στρατεύματα καί δυνάμεις συγκράτησης ὅλα τά στρατεύματα ἐπίθεσης πρέπει νά εἶναι συγκεντρωμένα. Ἀλλά ὅταν κάνουμε ἐπίθεση πάνω στόν ἐχθρό πού βρίσκεται σέ στρατηγική ἄμυνα ὁ Κόκκινος στρατός εἶναι συχνά διασκορπισμένος. Ἀπ' τή στιγμή πού ὁ ἐχθρός ξαπολάει μιά γενική ἐπίθεση ὁ Κόκκινος στρατός καταφεύγει σέ συγκεντρωμένη ὑποχώρηση πού τό τέρμα της συνήθως εἶναι στό μέσο τῆς Σοβιετικῆς περιφέρεια ἀλλά κάποτε καί μπροστά καί πίσω ἀπό τό μέσο. Αὐτό θά ἀποφασιστεῖ σύμφωνα μέ τήν κατάσταση πού ὑπάρχει. Συγκεντρωμένη ὑποχώρηση κάνει δυνατή τή συγκέντρωση ὅλων τῶν κύριων δυνάμεων τοῦ Κόκκινου στρατοῦ.

Ἕνας ἄλλος οὐσιώδικος ὅρος γιά ἕναν ἀδύνατο στρατό πού ἀντιμετωπίζει ἕνα δυνατό εἶναι ἡ ἐκλογή τῶν ἀδύνατων τμημάτων τοῦ ἐχθροῦ γιά νά καταφέρουμε τό χτύπημά μας. Ἀλλά στήν ἀρχή τῆς ἐχθρικῆς ἐπίθεσης ἡ σχετική δύναμη ἀπό τίς διάφορες φάλαγγες τοῦ ἐχθροῦ εἶναι συχνά ἄγνωστη. Χρειάζεται ἀναγνώριση γιά νά ἀνακαλυφθεῖ ποιά φάλαγγα εἶναι πιό δυνατή, ποιά εἶναι λιγώτερο δυνατή, ποιά εἶναι ἡ πιό ἀδύνατη καί ποιά εἶναι ἀκόμα πιό ἀδύνατη. Αὐτό συχνά ἀπαιτεῖ καιρό γιά νά φέρεις τό ἀποτέλεσμα πού θέλεις καί εἶναι ἕνας ἀπό τούς λόγους πού εἶναι ἀπαραίτητη ἡ στρατηγική ὑποχώρηση.

Ἄν ὁ ἀριθμός καί ἡ μαχητική δύναμη τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πάρα πολύ ἀνώτερη ἀπό τή δική μας μόνο τραβώντας τον βαθειά μέσα στή σοβιετική περιφέρεια καί ἀναγκάζοντάς τον νά ὑποστεῖ λογιῶν λογιῶν στερήσεις μόνο τότε ὁ συσχετισμός τῶν δυνάμεων ἀνάμεσα στούς ἀντιπάλους μπορεῖ νά ἀλλαχθεῖ. Ὅπως τό εἶπε καί ὁ ἐπιτελάρχης μιᾶς κάποιας ταξιαρχίας τοῦ στρατοῦ τοῦ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ στήν 3η ἐκστρατεία «ὁ χοντρός ἔγινε ἀδύνατος καί ὁ ἀδύνατος πέθανε». Ὁ στρατηγός Τσέν Μί Σοῦ πάλι, ἀρχηγός τῆς Δυτικῆς φάλαγγας τοῦ στρατοῦ πού ἔκανε τήν κυκλωτική ἐκστρατεία, εἶπε: «Παντοῦ τά στρατεύματα τοῦ Κυούμινταγκ ψηλαφοῦν στό σκοτάδι. Ἀλλά ὁ Κόκκινος στρατός πάντα βρίσκει φῶς». Τότε μποροῦμε νά πετύχουμε τό σκοπό μας. Σέ μιά τέτοια στιγμή ὁ ἰσχυρός ἐχθρός θά ἔχει πάρα πολύ ἀδυνατήσει, θά ἔχει κουρασθεῖ καί θά ἔχει χάσει τό ἠθικό του, ἐκδηλώνοντας ἔτσι μιά σειρά ἀπό ἀδυναμίες. Ὁ ἀδύνατος Κόκκινος στρατός θά ἔχει βρεῖ καιρό νά πάρει ἀπάνω του

νά συγκεντρώσει τίς δυνάμεις του, νά άντιμετωπίσει τόν κουρασμένο έχθρό μέ φρέσκια δύναμη. Ό συσχετισμός τών δυνάμεων ανάμεσα στίς δυό πλευρές μπορεῖ νά φτάσει ένα ορισμένο βαθμό ισότητας, ή ή απόλυτη ύπεροχή τοῦ έχθροῦ ή καί ή απόλυτη αδυναμία ή δική μας μπορεῖ νά έλαττωθοῦν καί νά γίνουν μιά σχετική ύπεροχή καί σχετική αδυναμία. 'Ακόμα ύπάρχει ή δυνατότητα νά γίνει ό έχθρός πιό αδύνατος καί μεῖς πιό δυνατοί.

Στήν τρίτη κυκλωτική έκστρατεία ενάντια στήν Κεντρική Σοβιετική περιφέρεια ή ύποχώρηση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ είτανε πολύ μεγάλη, γιατί αὐτός συγκεντρώθηκε στό πιό πίσω μέρος τῆς περιφέρειας. 'Αλλά δέν θά μποροῦσε νά νικήσει τόν έχθρό αλλοιώς, γιατί ό αριθμός τοῦ στρατοῦ πού έκανε τήν κύκλωση, ήταν παραπάνω από 10 φορές μεγαλύτερος από τόν Κόκκινο στρατό. Ό Σίν Τσέ ό πιό μεγάλος στρατηγός στήν ιστορία τῆς Κίνας έλεγε: «Νά αποφεύγεις τόν έχθρό καί νά τόν χτυπᾶς όταν ύποχωρεῖ κουρασμένα». Αὐτό σημαίνει νά τόν κουράζεις καί νά τοῦ ρίχνεις τό ηθικό ώστε νά τοῦ έλαττώνεις τήν ύπεροχή του.

Ό τελευταῖος όρος πού απαιτεῖται σέ μιά ύποχώρηση πού ζητάει νά δημιουργήσει μιά εύνοϊκή κατάσταση, είναι νά προκαλεῖ καί νά ανακαλύπτει τά λάθη τοῦ έχθροῦ. Πρέπει νά ξέρουμε πώς όσο σοφός κι' άν είναι ένας στρατιωτικός διοικητής δέ μπορεῖ παρά νά διαπράξει τοῦτο ή έκεῖνο τά λάθη σέ μιά μικρόχρονη περίοδο. Ύπάρχει ή δυνατότητα νά έπωφεληθεῖς από τά έλαττώματα τοῦ αντίπαλου. Αὐτό είναι τό ίδιο όπως καί μεῖς οί ίδιοι κάποτε κάνουμε λάθη πού απ' αὐτά έπωφελεῖται ό έχθρός. Μποροῦμε καί τεχνικά νά κάνουμε τόν έχθρό νά διαπράξει λάθη, όπως είναι ή παραπλάνηση πού ύποστηρίζεται από τόν Σούν Τσέ (νά κάνεις πώς έπιτίθεσαι στήν 'Ανατολή καί νά χτυπᾶς στή Δύση ή νά κάνεις θόρυβο στήν 'Ανατολή αλλά νά χτυπᾶς στή Δύση), κάνοντας έτσι δέ μπορεῖ νά περιορίσεις τό τέρμα μιᾶς ύποχώρησης σέ μιά καθιερωμένη περιοχή. Όταν φτάσεις μιά προκαθορισμένη περιοχή μπορεῖ ακόμα νά μήν έχει δημιουργηθεῖ μιά αδυναμία στόν έχθρό καί τότε είναι αναγκαία μιά πάρα πίσω ύποχώρηση ώσπου νά φανεῖ ένα έλάττωμα τοῦ έχθροῦ καί απ' αὐτό νά έπωφεληθεῖς.

Τά παραπάνω δίνουν μιά γενική ιδέα γιά τήν ύποχώρηση πού ζητάει νά πετύχει εύνοϊκές συνθῆκες. 'Αλλά αὐτό δέ σημαίνει πώς πρέπει νά είναι δημιουργημένες όλες οί συνθῆκες γιά νά γίνει δυνατή μιά έπίθεση. Είναι αδύνατο καί δέν είναι

ἀπαραίτητα νά πετυχεῖς ταυτόχρονα ὅλες αὐτές τίς συνθῆκες. Ἀλλά γιά μιά δύναμη πού εἶναι ἀποφασιστικά π ό ἀδ νατη καί δρᾶ σέ ἐσωτερικές γρ μμές εἶναι ἀπαρ ίτητο νά πετύχει μερικούς ἀπ' αὐτούς τούς ὅρους, αὐτούς πού ἐπιτρέπουν οἱ ὑπάρχουσες περιστάσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ἀντίθετες ἀντιλήψεις πάνω σ' αὐτό εἶναι λαθεμένες.

Τό τέρμα τῆς ὑποχώρησης πρέπει νά καθορισθεῖ πάνω στή βάση μιᾶς ἀντικειμενικῆς ἐξέτασης ὅλης τῆς κατάστασης. Ἄν μιά κ τάσταση εἶναι μονάχα μερικά εὐνοϊκή γιά νά γυρίσεις σέ ἐπίθεση, ἀλλά εἶναι δυσμενής ὅσον ἀφορᾶ τή συνολική κατάσταση, εἶναι λάθος νά ἀποφασίσεις τό τέρμα τῆς ὑποχώρη ης πάνω σέ μιά τέτοια μερική βάση. Γιατί πρέπει νά παρθοῦν ὑπόψη μελλοντικές ἐξελίξεις στήν ἀρχή μιᾶς ἀντε ίθεσης πού ὡστόσο γενικά ἀρχίζει σέ μερικότερη κλίμακα.

Κάποτε τό τέρμα τῆς ὑποχώρησης μπορεῖ νά τοποθετηθεῖ στό μπροστινό μέρος τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας ὅπως ἔγινε στή 2η καί στήν 4η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἐνάντια στήν κεντρική Σοβιετική περιφέρεια καί στήν τρίτη ἐκστρατεία ἐνάντια στή Σοβιετική περιφέρεια τοῦ Σάν-Σί-Καντ ν. Κάποτε θά πρέπει νά εἶναι σ ό μέσο, ὅπως στήν πρώτη ἐκστρατεία ἐνάντια στήν κεντρική περιφέρεια. Κάποτε στό πίσ υ μέρος τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας ὅπως ἔγινε στήν 3η ἐκστρατεία ἐνάντια στήν κεντρική περιφέρεια. Ὅλα αὐτά καθορίστηκαν μέ μιά ἐξέταση καί τῆς μερικῆς καί τῆς συνολικῆς κατάστασης.

Στή διάρκεια τῆς 5ης ἐκστρατείας ἐνάντια στήν κεντρική περιφέρεια ὁ στρατός μας δέν ἔδωσε σημασία στήν ὑποχώρηση γιατί δέν ἀποδόθηκε προσοχή οὔτε στή μερική οὔτε στή συνολική κατάσταση. Αὐτό ἦταν πραγματικά ἀπερισκεψία.

Μιά κατάσταση ἀποτελεῖται ἀπό διάφορες συνθῆκες. Ὅταν ἐξετάζουμε τίς σχέσεις ἀνάμεσα στό μέρος καί στό ὅλον θά πρέπει νά στηριχθοῦμε πάνω σέ ἕνα ὁρισμένο βαθμό εὐνοϊκότητας καί δυσμένειας γιά ν' ἀρχίσουμε τήν ἐπ θεσή μας ὅπως ἐκδηλώνονται τόσο στήν μερική ὅσο καί στήν συνο ική κατάσταση μέ τούς ὅρους πού πετύχαμε καί μεῖς καί ὁ ἐχθρός.

Ἅμα τό τέρμα τῆς ὑποχώρηση τοποθετηθεῖ μέσα στή σοβιετική περιφέρεια εἴτε μπροστά εἴτε πίσω, ἀρνούμαστε ἄραγε νά πολεμήσουμε καί στίς κόκκινες καί στίς λευκές περιφ ρειες; Καθόλου. Ἀρνούμαστε νά τό κάνουμε μ νάχα στήν περίπτωση πού ἡ ἐχθρική κυκλωτική ἐκστρατεία σέ μεγάλη κλίμακα γίνεται ὅταν ἡ δύναμή μας εἶναι κατώτερη καί γι' αὐτό σύμφωνα μέ τήν ἀρχή τοῦ νά διατηρήσουμε τή δύναμή μας καί νά περιμένουμε

εὐκαιρία γιά νά τσακίσουμε τόν ἐχθρό προτείνουμε ὑποχώρηση, τράβηγμα τοῦ ἐχθροῦ στό νά διεισδύσει βαθειά στό σοβιετικό ἔδαφος πράγμα πού εἶναι ὁ μόνος τρόπο γιά νά δημιουργήσεις ἤ νά ἀνακαλύψεις εὐνοϊκές συνθῆκες γιά τήν ἀντεπίθεσή μας. Ἄν ἡ κατάσταση δέν εἶναι σοβαρή ἤ ἄν εἶναι τόσο σοβαρή ὥστε νά εἶναι ἀδύνατο γιά τόν Κόκκινο στρατό νά ἀντεπιτεθεῖ ἀκόμα καί στή σοβιετική περιφέρεια ἤ στήν περίπτωση πού μιά ἀντεπίθεση πού ἀπότυχε, γιά νά ἀλλάξουμε τήν κατάσταση εἶναι ἀπαραίτητη μιά καινούρια ὑποχώρηση. Τότε μποροῦμε νά τοποθετήσουμε τό τέρμα τῆς ὑποχώρησης μέσα σέ μιά λευκή περιφέρεια. Αὐτό θεωρητικά τουλάχιστο μπορεῖ νά ἐπιτραπεῖ ἄν καί πολύ λίγη πρακτική πεῖρα ἔχουμε σ' αὐτό τό σημεῖο.

Ὑπάρχουνε ἐπίσης τρία δυνατά μέρη γιά τό τέρμα μιᾶς ὑποχώρησης μέσα σέ λευκή περιφέρεια· μπροστά-πλάϊ ἤ πίσω ἀπό μιά σοβιετική περιφέρεια. Παράδειγμα γιά ἕνα τέρμα ὑποχώρησης μπροστά ἀπό μιά σοβιετική περιφέρεια. Στή διάρκεια τῆς 1ης ἐκστρατείας ἄν δέν ὑπῆρχαν ἐσωτερικές διαφωνίες μέσα στόν Κόκκινο στρατό καί ἡ διάσπαση τοῦ τοπικοῦ Κόμματος δηλαδή τά δύσκολα προβλήματα πού δημιουργήθηκαν ἀπό τόν Λιλισανισμό καί τήν ὁμάδα Ἀμπέ (ἤ ὁμάδα ἀντιμπολσεβίκικη) μποροῦμε νά φαντασθοῦμε πῶς θά μπορούσαμε νά συγκεντρώσουμε τίς δυνάμεις μας μέσα στό τρίγωνο Κιάν, Νιάνφούγκ καί Τσιάντσοῦ καί νά ξαπολύσουμε ἀντεπίθεση. Γιατί ἐκεῖνον τόν καιρό ἡ ὑπεροχή τῆς ἐχθρικῆς δύναμης πού προχωροῦσε ἀνάμεσα στά ποτάμια Κιάν καί Χοῦ ἦταν 100.000 ἐνάντια στον Κόκκινο στρατό πού εἶχε 40.000 πού δέν ἦτανε μεγάλη ὑπεροχή. Ἄν καί οἱ συνθῆκες τοῦ λαοῦ δέ συγκρινότανε μέ τίς συνθῆκες στή Σοβιετική περιφέρεια οἱ συνθῆκες τοῦ ἐδάφους ἦταν εὐνοϊκές. Καί ἀκόμα θά μπορούσαμε νά συντρίψουμε τόν ἐχθρό χτυπώντας τον σέ κάθε μιά ἀπό τίς προελαύνουσες φάλαγγές του, τή μιά ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη.

Παράδειγμα τέρματος ὑποχώρησης στό πλάϊ μιᾶς Σοβιετικῆς περιφέρειας: Τόν καιρό τῆς 3ης ἐκστρατείας ἐνάντια στήν κεντρική Σοβιετική περιφέρεια ἄν ἡ ἐχθρική ἐπίθεση δέ γινότανε σέ τόση μεγάλη κλίμακα καί ἄν μιά ἀπό τίς ἐχθρικές φάλαγγες πού θά ἀντιμετωπίζαμε τή δύναμή τους προχωροῦσε ἀπό τό Τσίενίνγκ, Λίν Χουάν καί Γιανίγκ (στά σύνορα Φουκιέν Τσάγκεϊ) μπορεῖ κανείς νά φαντασθεῖ πώς ὁ Κόκκινος στρατός θά μποροῦσε νά συγκεντρωθεῖ στή Λευκή περιφέρεια τῆς ἐπαρχίας τοῦ Δυτικοῦ Φουκιέν καί νά συντρίψει αὐτή τή φάλαγγα, χωρίς νά κάνει ἕνα γύρω ἀπό 1000 λί μέσα στό Γιθυκί ὥς τό Χσίκου.

Παράδειγμα τέρματος ὑποχώρησης πίσω ἀπό τή Σοβιετική
περιφέρεια· Στήν ἴδια ὅπως παραπάνω ἐκστρατεία, ἄν ἡ κύρια
δύναμη τοῦ ἐχθροῦ δέν κατευθυνότανε ἀπό τή Δύση πρός Νότο,
μπορούσαμε νἆμαστε ἀναγκασμένοι νά ὑποχωρήσουμε στήν πε-
ριφέρεια τοῦ Χουϊτσίγκ Χάγκου καί Ἀνγιουεν πού εἶναι στή
Λευκή περιφέρεια, νά τραβήξουμε τόν ἐχθρό γιά νά προχωρή-
σει πιό κάτω πρός τό Νότο καί τότε ὁ Κόκκινος Στρατός θά μπο-
ροῦσε νά μπεῖ σέ Σοβιετική περιφέρεια ἀπό τό Νότο πρός Βορ-
ρᾶ. Αὐτό τόν καιρό ἡ ἐχθρική δύναμη μέσα στή Σοβιετική περι-
φέρεια στό Βορρᾶ δέν θἆταν πολύ μεγάλη.

'Αλλά ὅλα τά παραπάνω εἶναι πιό πολύ ὑποθετικές πε-
ριπτώσεις πού δέ στηρίζονται πάνω σέ τωρινή πεῖρα. Θά μπο-
ροῦσαν μονάχα νά ἰδωθοῦν σάν ειδικές ἔρευνες ἀντίς γιά γενι-
κή ἀλήθεια. Ἡ γενική μας ἀρχή εἶναι: Ὅταν ὁ ἐχθρός ξαπο-
λάει μιά σέ εὐρεῖα κλίμακα κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης, νά
τραβᾶμε τόν ἐχθρό σέ βαθειά διείσδυση καί νά τόν πολεμᾶμε
ἀφοῦ ὑποχωρήσουμε μέσα σέ Σοβιετική περιφέρεια. Γιατί αὐτό
μᾶς δίνει τήν καλύτερη ἐγγύηση γιά νά τσακίσουμε τήν ἐπίθε-
ση τοῦ ἐχθροῦ.

Αὐτοί πού ὑποστηρίζουν νά σταματᾶμε τόν ἐχθρό πέρα ἀ-
πό τά σύνορα καί ἀποκρούουν τή στρατηγική ὑποχώρηση λένε:
ὑποχώρηση σημαίνει χάσιμο ἐδάφους, κίνδυνο γιά τό λαό καί
δημιουργία ἄσχημης ἐντύπωσης στόν ἔξω κόσμο. Στή διάρκεια
τῆς 5ης ἐκστρατείας ὑποστήριζαν πώς ὅταν ὑποχωροῦνε ἕνα βή-
μα, ἡ ὀχυρωμένη γραμμή τοῦ ἐχθροῦ προχωρεῖ ἕνα βῆμα ἐλατ-
τώνοντας ἀδιάκοπα τό ἔδαφος τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας, χωρίς
καμμιά δυνατότητα νά τήν ξαναποκτήσουν. Λέγανε πώς ἐάν
εἴτανε πλεονέκτημα παλιότερα νά τραβᾶμε τόν ἐχθρό σέ βαθειά
διείσδυση τώρα στήν 5η ἐκστρατεία μέ τήν ἐχθρική πολιτική,
τῶν ὀχυρωμένων θέσεων, αὐτό ἔγινε μάταιο. Γι' αὐτό, ἔτσι λέ-
γανε, γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τήν 5η ἐκστρατεία θἄπρεπε νά
διαιρέσουμε μονάχα τίς δυνάμεις μας γιά νά χτυπήσουμε τόν
ἐχθρό κάνοντας γρήγορες διεισδύσεις ἐνάντιά του.

Εἶναι εὔκολο νά ἀποκρούσει κανείς τέτοιες ἀντιλήψεις. Ἡ
ἱστορία μας ἤδη τό ἔκανε. Ἄν κυττάξουμε τήν ἐδαφική ἀπώλεια, ἡ
ἀπώλεια μπορεῖ νά ἀποφευχθεῖ μόνο μέ ἀπώλεια. Αὐτή εἶναι ἡ ἀρχή
τοῦ «γιά νά πάρεις, πρέπει πρῶτα νά δώσεις». Ἄν αὐτό πού χάνου-
με εἶναι ἔδαφος καί αὐτό πού κερδίζουμε εἶναι νίκη πάνω στόν
ἐχθρό σάν ἀνακατάληψη καί ἐπέκταση ἐδαφική, τότε εἶναι κερδο-
φόρα δουλειά. Στήν ἀγορά ἄν ἕνας ἀγοραστής δέ ξοδέψει λε-
φτά δέ μπορεῖ νά πάρει ἐμπορεύματα καί ἄν ἕνας πωλητής δέν

χάσει έμπορεύματα δέν μπορεί νά πάρει λεφτά. Ή άπώλεια σ' ένα επαναστατικό κίνημα είναι ή καταστροφή καί τό κέρδος του είναι προοδευτική άνοικοδόμηση. Μέ τόν ύπνο καί τήν άνάπαυση χάνεται χρόνος όμως κερδίζεται ενέργεια γιά τήν αύριανή δουλειά. Άν ένας τρελλός μή καταλαβαίνοντας μιά τέτοια λογική άρνείται νά κοιμηθεί, δέν θάχει καθόλου ενεργητικότητα γιά τήν άλλη μέρα. Αυτή είναι μιά δουλειά πού άποδίδει χασούρες καί έτσι άκρ.βώς πάθαμε χασούρες στή δουλειά μας στήν 5η εκστρατεία. Άπροθυμία νά παραχωρήσουμε ένα μέρος άπό τό έδαφος έφερε γιά άποτέλεσμα νά τό χάσουμε όλο. Ή μονοκόματη πάλη πού άκολουθήθηκε άπό τήν Αιθιοπία έφερε γιά άποτέλεσμα νά χαθεί όλη ή χώρα, άν καί άλλοι λόγοι καθόρισαν τήν ήττα της.

Τ' ίδιο είναι σχετικά μέ τούς κινδύνους τού λαού. Άν νοικοκυριά ένός μέρους τού πληθυσμού δέν καταστραφούν γιά ένα χρονικό διάστημα τότε όλα τ' νοικοκυριά άπό ολόκληρο τόν πληθυσμό θά γίνουν γυαλιά καρφιά αιώνια. Φόβος μπροστά σέ πρόσκαιρα δυσμενή πολιτικά άποτελέσματα θά πληρωθεί μέ ένα αιώνιο δυσμενές άποτέλεσμα. Άν οί άντιλήψεις τών Ρώσων άριστερών κομμουνιστών πού άπόκρουαν τήν συνθήκη ειρήνης τού Μπρέστ-Λιτόφσκ μέ τούς Γερμανούς επικρατούσαν, τότες δέ θά υπήρχε ΕΣΣΔ σήμερα.

Τέτοιες φαινομενικά άριστερές επαναστατικές άντιλήψεις έχουν τήν πηγή τους σέ μικροαστική επαναστατική άνυπομονησία καθώς καί σέ επαρχιακό συντηρητικισμό τών μικρών άγροτών παραγωγών. Αυτοί οί άνθρωποι κυττάν ένα πρόβλημα μόνο άπό τή μιά μεριά καί είναι άνίκανοι νά πάρουν μιά ολοκληρωτική άποψη όλης τής κατάστασης. Δέν είναι διατεθειμένοι νά συνδέσουν τά συμφέροντα τά σημερινά μέ τά αύριανά ή τά μερικά συμφέροντα μέ τά συνολικά καί προσκολλώνται στά πράγματα μερικά καί πρόσκαιρα ώς τό θάνατο. Μάλιστα, είναι σωστό πώς θά πρέπει νά προσκολλ μάστε γερά σέ κείνο πού είναι ευνοϊκό γιά τήν όλη κατάσταση καί σέ μιά ολόκληρη περίοδο ιδωμένη άπό τίς συγκεκριμμένες υπάρχουσες συνθήκες κα γενικά άπό κείνο πού είναι τμηματικό καί περιπτωσιακό, άλλά έχει άποφασιστικη σημασία, άλλοιώς θά γινόμαστε υπερασπιστές τεμανφουτισμού καί τού «άφήστε νά γίνεται.» Γι' αυτό πρέπει νά υπάρχει ένα τέρμα στήν υποχώρηση. Άλλ' αυτό δέν έχει τίποτα νά κάνει μέ τή μυωπία ένός μικρού παραγωγού. Πρέπει νά μάθουμε τη σοφία ένός μπολσεβίκου. Όταν ή δράση μας δέν είναι άρκετά ισχυρη πρέπει νά δώσουμε στόν έαυτό μας τή [illegible]

τηλεσκοπίου ἢ μικροσκοπίου. Ἡ μεθοδολογία τοῦ Μαρξισμοῦ εἶναι πολιτικό καί στρατιωτικό τηλεσκόπιο καί μικροσκόπιο.

Βέβαια ὑπάρχουν δυσκολίες στή στρατηγική ὑποχώρηση, ὅπως εἶναι ἡ ἐκλογή τῆς ἔναρξης καί τοῦ τέρματος καί ὁ πολιτικός προσανατολισμός τῶν στελεχῶν καί τοῦ λαοῦ. Ὅλα αὐτά εἶναι δύσκολα προβλήματα πού πρέπει νά λυθοῦν.

Τό νά ορίσεις τήν ἀρχή τῆς ὑποχώρησης εἶναι ζήτημα στιγμιαίας σημασίας. Ἡ ἔναρξη τῆς ὑποχώρησης τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ στίς 21 Αὐγούστου 1914 ἦταν μιά θαυμαστή, σοφή ἀπόφαση, γιατί ἀποτελοῦσε περίφημη ἐκλογή τοῦ χρόνου πού ἔγινε ἡ πρώτη προϋπόθεση γιά τήν ἐνδεχόμενη ἀντεπίθεση. Ἄν ἡ ὑποχώρησή μας στήν πρώτη ἐκστρατεία δέ γινότανε τή σωστή στιγμή, δηλ. ἐάν ἡ ὑποχώρηση καθυστεροῦσε, αὐτό θά εἶχε τουλάχιστον ἐπίδραση στήν ἔκταση τῆς νίκης μας.

Εἴτε πρόωρη εἴτε καθυστερημένη ὑποχώρηση θά ἔχει φυσικά ἀπώλειες. Ἀλλά, γενικά μιλώντας, καθυστερημένη ὑποχώρησή εἶναι πιό ἐπιζήμια ἀπό τήν πρόωρη. Ἔγκαιρη ὑποχώρησή βοηθάει πολύ ὅταν περνάει σέ ἀντεπίθεση, πράγμα πού ἐπιβάλει μιά ἀλλαγή ἀπό ἄνεση σέ ἔνταση, ἀφοῦ φυσικά ἔχουμε φτάσει στό τέρμα καί ἔχουμε ὀργανώσει τίς δυνάμεις μας. Στήν πρώτη, δεύτερη καί τέταρτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἀντιμετωπίσαμε τόν ἐχθρό μέ ἄνεση καί εὐκολία. Ἀλλά ἦταν διαφορετικά στήν 3η ἐκστρατεία, γιατί ὁ ἐχθρός ἀφοῦ ἔπαθε μιά φοβερή ἧττα στή 2η ἐκστρατεία ξαπόλυσε τή νέα του ἐπίθεση μέσα σ' ἕνα ἀπροσδόκητα σύντομο διάστημα. Τελειώσαμε τή δεύτερη στίς 29 τοῦ Φλεβάρη 1931 καί ὁ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ ἄρχισε τήν 3η ἐκστρατεία τήν 1 τοῦ Ἰούλη. Οἱ δυνάμεις μας συγκεντρώθηκαν στά γρήγορα ἀπό πολλές μεριές καί ἦταν πολύ κουρασμένες. Ἔτσι ὁ σωστός προσδιορισμός τοῦ χρόνου ἐξαρτιώτανε ὁλότελα ἀπό τή συγκέντρωση τῆς σκέψης καί τῆς ἀπόφασης, πού θάκανε κανένας πάνω στή βάση τῆς γενικῆς κατάστασης πού ὑπῆρχε ἀνάμεσά μας καί στόν ἐχθρό. Ἡ μέθοδος εἶναι ἡ ἴδια ὅπως καί ὁ προσδιορισμός τοῦ χρόνου γιά τήν ἔναρξη τῆς προπαρασκευαστικῆς φάσης μιᾶς ἀντεπίθεσης πού ἀναφέραμε πιό πάνω.

Ἕνα ἀκόμα πιό δύσκολο πρόβλημα εἶναι νά πείσεις τά στελέχη καί τό λαό ὅταν δέν ὑπάρχει προηγούμενη πείρα. Δυσκολίες παρουσιάζονται ὅταν ἡ στρατιωτική ἡγεσία δέν κατόρθωσε νά συγκεντρώσει τή στρατηγική ὑποχώρηση στά χέρια λίγων ἢ ἑνός ἀνθρώπου, πράγμα πού εἶναι δυνατό καί ἀπαραίτητο, καί ὅταν τά στελέχη δε δέχτηκαν τή ντιρεκτίβα. Ἐξ αἰτίας τῆς

ἔλλειψης πεῖρας ἀπό τά στελέχη καί τῆς δυσπιστίας τους σέ στρατηγική ὑποχώρηση συναντήσαμε μεγάλες δυσκολίες στήν ἀρχή τῆς πρώτης καί τῆς τέταρτης ἐκστρατείας καί σ' ὁλοκληρη τήν πέμπτη ἐκστρατεία.

Ἡ 1η ἐκστρατεία ἔφερε στήν ἐπιφάνεια τήν ἐπίδραση τοῦ Λιλισανισμοῦ. Προτοῦ νά κατανοήσουν τά στελέχη τήν τακτική ἔγινε στρατηγική ἐπίθεση ἀντίς γιά ὑποχώρηση. Στρατιωτικός τυχοδιωχτισμός ἐπέδρασε πάνω στά στελέχη γιά νά μήν προετοιμαστοῦν γιά τήν 4η ἐκστρατεία. Στήν ἀρχή τῆς 5ης ἐκστρατείας ὁ τυχοδιωχτισμός συνέχιζε νά προκαλεῖ ἀντίθεση πρός τήν ἀρχή νά τραβᾶμε τόν ἐχθρό σέ βαθειά διείσδυση, ἀλλά κατάληξε σέ συντηρητικισμό. Οἱ ἄνθρωποι τῆς σχολῆς τοῦ Τσάγκ Κό Τάου ἀρνοῦνταν νά πιστέψουν πώς ἦταν ἀδύνατο νά έγκατατστήσουμε τίς βάσεις μας στίς περιφέρειες τῶν φυλῶν τοῦ Τιμπετάν καί τῶν Μωαμεθανῶν, ὥσπου χτυπήσανε τό κεφάλι τους στόν τοῖχο. Αὐτές εἶναι συγκεκριμμένες εἰκόνες γιά τίς δυσκολίες.

Ἡ πεῖρα εἶναι ἀπαραίτητη γιά τά στελέχη καί ἡ ἀποτυχία εἶναι σταλήθεια ἡ μητέρα τῆς ἐπιτυχίας. 'Αλλά ἀνοιχτομάτικη ἀποδοχή προηγούμενης πεῖρας ἄλλων λαῶν εἶναι τό ἴδιο οὐσιώδικη. Στενοκέφαλη προσχώρηση στήν πεῖρα ἑνός καί ἀπόρρηψη τῆς πεῖρας ἄλλων, εἶναι «στενόμυαλος ἐμπειρισμός» πού ἔφερε σοβαρή ζημιά στόν Κινέζικο Σοβιετικό πόλεμο.

Ἡ δυσπιστία τοῦ λαοῦ σέ στρατηγική ὑποχώρηση πού ὀφειλόντανε στήν ἔλλειψη πεῖρας του, ἔλαμψε κυρίως στήν 1η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης, ὅταν ὅλα τά τοπικά κόμματα, οἱ ὀργανώσεις καί οἱ λαϊκές μάζες στίς ἐπαρχίες τοῦ Κιάν, Γιουκφέν καί Χσικόου ἦταν ἀντίθετα μέ τήν ὑποχώρηση τοῦ Κόκκινου στρατοῦ. 'Αλλά ὕστερα ἀπό τήν πεῖρα πού ἀποχτήθηκε ἀπό αὐτήν τήν ἐκστρατεία ἕνα τέτοιο πρόβλημα δέν παρουσιάστηκε στίς ἀκόλουθες μεγάλες κυκλωτικές ἐκστρατεῖες. Ὅλοι εἶχαν πεισθεῖ πώς ἐδαφικές ἀπώλειες καί στερήσεις τοῦ λαοῦ ἦταν μονάχα πρόσκαιρες καί πώς ὁ Κόκκινος στρατός μποροῦσε νά συντρίψει τίς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες. Ὡστόσο ἡ πίστη τοῦ λαοῦ στηρίζεται πολύ στά στελέχη καί γι'αὐτό τό πιό σοβαρό καί πρωταρχικό καθῆκο εἶναι νά πείθουμε τά στελέχη.

Στρατηγική ὑποχώρηση ἀπαιτεῖται ἀπολύτως γιά νά περάσουμε σέ ἀντεπίθεση καί ἀποτελεῖ κυρίως τήν πρώτη φάση τῆς στρατηγικῆς ἄμυνας Αὐτό πού εἶναι ἀποφασιστικό γιά ὁλόκληρη τή στρατηγική εἶναι ἐάν στήν ἑπόμενη φάση, στήν ἀντεπίθεση θἄχουμε νίκη ἤ ἧττα.

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω ή ήττα ένός έχθροῦ μέ ἀπόλυτη ὑπεροχή ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀλλαγή τῆς κατάστασης, πού ὑπάρχει στήν ἀρχή τῆς ἐπίθεσής του, σέ μιά κατάσταση πού νἆναι εὐνοϊκή σέ μᾶς, ἀλλά δυσμενής γιά τόν ἐχθρό. Κι' αὐτό φαίνεται μέ τή φάση τῆς στρατηγικῆς ὑποχώρησης καί ἡ νέα κατάσταση ἔρχεται μέσα ἀπό διαφορετικές συνθῆκες.

Ωστόσο τό νά ὑπάρχουν συνθῆκες καί κατάσταση εὐνοϊκές γιά μᾶς καί δυσμενεῖς γιά τόν ἐχθρό δέ σημαίνει ἧττα του. Τέτοιες συνθῆκες καί κατάσταση παίζουν ὡρισμένο ἀποφασιστικό ρόλο γιά τή νίκη ἤ τήν ἧττα ἀλλά δέν εἶναι ἡ βάση πού θά καθορίσει τήν ἔκβαση. Αὐτή ἡ βάση εἶναι ἡ ἀποφασιστική μάχη. Μόνο μέ τήν ἀποφασιστική μάχη μπορεῖ βασικά καί τελικά νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ νίκη. Αὐτό εἶναι ὅλο τό καθῆκο τῆς στρατηγικῆς ἀντεπίθεσης πού εἶναι ἕνα μακρύ προτσές καί ἡ πιό δραματική καί ἐνεργητική τελική φάση μιᾶς ἀμυντικῆς ἐκστρατείας. Ἐνεργητική ἄμυνα κυρίως σημαίνει τέτοια στρατηγική ἀντεπίθεση τῆς μορφῆς ἑνός ἀποφασιστικοῦ πολέμου.

Οἱ συνθῆκες καί ἡ κατάσταση δέ δημιουργοῦνται μονάχα καί οὔτε σχηματίζονται στή διάρκεια μιᾶς στρατηγικῆς ὑποχώρησης. Δημιουργοῦνται καί σχηματίζονται ἀδιάκοπα μέσα ἀπό τήν ἀντεπίθεση χιῶ ἀκριβῶς ἴδιες στήν μορφή ἤ τόν χαρακτῆρα ὅπως στήν προηγούμενη φάση.

Ἐκεῖνο πού μπορεῖ νά ἔχει τήν ἴδια μορφή καί χαρακτῆρα εἶναι π.χ. τό μεγάλωμα τῆς κούρασης, ἡ ἐλάττωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων. Αὐτά τά πράγματα δέν εἶναι παρα ἡ συνέχιση ἀπό τίς ἴδιες συνθῆκες πού ὑπῆρχαν στήν προηγούμενη φάση.

Ἀλλά ὁλότελα νέες συνθῆκες καί κατάσταση θά παρουσιαστοῦν ἀναπόφευχτα ὅπως ἡ ἧττα τοῦ ἐχθροῦ σέ μιά ἤ σέ πολλές μάχες. Τότε οἱ συνθῆκες δέν περιορίζονται μονάχα ὅπως ἡ κούραση τοῦ ἐχθροῦ ἀλλά περιλαβαίνουν καί τήν ἧττα του πού εἶναι κάτι καινούργιο. Ἡ κατάσταση ἐπίσης θἄχει ἀλλάξει. Ὁ ἐχθρός θά ἀναδιοργανώνει βιαστικά τίς δυνάμεις του μέσα σέ σύγχιση καί ἀπελπισία. Ὁ συσχετισμός τῶν δυνάμεων θά εἶναι διαφορετικός ἀπό ὅτι ἦταν.

Ἀλλά ἄν ἐμεῖς καί ὄχι ὁ ἐχθρός πάθαμε μια ἤ περισσότερες ἧττες τότε ἡ εὐνοϊκότητα στίς συνθῆκες καί στήν κατάσταση θά ἀνατραπεῖ. Αὐτό σημαίνει πώς ἡ δυσμενής κατάσταση γιά τόν ἐχθρό θά εἶναι μικρότερη καί θ' ἀρχίσει νά παρουσιάζεται ἡ δική μας κι' ἀκόμα νά μεγαλώνει. Αὐτό εἶναι ἐπίσης ὁλότελα

σωστό γιά μᾶς νά ὑπερασπίζουμε αὐτό τό εἶδος ἐπίθεσης καί ἄμυνας θέσεων κάτω ἀπό ἀναγκαῖες και ἐπιτρεπτές περιστάσεις. Σήμερα εἴμαστε ἀντίθετοι στήν ἀποδοχή μόνο ἑνός πολέμου θέσεων γενικά ἤ μόνο στό νά τοποθετοῦμε έναν τέτοιο πόλεμο σέ ἴση μοῖρα μ' ἕνα πόλεμο ἑλιγμῶν. Μονάχα αὐτά εἶναι ἀπαράδεχτα.

Δέν ἔγινε ἄραγε οὔτε ἡ παραμικρή ἀλλαγή στόν ἀντάρτικο χαρακτῆρα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί στό μεταβλητό του μέτωπο ἤ στή ρευστότητα τῆς σοβιετικῆς περιφέρειας καί τῆς ἀνοικοδομητικῆς του δουλειᾶς σ' ὅλα αὐτά τά 10 χρόνια τοῦ ἐμφύλιου πολέμου; Μάλιστα ἔγιναν ἀλλαγές. Ἡ περίοδος ἀπό τό Τσίν Κάν Χσάν μέσα ἀπό τήν 1η κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἀποτελοῦσε τήν πρώτη φάση στήν ὁποία τό ἀντάρτικο στοιχεῖο καί ἡ ρευστότητα ἐπικρατοῦσαν, ὁ Κόκκινος στρατός ἦταν στήν παιδική του ἡλικία καί ἡ σοβιετική περιφέρεια ἦταν ἀκόμα μιά ἀντάρτικη περιφέρεια. Ἡ περίοδος ἀπό τήν πρώτη καί μέσα στήν τρίτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἀποτελοῦσε τή δεύτερη φάση, στήν ὁποία τό ἀντάρτικο στοιχεῖο καί ἡ ρευστότητα ἐλαττώθηκαν σημαντικά καί οἱ στρατοί μετώπων ὅπως καί οἱ σοβιετικές βάσεις εἶχαν ἐγκατασταθεῖ. Ἡ περίοδος ἀπό τήν 3η καί μέσα ἀπό τήν 5η ἐκστρατεία ἀποτελοῦσε τήν 3η φάση στήν ὁποία τό ἀντάρτικο στοιχεῖο καί ἡ ρευστότητα ἐλαττώθηκαν ἀκόμα περισσότερο, καί σχηματίστηκε καί μιά κεντρική σοβιετική κυβέρνηση καί μιά ἐπαναστατική στρατιωτική ἐπιτροπή. Ἡ Μακρά Πορεία ἀποτελοῦσε τήν 4η φάση στήν ὁποία ἐπειδή ἀρνιούμαστε τό μικρό ἀντάρτικο πόλεμο καί τή μικρή ρευστότητα, ὑπῆρξε μεγαλύτερος ἀντάρτικος πόλεμος καί μεγαλύτερη ρευστότητα. Τώρα εἴμαστε στήν 5η φάση στήν ὁποία ὁ Κόκκινος στρατός καί ἡ σοβιετική περιφέρεια σχετικά ἔχουν ἐλαττωθεῖ σά συνέπεια τῆς ἀποτυχίας μας νά συντρίψουμε τήν 5η ἐκστρατεία καί τῆς μεγαλύτερης ρευστότητας. Ὅμως ἔχουμε πάλι σχηματίσει μιά βάση στή ΝΔ Κίνα καί οἱ τρεῖς μετωπικές στρατιές πού εἶναι οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Κόκκινου στρατοῦ, ἔχουν ἑνωθεῖ κάτω ἀπό μιά κεντρική διοίκηση πρᾶγμα πού πρώτη φορά γίνεται.

Στρατηγικά μιλώντας πρέπει νά εἰπωθεῖ πώς ἀπό τό Τσίν Κάν Χσάν ὡς τήν 4η ἐκστρατεία ἦταν ἡ πρώτη φάση, ἡ 5η ἐκστρατεία ἦταν ἡ δεύτερη καί ἀπό τή Μακρά Πορεία ὡς τά σήμερα ἡ 3η. Στή διάρκεια τῆς 5ης ἐκστρατείας ἀπαρνηθήκαμε τήν προηγούμενη ντιρεκτίβα καί σήμερα ἀπαρνούμαστε ξανά τίς ντιρεκτίβες πού δόθηκαν στή διάρκεια τῆς 5ης ἐκστρατείας καί

ναγυρίζουμε στίς παληές ντιρεκτίβες. 'Ωστόσο οὔτε ἀπαρνιούμα-
στε κάθε τί ἀπό τήν 5η ἐκστρατεία οὔτε ἀποδεχόμαστε κάθε τί
προηγούμενο. 'Εκεῖνο πού ἀποδεχόμαστε εἶναι τά σωστά ἀπ' τά
παληά καί κεῖνο πού ἀπαρνούμαστε εἶναι τά λάθη τῆς 5ης ἐκ-
στρατείας.

Ὑπάρχουν δυό ὄψεις τοῦ «ἀνταρτισμοῦ». 'Η μία εἶναι ἡ ἀ-
ταξία, ἡ ἔλλειψη συγκέντρωσης, ἑνότητας καί πειθαρχίας καί ἡ
ἁπλοϊκότητά του. Ὅλα δέ αὐτά εἴτανε παιδικά χαρακτηριστικά
τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί μερικά ἦταν ἀπαραίτητα στόν καιρό
τους. 'Αλλά πρέπει σιγά,σιγά καί μέ πρόθεση νά παραεμρισθοῦν
σ' ἕνα ἀνώτερο στάδιο ἔτσι ὥστε νά ὑπάρξει μεγαλύτερη συγ-
κέντρωση, ἑνότητα, πειθαρχία καί συνδυασμός κινήσεων. Αὐτό
σημαίνει μεγαλύτερη κανονικότητα. Σέ ἐπιχειρησιακή διοίκηση
τό ἀντάρτικο στοιχεῖο πού δέν εἶναι ἀναγκαῖο γιά ἕνα ἀνώτερο
στάδιο πρέπει σιγά, σιγά καί μέ πρόθεση νά ἐλαττωθεῖ. Ἄρνη-
ση νά προχωρήσουμε πρός αὐτήν τήν ἄποψη καί ἐπίμονη προσ-
κόλληση στό παληό στάδιο εἶναι ἀπαράδεκτη καί βλαβερή καί
ἐπιζήμια σέ ἐπιχειρήσεις πλατειᾶς κλίμακας.

'Η ἄλλη ἄποψη εἶναι ὁ πόλεμος ἐλιγμῶν, ὁ ἀντάρτικος
χαρακτῆρας πού χρειάζεται στήν τρέχουσα στρατηγική καί στίς
ἐκστρατεῖες, ἡ ρευστότητα τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας πού δέν
μπορεῖ νά ἀποφευχθεῖ, ἡ εὐλυγησία καί τό εὐμετάβολο τῶν σο
βιετικῶν σχεδίων ἀνοικοδόμησης καί ἡ ἀπόρριψη ἀπό τόν Κόκ-
κινο στρατό μιᾶς πρόωρης κανονικότητας πού εἶναι ἀνεπιθύμη-
τη γιά τήν ἀνάπτυξή του. Τό νά ἀρνεῖσαι τήν ἱστορία, τό νά
ἀποκρούεις ἐκεῖνο πού εἶναι χρήσιμο, τό νά βγαίνεις ἀπό τό τωριν
στάδιο μέ ἐπιπολαιότητα καί νά φθάνεις σ' ἕνα βασανιστικό ἐ-
ξωτοπικό, νέο λεγόμενο στάδιο εἶναι ἀκριβῶς τόσο ἀπαράδεκτο
ὅσο καί βλαβερό καί ἐπιζήμιο γιά τίς τωρινές μας ἐπιχειρήσεις.

Εἴμαστε τώρα στήν παραμονή τοῦ νέου τεχνικοῦ καί ὀρ-
γανωτικοῦ σταδίου τοῦ Κόκκινου στρατοῦ, πού σ' αὐτό τό στά-
διο πρέπει νά ἑτοιμαζόμαστε νά ἀνεβάσουμε τόν ἑαυτό μας γιά-
τί ἀλλοιῶς θά ἀδικήσουμε καί θά βλάψουμε τό μελλοντικό πό-
λεμο. Στό μέλλον οἱ τεχνικές καί ὀργανωτικές συνθῆκες τοῦ
Κόκκινου στρατοῦ θ' ἀλλάξουν, ἡ ἀνάπτυξή του θ' ἀνέβουν σέ
καινούργιο στάδιο καί ἡ ἐπιχειρησιακή του κατεύθυνσή καί τό μέ
τωπο θά γίνουν πιό σταθερά 'Ο πόλεμος θέσεων θά μεγαλώ
σει. 'Ο κινητός χαρακτῆρας ἡ ρευστότητα τοῦ πολέμου καί τοῦ
ἐδάφους καί τῆς ἀνοικοδομητικῆς δουλειᾶς στή Σοβιετική περι-
φέρεια θά ἐλαττωθεῖ πολύ καί τελικά θά ἐξαφανισθεῖ. Θά ὑ-
πάρξουν μέθοδες καί μέσα γιά νά ξεπεράσουμε τούς κινδύνους

περιορισμούς ὅπως εἶναι ἡ ὑπεροχή τοῦ ἐχθροῦ καί οἱ περιχαρακωμένες του θέσεις.

Τώρα [illegible] τήν [illegible]θεμένη καί πρόωρη μέθοδο πού ἀκολουθήθηκε στήν 5η ἐκστρατεία ἐξόντωσης ὅπως ἐπίσης καί τήν παραδοχή ὅλων τῶν παιδικῶν ἄταχτων μορφῶν τοῦ Κόκκινου στρατοῦ πού ὑπῆρξαν [illegible]. Ἀλλά ἐπιμένουμε στό νά ἀναστηλώσουμε τίς πολλές ἀξιόλογες στρατηγικές καί ταχτικές ἀρχές πού τιμήθηκαν ἀπό τόν χρόνο καί πού ἔχουνε φέρει νίκες κατά τοῦ ἐχθροῦ γιά τόν Κόκκινο στρατό μαζί δέ νά παραδεχθοῦμε μερικά ἐξαίρετα καί ὠφέλιμα διδάγματα στήν ἀνάπτυξη τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί στίς ἐπιχειρήσεις στή διάρκεια τῆς 5ης ἐκστρατείας καί νά περιλάβουμε ὅλα ὅσα εἴτανε ἐξαίρετα στό [illegible], καλύτερα ἀναπτυγμένη καί πιό πλούσια πολιτική καί στρατιωτική γραμμή ὥστε νά νικήσουμε τόν ἐχθρό μας σήμερα καί νά προετοιμάσουμε τό πέρασμα σέ καινούργιο στάδιο.

Ὑπάρχουνε πολλά προβλήματα πού συνδέονται μέ τήν ταχτική ἑνός πολέμου ἐλιγμοῦ ὅπως εἶναι ἡ ἀναγνώριση, ἡ κρίση, ἡ ἀπόφαση, ἡ διάθεση τῶν δυνάμεων στή μάχη, ἡ διοίκηση, τό καμουφλάρισμα, ἡ ταχύτητα, ἡ συγκέντρωση, ἡ προέλαση, τό ξάπλωμα τῶν δυνάμεων, ἡ ἔφοδος, ἡ καταδίωξη, ἡ αἰφνιδιαστική ἐπίθεση, ἡ ἐπίθεση θέσης, ἡ ἄμυνα θέσης, ἡ σύγκρουση, ἡ ἀποχώρηση, ἡ νυχτερινή μάχη, οἱ εἰδικευμένες συγκρούσεις, ἡ ἀποφυγή απ' τόν ἀδύνατο νά ἐπιτίθεται στόν δυνατό, ἡ πολιορκία τῶν ἐχθρικῶν ἐνισχύσεων γιά νά τίς τσακίσεις, ὁ ἀντιπερισπασμός, ἡ ἀντιαεροπορική ἄμυνα, ἡ διάθεση τῶν δυνάμεων μέσα σέ πολλές ἐχθρικές δυνάμεις, οἱ πεταχτές ἐπιχειρήσεις, οἱ συνεχεῖς ἐπιχειρήσεις, οἱ ἐπιχειρήσεις χωρίς μετόπισθεν καί ἡ ἀνάγκη ἀνασύνταξης καί [illegible]. Πολλές εἰδικές μορφές δείχτηκαν στήν πολεμική ἱστορία τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί πρέπει μεθοδικά νά μελετηθοῦν σέ μιά χωριστή μελέτη πάνω σέ στρατιωτικές ἐπιχειρήσεις γιά νά βγάλει κανένας τά καλύτερα συμπεράσματα.

8. *ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ*

Ἕνας παρατεταμένος πόλεμος καί μιά ἐκστρατεία ἤ μιά μάχη γρήγορης ἀπόφασης εἶναι δυό ὄψεις τοῦ ἴδιου πράγματος. Ὑπάρχουνε ἀρχές ἴσης σημασίας στόν πόλεμο τῶν Κινέζικων Σοβιέτ καί μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν σέ ἕναν ἀντιιμπεριαλιστικό ἐθνικό πόλεμο.

Ἡ ὑπεροχή στή δύναμη τῆς κυρίαρχης τάξης καί ἡ βραδύτητα

αὔξηση τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων καθορίζουν μαζί ἕναν
παρατεταμένο πόλεμο. Ἀνυπομονησία σ' αὐτό τό σημεῖο εἶναι
βλαβερή καί ἡ συνηγορία γιά μιά γρήγορη ἀπόφαση πάνω σ'
αὐτή τή γραμμή εἶναι λαθεμένη. Ἕνας σοβιετικός πόλεμος πού
βαστάει 10 χρόνια μπορεῖ νά εἶναι κάτι τό ἐκπληκτικό γιά ἄλ-
λες χῶρες, ἀλλά γιά μᾶς εἰ αι μονάχα ὁ πρόλογος, ἡ εἰσαγωγή
καί οἱ προκαταρκτικές παρατηρήσεις τοῦ 8ου Κεφ. τῆς μελέτης
γράφτηκαν χωρίς πολλές ἐνδιαφέρουσες παράγραφες πού μέλ-
λονται νά γραφοῦν. Ἡ ἐπίδραση διεθνῶν καί ντόπιων συνθη-
κῶν ἀναμφισβ τητα θά τείνει νά ἐπισπεύσει μελλοντικές ἐξελί-
ξεις γιατί αὐτές οἱ συνθῆκες ἤδη ἀλλάζουν κα θά ἀλλάξουν
ἀκόμα περισσότερο. Μπορεῖ νά εἰπωθεῖ πώς ἀφήσαμε πίσω μας
τήν προηγούμενη κομματιασ ή ἐξέλιξη καί τήν μονομερῆ πάλη.
'Αλλά δέν θά πρέπει νά περιμένουμε ἐπιτυχίες μέσα σέ μιά
νύχτα. Εἶναι καλό σύνθημα νά εὐχέσα «νά ξεκαθορίσεις τόν
ἐχθρό πρίν ἀπό τό κολατσιό» ἀλλά ἕναι συγκεκριμμένο πλάνο
σέ μιά τέτοια βάση εἶναι ἀπαράδεχτο. Ἐξ' αἰτίας τοῦ γεγονότος
πώς ἡ κυρίαρχη ἐξουσία τῆς μισοαποικιακῆς Κίνας εἶναι ἕνας
συνδυασμός ἀπό πολλές ἰμπεριαλιστικές δυν μεις καί ἀπό τούς
ντόπιους ἐπαναστάτες, ἡ ἐπανάστασή μας καί ὁ πόλεμός μας θά
μείνει παρατεταμένος μέχρις ὅτου ι ντόπιες ἐπαναστατικές δυ-
νάμεις συγκεντρώσουν ἀρκετή δύναμη γιά νά συντρίψουν τίς
κύριες θέσεις τῶν ἐσωτερικῶν καί ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν καί
ὥσπου οἱ δυνάμεις τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης νά δώσουν ἄ-
μεση βοήθεια στήν Κινέζικη ἐπανάσταση.
Πάνω σ' αὐτή τή βάση ἡ διατύπωση ἑνός στρατηγικοῦ σχε-
δίου γιά ἕ αν παρατεταμένο πόλεμο εἶναι μιά ἀπό τίς σοβαρές
ἀρχές γιά νά καθοδηγήσεις τόν πόλεμό μας.
Ἡ ἀρχή πού ἐφαρμόζεται σέ μ ά ἐκστρατεία ἤ σέ μιά μά-
χη εἶναι ἀντίθετη μέ τήν παραπάνω, εἶναι γρήγορη ἀπόφαση
ἀντίς γιά παράταση. Ἡ ἀπαίτηση γιά γρήγορη ἀπόφαση σ' αὐ-
τό τό σημεῖο εἶναι κοινή καί σέ παληούς και σέ σύγχρονους
πολέμους καί στή χώρα μας καί στό ἐξωτε ικό. Μιά γρήγορη
ἀπόφαση ἀπαιτεῖται γιά ἕναν πόλεμο γενικά. Μιά ἀργοπορημέ-
νη σύγκρουση γενικά θεωρεῖται σάν ἐπιζήμια. Ἀλλά ὁ πόλεμος
τῆς Κίνας πρέπει νά διεξαχθεῖ μέ τή μεγαλύτερη ὑπομονή καί
σάν παρατεταμένος πόλεμος. Στήν περίοδο τοῦ Λι-λισανισμοῦ ἡ
ταχτική μας τοῦ μπόξ πού σήμαινε πώς μόνο [...] ἄφε-
σβέσε» θά μποροῦσε νά καταληφθοῦν μεγάλες [...] λί-
στηκαν καί γινήκαμε καταγέλαστοι καί ἀνίκα[...] ἡ
νίκη τῆς ἐπανάστασης ὥσπου νά ἀσπρίσουν τ[...] Τε-

καινούργιο καί διαφορετικό ἀπ' τά πρίν.

Ἡ ἥττα θά ὑποχρεώσει ἄμεσα καί ἀκαριαῖα κάθε πλευρά πού νικήθηκε νά κάνει καί μιά καινούργια προσπάθεια νά ἀποφύγει τήν καταστροφή, νά ἐπανορθώσει αὐτά πού ἔχασε μέσα στίς νέες συνθῆκες καί τήν κατάσταση πού εἶναι πιό δυσμενής γι' αὐτήν καί εὐνοϊκή γιά τόν ἀντίπαλο καί νά ξαναφτιάσει συνθῆκες καί κατάσταση εὐνοϊκή γι' αὐτήν τήν πλευρά καί δυσμενῆ γιά τόν ἀντίπαλο, ὥστε νά μπορέσει νά τοῦ ἀσκήσει πίεση.

Ἡ πλευρά πού κερδίζει ἀσκεῖ τήν προσπάθειά της πρός τήν ἀντίθετη κατεύθυνση, δηλ. νά μεγαλώσει τή νίκη της καί νά ἐπιβάλει μεγαλύτερες ἀπώλειες στόν ἀντίπαλο ὥστε οἱ συνθῆκες καί ἡ κατάσταση πού εἶναι εὐνοϊκές γι' αὐτόν καί δυσμενεῖς γιά τόν ἀντίπαλο νά μεγαλώσουν καί νά ἀναπτυχθοῦν καί ἔτσι νά μή μπορέσει ὁ ἀντίπαλος νά βγεῖ ἔξω ἀπό αὐτήν τήν δυσμενῆ κατάσταση καί νά ἀποφύγει τήν καταστροφή.

Ἔτσι κάθε μιά ἀπό τίς πλευρές πού βρίσκονται σέ σύγκρουση βλέπει τήν πάλη στό ἀποφασιστικό στάδιο, σάν τήν πιό ἔντονη, τήν πιό περίπλοκη, καί τήν πιό πολύ γεμάτη ἀπό δοκιμασίες φάση ὁλόκληρου τοῦ πολέμου ἤ τῆς ἐκστρατείας. Εἶναι ἐπίσης ἡ πιό δύσκολη στιγμή γιά τή διοίκηση.

Ὑπάρχουν πολλά προβλήματα στή φάση τῆς ἀντεπίθεσης. Τά κυριώτερα εἶναι ἡ ἔναρξη τῆς ἀντεπίθεσης, ἡ συγκέντρωση στρατευμάτων, ὁ πόλεμος ἑλιγμῶν, ὁ πόλεμος γρήγορης ἀπόφασης καί ὁ πόλεμος ἐξόντωσης.

Οἱ ἀρχές πού ἐφαρμόζονται σ' αὐτά εἶναι βασικά οἱ ἴδιες μέ μιά ἀντεπίθεση, ὅπως καί σέ μιά ἄμυνα. Εἶναι βασικά οἱ ἴδιες, εἴτε ἐφαρμόζονται στήν ἀντεπίθεση εἴτε στήν ἐπίθεση. Μ' αὐτήν τήν ἔννοια μποροῦμε νά ποῦμε πώς ἡ ἀντεπίθεση δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ ἐπίθεση.

Ἀλλά μιά ἀντεπίθεση δέν εἶναι ἀκριβῶς ἐπίθεση. Οἱ ἀρχές τῆς ἀντεπίθεσης ἐφαρμόζονται στή διάρκεια τῆς ἐχθρικῆς ἐπίθεσης, ἐνῶ οἱ ἀρχές τῆς ἐπίθεσης ἐφαρμόζονται ὅταν ὁ ἐχθρός εἶναι στήν ἄμυνα. Μ' αὐτήν την ἔννοια ὑπάρχουν μερικές διαφορές ἀνάμεσα στά δυό.

Γι' αὐτό τό λόγο ἄν καί θά συζητήσω παρακάτω πολλά ἐπιχειρησιακά προβλήματα στό κεφάλαιο γιά τή στρατηγική ἀντεπίθεση, ἐνῶ θά χειριστῶ ἄλλα προβλήματα στό κεφάλαιο γιά τή στρατηγική ἐπίθεση, δέ νά πρέπει νά παραβλέπουμε οὔτε τίς ὁμοιότητές τους, οὔτε τίς διαφορές τους, ὅταν θά ἐφαρμόζουμε αὐτές τίς ἀρχές. Γιά νά ἀποφεύγουμε ἐπαναλήψεις θά παραλεί-

ψουμε στό κεφάλαιο γιά τή στρατηγική ἐπίθεση ὅσα συζητηθοῦν ἐδῶ πέρα.

5. *ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ*

Τά προβλήματα ἔναρξης μιᾶς ἀντεπίθεσης εἶναι προβλήματα τῆς πρώτης σύγκρουσης ἤ τῆς ἀρχικῆς σύγκρουσης.

Πολλοί στρατιωτικοί εἰδικοί συμβουλεύουν προσοχή σχετικά μέ τήν πρώτη μάχη, ἀνεξάρτητα ἄν πρόκειται γιά στρατηγική ἄμυνα ἤ γιά στρατηγική ἐπίθεση ἀλλά εἰδικά γιά στρατηγική ἄμυνα. Αὐτό τό πρόβλημα τοποθετήθηκε σοβαρά ἀπό μᾶς καί ἀντιμετωπίστηκε. Οἱ 5 κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐξόντωσης μᾶς ἔδωσαν ἄφθονη πείρα πού εἶναι ὠφέλιμο νά τή μελετήσουμε.

Στήν πρώτη ἐκστρατεία ἡ δύναμη τοῦ ἐχθροῦ ἦταν πάνω κάτω 100.000 πού προχωροῦσαν ἐνάντια στή Σοβιετική περιφέρεια ἀπό τό Βορρᾶ πρός τό Νότο σέ 8 φάλαγγες ἀνάμεσα στό Κιόν (στήν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Κάν στό κεντρικό Κιανξί) καί στό Κιενίν στό Δυτικό Φουκιέν. Ὁ Κόκκινος στρατός ἦταν δυνατός, πάνω κάτω 40.000 συγκεντρωμένος στίς περιφέρειες τοῦ Χφάν Πίν καί τοῦ Χσία Ποῦ ἀνάμεσα στίς ἕδρες τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Χφάν Τσάν καί τοῦ Νίν Τοῦ στό ΝΔ Κιανξί,

Ἡ κατάσταση εἴτανε ἡ ἀκόλουθη.

1) Ἡ Μεραρχία τοῦ Κουόμιταγκ τοῦ Λολίν ὑπεράσπιζε τό Κιάν στή Δυτική ὄχθη τοῦ Κάν.

2) Ὁ λαός στίς περιφέρειες τοῦ Χουτιέν καί Τουκοῦ καθοδηγούτανε στραβά ἀπό τήν ὁμάδα 'Αμπέ (ἀντιμπολσεβίκων) γιά νά σπέρνει τή δυσπιστία καί νά κάνει ἀντιπολίτευση στόν Κόκκινο στρατό.

3) Τό Κιενίν εἶναι μακρυά, ἔξω στή λευκή περιφέρεια, στήν ἐπαρχία Φουκιέν. Ἡ Μεραρχία τοῦ Κουόμιταγκ τοῦ Λίου Χό Τίνγκ σ' αὐτήν τήν περιφέρεια μπορεῖ καί μπορεῖ νά μήν περάσει τά σύνορα καί νά προχωρήσει μέσα στό Κιανξί.

4) Τό Τοῦ Πί ἦταν στή Λευκή περιφέρεια καί τό Τούνγκ Σάο ἐνοχλούτανε ἀπό τήν ὁμάδα 'Αμπέ καί μποροῦσε νά δίνει πληροφορίες (ἐδῶ βρισκότανε οἱ ἐχθρικές Μεραρχίες τοῦ Χσιοῦ Σιάν καί τοῦ Μάο Πίνκ Βέν). Ἐάν, ἀφοῦ τίς τσακίζαμε αὐτές, προχωρούσαμε πρός τά δυτικά, οἱ ἐχθρικές Μεραρχίες τοῦ Τάν Τάο Γιουάν, τοῦ Τσάν Χούϊ Σάν καί τοῦ Κούν Πίν Φάν θά μποροῦσαν νά συγκεντρωθοῦν καί νά μᾶς δυσκολέψουν νά πάρουμε μιά ἀποφασιστική νίκη, ματαιώνοντας ἔτσι τήν τελική ἔκβαση.

5) Οἱ δυό ἐχθρικές Μεραρχίες μέ ἐπικεφαλῆς τόν Τσάγκ Χουΐ Τσάν καί τόν Τάν Τάο Γιουάν ἦταν οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ κυκλωτικοῦ στρατοῦ πού βρισκόντανε σέ ἄμεση σύνδεση μέ τό τμῆμα τοῦ Λο Πι Πίνγκ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος καί προέδρου τῆς ἐπαρχιακῆς κυβέρνησης τοῦ Κιανξί ἐνῶ ὁ Τσάν Χουΐ Τσάν ἦταν ὁ διοικητής τῆς πρώτης γραμμῆς. Ἄν αὐτές οἱ δυο Μεραρχίες ἐκμηδενίζονταν ἡ κυκλωτική ἐκστρατεία βασικά θά τσακίζονταν. Κάθε μιά ἀπ' αὐτές τίς Μεραρχίες εἶχε πάνω κάτω 14.000 ἄνδρες. Θά εἴχαμε τήν ἀπόλυτη ὑπεροχή μέ τό νά χτυπήσουμε κάθε μιά Μεραρχία χωριστά, ὅταν οἱ δυνάμεις τοῦ Τσάν Χουΐ Τσάν βρισκόταν ε διαιρεμένες σέ δυό φάλαγγες καί χωρισμένες ἡ μιά ἀπό τήν ἄλλη.

6) Ἡ κυκλωτική δύναμη εἶχε συνολικά 100.000 ἄνδρες. Ἡ γενική κατάσταση δέν ἦταν πολύ σοβαρή γιά μᾶς.

7) Οἱ συνθῆκες τοῦ λαοῦ στό Λοὺν Κάνγκ (ὅπου κυριαρχοῦσε ἡ φάλαγγα τοῦ Τσάν) καί στό Γιουατούγκ (ὅπου κυριαρχοῦσε ἡ φάλαγγα τοῦ Τάν Τάνγκ Γιουάν) ἦταν καλές καί ὁ λαός μποροῦσε νά κρύψει τήν προσέγγισή μας.

8) Τό ἔδαφος στό Λουκάνγκ ὅπου ἡ Μεραρχία τοῦ Τσάνγκ ἦταν ε νοϊκό γιά μᾶς. Τό Τουαντοῦ δέν ἦταν καλό γιά ἐπίθεση. Ἄν ὁ ἐχθρός μᾶς ἐπιτίθονταν στό Χσίαοποῦ θά μποροῦσε νά ἐπωφεληθοῦμε ἀπό τό ἔδαφος.

9) Οἱ Μεραρχίες τοῦ Τσάν καί τοῦ Τάν ἦταν κοντά στήν περιφέρεια ὅπου συγκεντρώνονταν τά στρατεύματά μας.

10) Ἄν πραγματοποιούνταν ἕνα ρῆγμα καί δημιουργούντανε ἕνα χάσμα, οἱ φάλαγγες τοῦ ἐχθροῦ στήν Ἀνατολή καί στή Δύση θά ἀπομονώνντουσαν σέ δυό διαφορετικές ὁμάδες.

11) Εἴχαμε μιά ἀνεξάρτητη Μεραρχία μέ πάνω ἀπό 1000 ἄνδρες στό Χσίκοου, μερικές δεκάδες λι Ν.Δ. τοῦ Λουκάνγκ (ὅπου ἦταν ὁ Τσάγκ). Θά μποροῦσε νά κυκλώσει τά μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ καί νά συγκεντρώσει καί μεγαλύτερη δύναμη.

Αὐτές οἱ ἀπόψεις μᾶς βοηθοῦσαν γιά νά ἀποφασίσουμε νά ἀρχίσουμε τήν πρώτη μας μάχη ἐνάντια στίς κύριες δυνάμεις τοῦ Τσάγκ—Χουΐ Τσάγκ καί σημειώσαμε τήν πρώτη ἐπιτυχία αἰχμαλωτίζοντας ὁλόκληρη τή δύναμη ἀπό 9000 ἄνδρες καί μαζί καί τόν Μέραρχο. Οὔτε ἕνας ἄνδρας, οὔτε ἕνα ἄλογο δέν ξέφυγε ἀπ' τά χέρια μας. Ἡ Μεραρχία τοῦ Τάν ἔφυγε πρός τήν κατεύθυνσή τοῦ Τούνγκ Σάο καί ἡ Μεραρχία τοῦ Χσοῦ ἔφυγε πρός τήν κατεύθυνση τοῦ Τουπ', ὕστερα ἀπό τή νίκη μας σέ μιά μόνη μάχη. Ὁ στρατός μας καταδίωξε καί ἔπιασε τή Μεραρχία τοῦ Τάν καί ἐξόντωσε τή μισή ἀπό τή δύναμή της. Σέ 5 μέρες ἔγιναν

δυό μάχες, (27 τοῦ Δεκέμβρη 1930 ὡς τήν 1 τοῦ Γενάρη 1931). Οἱ ἐχθρικές δυνάμεις στό Φουτιέν (ὅπου ὁ Κοῦν—Πί—Χάν) στό Τοῦν Κοῦ (ὅπου τά ὑπολείμματα τοῦ Γσάν) καί στό Τούπ (ὅπου ὁ Μάο Ποῦ Βέ) τρομοκρατήθηκαν καί ἀπωθήθηκαν. Ἔτσι τελείωσε ἡ πρώτη ἐκστρατεία.

Στή δεύτερη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἡ τοποθέτηση τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων καί ἡ συγκέντρωση τῶν δυνάμεων τοῦ Κόκκινου στρατοῦ ἦτανε ἔτσι:

1) Οἱ προελαύνουσες ἐχθρικές δυνάμεις ἦταν 200.000 μέ ἀρχιστράτηγο τόν Χό—Γιώ—Τσίν καί μ' ἀρχηγεῖο στό Ναντσάν.

2) Ὅπως καί στήν πρώτη ἐκστρατεία ὅλα τά στρατεύματα δέν ἀνήκανε στήν ὁμάδα τοῦ Τσάγκ—Κάϊ—Σέκ. Οἱ πιό δυνατές μονάδες ἦταν ἡ 19 στρατιά (Ν.Δ.) καί ὁ στρατός κάτω ἀπό τόν Σιόν Λάϊ Τσοῦ καί τοῦ Τσοῦ Σιάο Λιάν (Ἀνατολικά μέσα στά σύνορα τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κιένξ). Ὁ ὑπόλοιπος στρατός εἴτανε πιό ἀδύνατος.

3) Ἡ ὁμάδα Ἀμπέ εἶχε ξεκαθαριστεῖ καί ὁ Κόκκινος στρατ ς εἶχε τήν ὑποστήριξη τοῦ λαοῦ στή Σοβιετική περιφέρεια.

4) Ἡ Μεραρχία τοῦ Βάν Τσί Γιοῦ (στήν περιφέρεια τοῦ Φουτιέν Β.Α. τῆς θέσης πού εἶχε ἡ 19η στρατιά) εἶχε μόλις φτάσει από τή Β. Κίνα καί ἦταν τρομαγμένη. Μιά παρόμοια κατάσταση ὑπῆρχε καί στίς δυό φάλαγγες τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγας τοῦ Χάο Μέν Λίν καί τοῦ Κοῦο Χουά Τσούγκ.

5) Ἄν ἐπιτεθοῦμε στό Φουτιέν πρῶτα καί ὕστερα νά τραβήξουμε πρός Ἀνατολάς, θά μπορούσαμε νά ἀφήσουμε τό ἔδαφος τῶν Σοβιέτ στή γειτονιά τού Τσιενίν, Λιχουάν καί Ταενίνγκ, στά σύνορα Φουκτιέν Τσιαχί καί νά μαζέψουμε προμήθειες γιά νά τσακίσουμε τήν ἐπερχόμενη κυκλωτική ἐκστρατεία. Ἐάν χτυπήσουμε πρός Δυτική κατεύθυνση θά βρίσκαμε τόν ποτ μό Κάν καί δέ θἄχαμε ἔδαφος γιά ἐπέκταση ὕστερα ἀπό τό τέλος τῆς ἐκστρατείας. Ἄν (ὕστερα ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις στή δύση), γυρίζαμε πίσω πρός τήν Ἀνατολή ξανά, τότε ὁ στρατός μας θἄταν κουρασμένος καί ὁ καιρός μας χαμένος.

6) Ἄν καί ἡ δύναμη τῶν στρατευμάτων μας ἦταν λίγο ἐλαττωμένη, σέ 30.000 οἱ ἄνδρες μας εἶχαν κάνει μῆνες γιά ἀναδιοργάνωση καί ξαναεκπαίδευση.

Βασιζόμενοι στίς παραπάνω ἀπόψεις ἀποφασίσαμε νά συγκρουσθοῦμε μέ τίς δυνάμεις τοῦ Βάν Τσίν Γιοῦ καί τοῦ Κοῦν Πίχ Φάν (στήν Δυτική πτέρυγα τοῦ Βάν, πού εἴχανε ὅλες Ν συντάγματα καί νά δώσουμε μ' αὐτούς τήν πρώτη μάχη καί ἀφοῦ

κ ί δοθηκε ή τρίτη μάχη μέ τήν Μεραρχία τοῦ Μάο Πίν Κβέν. Τά καταφέραμε καί στίς 3 μάχες παίρνοντας 10.000 ὅπλα.

Τότε ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ πού προχωροῦσαν Δυτικά καί Νότια στρέψανε πρός Ἀνατολάς προσπαθώντας νά μᾶς ἀναγκάσουν νά δώσουμε μάχη. Μᾶς πλησίασαν σ' ἕνα τεράστιο κύκλο σέ πυκνό σχηματισμό. Γλυστρήσαμε πάνω ἀπό ψηλά βουνά μέσα ἀπό ἕνα κενό ἀπό 20 λί ἀνάμεσ , ἀπ' τό ἕνα μέρος ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ Τσάν Κβάν Νάϊ, Χάο Μέν Γκλί καί ἀπό τό ἄλλο ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ Τσέν καί τοῦ Λό καί ἀνασυνταχθήκαμε στό Σίνκουο πρός τή Δύση.

Ὅταν ὁ ἐχθρός τό ἀνακάλυψε αὐτό καί ἄρχισε νά προχωρεῖ πρός τά Δυτικά, οἱ δυνάμεις μας εἶχαν ξεκουραστεῖ μισό μῆνα. Οἱ ἐχθρικές δυνάμεις ἦταν ἐξαντλημένες, μέ χαμένο ἠθικό καί ἀνίκανες. Ἀποφάσισαν νά ὑποχωρήσουν. Ἁρπάξαμε τήν εὐκαιρία γιά νά ἐπιτεθοῦμε στίς δυνάμεις τοῦ Τσάν Κβάν Νάϊ, Τσάϊ Κάν Τάϊ, Σάν Τί Κβέν, καί Χάν Γέν Τσίν ἐξοντώνοντας μιά Ταξιαρχία τοῦ Τσάν Τίν Κβέν, καί ὁλόκληρη τή Μεραρχία τοῦ Χάν Τέκ Τσιν. Ἡ σύγκρουσή μας μέ τίς Μεραρχίες τοῦ Τσάν Κβάν Νάϊ καί τοῦ Τσάν Τίν Χάϊ παρατραβήχτηκε καί τελικά τούς ἀφήσαμε να φύγουν.

Ἡ κατάσταση στή διάρκεια τῆς ἐκστρατείας ἦταν: Οἱ ἐχθρικές δυνάμεις προχωροῦσαν σέ 3 φάλλαγγες στό Κβάν Τσάν μέ τήν κύρια δύναμη στήν Ἀνατολή, ἐνῶ δυό Μεραρχίες πού ἀποτελοῦσανε τή δυτική διχάλα εἶχαν ἐκτεθεῖ καί πλησιάσει τό σημεῖο συγκέντρωσής μας. Ἔτσι μπορούσαμε πρῶτα νά χτυπήσουμε αὐτή τή διχάλα δυτικά τοῦ ἀνατολικοῦ Χβάν Πίν καί μ' ἕνα χτύπημα ἐκμηδενίσαμε τίς δυό Μεραρχίες τοῦ Λίν Λί και τοῦ Τσέν Σί Τσί. Ὁ ἐχθρός ἐνίσχυσε τήν κεντρική διχάλα μέ δύο μεραρχίες ἀπό τό ἀριστερό του ἤ ἀνατολικό καί συνέχισε νά προχωρεῖ. Ἐκμηδενίσαμε μιά ἀπό τίς Μεραρχίες στό Τσάο Τάϊ Κάνγκ. Στίς δυό μάχες πήραμε πάνω ἀπό 10.000 ὅπλα καί τελικά ἡ κύκλωση εἶχε τσακίσει.

Στήν 5η ἐκστρατεία ὁ ἐχθρός χρησιμοποίησε τή νέα του στρατηγική τῶν ὀχυρῶν θέσεων στήν προέλασή του καί πρῶτα κατέλαβε τό Λί Χουίν. Ἀποπειραθήκαμε νά σταματήσουμε τόν ἐχθρό πέρα ἀπό τά σοβιετικά σύνορα μέ τήν ἀνακατάληψη τῆς πόλης καί κάναμε μιά ἐπίθεση στό Χσίαο Σίχ, μιά ἰσχυρή ἐχθρική βάση στή λευκή περιφέρεια στά βόρεια τῆς Λινχουάν, ἀλλά ἀπότυχε. Τότε κάναμε μιά ἐπίθεση στό Τσιχσί Τσιάο, ἐπίσης μιά ἰσχυρή ἐχθρική βάση στή λευκή περιφέρεια ΒΑ καί πάλι ἀποτύχαμε. Συνεπῶς ὑποχωρήσαμε καί προσπαθήσαμε νά δώσουμε

με μάχη ἀνάμεσα ἀπό τίς κύριες δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καί τήν ἁλυσσίδα του ἀπό ὀχυρές θέσεις καί πέσαμε σέ πλήρη ἀδράνεια στό διάστημα ὅλης τῆς ἐκστρατείας πού βάσταξε ἕνα χρόνο χωρίς νά κρατήσουμε ἕνα γιότα πρωτοβουλίας. Τελικά εἴμασταν ὑποχρεωμένοι νά ἐγκαταλείψουμε τή Σοβιετική περιφέρεια.

Ἡ πεῖρα ἀπό τήν 1η ὥς τήν 5η ἐκστρατεία ἔδωσε ἀποδείξεις πώς γιά τόνΚόκκινο στρατό πού βρίσκεται σέ ἄμυνα καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά σπάσει μεγάλες καί δυνατές ἐπιθετικές δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, ἡ πρώτη μάχη στήν ἀντεπίθεση ἔχει πολύ μεγάλες συνέπειες. Καί ἡ ἀποτυχία της ἤ ἐπιτυχία της ἔχει τρομαχτική ἐπίδραση σ' ὁλόκληρη τήν κατάσταση καί ακόμ ι σ' ὅλες τ ς συγκρούσεις. 'Απ' αὐτό βγαίνουν τά ἑπόμενα συμπεράσματα.

Πρῶτα ἡ νίκη είναι ἐπιτακ ικό καθῆκο. Χτυπᾶμε μονάχα ὅταν εἴμαστε σίγουροι πώς ἡ κατάστασι τοῦ ἐχθροῦ, τό ἔδαφος καί ὁ παραγοντας τοῦ λαο , εἶναι ὅλα εὐνοϊκα γιά μᾶς και δυσμενή γιά τόν ἐχθρό. 'Αλλοιῶς θά πρέπει να παραχωροῦμε χῶρο στ ν ἐχθρό καί νά περιμένου ιε για την εὐκαιρία ιο ὅπου καί νἄναι θἄρθει καί ν μή ζητᾶ ιε ἀπρόσεχτα μάχη.

Στήν πρώτη ἐκστρατεία ἡ πρώ η μας σκέψη ηταν νά χτυπήσουμε τίς δυνάμεις τοῦ Τάο Τά Γιουάν.'Ωστόσο μιά πού τά στρατεύματά του δέν ἄφησαν ποτέ, οὔτε μιά στιγμή, τή δεσπόζουσα θέση τοῦ Γιουάν Τοῦ, τ στρατεύματά μας δυό φορές προχώρησαν καί δυό ὑποχώρησαν μέ υπομονή. Λίγες μέρες ἀργότερα βρήκαμε τίς δυνάμεις τοῦ Τσάν Χουΐ Τσάν πού ἦταν εὐπρόσβλητ ε.

Στή δεύτερη ἐκστρατεία οἱ δυνάμεις μας προχώρησαν πρός τό Τούνκ Κοῦ ὅπου περίμεναν 25 μ ρες ὥσπου νά ἀφήσουν τά στρατεύματα τοῦ Β ν Τσί Γιοῦ τήν ἰσχυρή τους θέση στό Φουτιεν. Σ' αὐτό τό διάστημα τῆς ἀνα ιονῆς παρακολουθιούμασταν στενά ἀπό τόν ἐχθρό. Παρ' ὅλο τόν κ νδυνο πώς θά ἔπαιρνε ὁ ἐχθρός πληροφορίες γιά την παρουσία μας, ἀποκρούσαμε κάθε ἀνυπόμονη πρόταση γιά γρήγορη ἐπίθεση. Στό τέλος ἡ ἐπιθυμία μας πραγματοποιήθηκε.

Μέσα στή θυελλώδικη κατάσταση τῆς 3ης ἐκστρατείας, τά στρατεύματά μας, ὅταν τό σχέδιό μ ς γιά κύκλωση τῶν μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ ἀνακαλύφτηκε, γυρισαν πίσω ἀφοῦ βάδισαν 1000 λί. Ἔτσι ὑποχωρήσαμε μέ υπομονή καί ἀλλάξαμε τό σχέδιο μας σέ σχέδιο συγκέντρωσης. Στό τέλος ἡ πρώτη μάχη δόθηκε περίφημα στό Λιεν Τανγ.

Στην 4η ἐκστρατεία ἀποτύχαμε στήν ἐπίθεσή μας στό Ναν φέγκ. Ἔτσι ἀποφασιστικά ὑποχωρήσαμε καί στραφήκαμε πρός τ

τούς νικήσουμε νά χτυπήσουμε τά στρατεύματα τοῦ Σοέν Λιέν Τσούγκ, τοῦ Τσό Σάο Λιάνγκ καί τοῦ Λίο Χό Τίγκ (στήν περιφέρεια τοῦ Τσίενιγκ καί Τάενίγκ στό Φουκιέν). 15 μέρες συνέχεια ἀπ' τίς 16 τοῦ Μάη ὡς τίς 30 τοῦ Μάη 1931 τά στρατεύματά μας πέρασαν 700 λί, ἔδωσαν 5 μάχες καί πιάσανε περισσότερα ἀπό 20.000 ὅπλα. Ἡ κύκλωση ἔσπασε δραματικά καί μέ ἀκρίβεια.

Ἡ μάχη μας μέ τόν Βάν Τσί Γιοῦ ἔγινε ἀνάμεσα στίς θέσεις τίς 19ης στρατιᾶς τοῦ Τσάνκ Πί Κάϊ καί τῆς Μεραρχίας τοῦ Κουό Χουά Τσούγκ κάπου 10 λί μακρυά ἀπό τόν Κουό καί 49 λί μακρυά ἀπ' τό Τσάϊ. Γελούσαμε πού εἴμασταν ἀναγκασμένοι νά βρεθοῦμε σέ μιά στενή γωνιά. Ἀλλά καταφέραμε νά τήν περάσουμε. Τό χρωστούσαμε αὐτό κυρίως στίς συνθῆκες τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας κι' ἀκόμα στήν ἔλλειψη ἑνότητας ἀνάμεσα στίς ἐχθρικές μονάδες. Ὕστερα ἀπό τήν ἧττα τῆς Μεραρχίας τοῦ Κουό ἡ Μεραρχία τοῦ Χάο τὄσκασε τή νύχτα πρός τό Γιούγκ Φένγκ καί σώθηκε ἀπό καταστροφή.

Ἡ κατάσταση ἦταν ἡ ἀκόλουθη·

1) Ὁ Τσάγκ-Κάϊ-Σέκ πῆρε ὁ ἴδιος τήν ἀρχιστρατηγία μέ τρεῖς ἀρχηγούς γιά κάθε στρατιά-ἀριστερή,δεξιά καί κέντρο. Ὁ Χό Γίν Τσίγκ διοικοῦσε τό κέντρο μέ τό ἀρχηγεῖο του στήν ἴδια πόλη ὅπως καί ὁ Τσιάγκ δηλ. στό Νιατσάγκ. Τό δεξιό διοικούτανε ἀπό τόν Τσέν Μιν Σιοῦ μέ τό ἀρχηγεῖο του στό Κιάν Τό ἀριστερό διοικούτανε ἀπό τόν Τσιοῦ Σάο Λιάν μέ τό ἀρχηγεῖο του στό Νάν Φέγκ.

2) Οἱ ἐπιθετικές δυνάμεις εἶχαν 300.000. Οἱ κύριες μονάδες ἀνῆκανε στά τμήματα τοῦ Τσαγκ καί ἀποτελούντανε ἀπό 5 Μεραρχίες μέ 9 συντάγματα ἡ κάθε μιά. Συνολικά 100.000 ἄνδρες κάτω ἀπό τόν Τσέκ-Τσέγκ, Λό Τσί Γίγκ, Τσά Κβά Τάο Βέλι Χβάντ και Τσάν Τίν Κβέν. Σέ συνέχεια μ'αὐτές ἦταν οἱ 3 Μεραρχίες ἀπό 40.000 ἄνδρες κάτω ἀπ' τόν Τσάγ Κβάνγκ Νάϊ, Τσάϊ Τίν Τάϊ καί Χαϊ Τέν Τσίν. Συνέχεια στή σειρά ἦταν ὁ στρατός τοῦ Σούν Ζιέν Τσούν ἀπό 20.000. Αὐτές οἱ τελευταῖες δέν ἀνῆκαν στά τμήματα τοῦ Τσάνγκ καί ἦταν πιό ἀδύνατες.

3) Ἡ στρατηγική αὐτῆς τῆς κυκλωτικῆς ἐκστρατείας ἐξόντωσης ἦταν νά εἰσχωρήσουν κατ' εὐθείαν μέσα στή Σοβιετική περιφέρεια κα διέφερε ἀπό τήν στρατηγική τῆς δεύτερης ἐκστρατείας «σταθεροποίηση σέ κάθε βῆμα». Ὁ σκοπός ἦταν νά πε-

σουν τόν Κόκκινο στρατό πρός τόν ποταμό Κίν καί νά τόν ἐκμηδενίσουν.

4) Τό διάστημα ἀνάμεσα στό τέλος τῆς δεύτερης καί στήν ἀρχή τῆς τρίτης ἐκστρατείας ἤταν μονάχα ἕνας μῆνας. Ὁ Κόκκινος στρατός ἤταν τώρα λιγώτερο ἀπό 30.000 ἄνδρες, οὔτε εἶχε ξεκουραστεῖ, οὔτε εἶχε ἀντικαταστᾳθεῖ ὕστερα ἀπό σκληρές μάχες. Καί εἶχε κάνει ἕνα γῦρο ἀπό 1000 λί πρός τό Σίν Κουό στό Δυτικό μέρος τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας γιά νά ἀνασυνταχθεῖ. Καί κεῖ πέρα ἔπεσε ἐπάνω στίς προελαύνουσες δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ.

Σέ τέτοια κατάσταση τό πρῶτο πού ἀποφασίσαμε ἤταν νά διασπάσουμε τίς γραμμές πρός τό Φουτιέν (πρός Βορρᾶ) στό δρόμο τοῦ Χσίν Κουό καί Βάν Ἄν. Ὕστερα νά τραβήξουμε ἀπό τή δύση πρός τήν Ἀνατολή στά μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ ἐνάντια στίς γραμμές συγκοινωνιῶν του, ἐπιτρέποντας στίς κύριες δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ νά προχωρήσουν βαθειά στή Σοβιετική περιφέρεια, ὅπου θἄταν ὑποχρεωμένες νά κάθονται σέ ἀεργία. Αὐτή θἄταν ἡ πρώτη φάση τῆς ἐπιχείρησής μας. Ὅταν ὁ ἐχθρός θά γύριζε πίσω πρός Βορρᾶ θἄταν πολύ κουρασμένος καί αὐτό θά μᾶς ἔδινε τήν εὐκαιρία νά τόν χτυπήσουμε στά ἀδύνατά του σημεῖα. Αὐτό θἄταν ἡ δεύτερη φάση. Τό κυριώτερο σημεῖο αὐτοῦ τοῦ σχεδίου ἤταν νά ἀποφύγουμε τίς κύριες δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καί νά τόν χτυπήσουμε στά ἀδύνατά του σημεῖα.

Ἀλλά στό δρόμο μας πρός τό Φουτιέν ὁ ἐχθρός μᾶς ἀνακάλυψε. Οἱ Μεραρχίες τοῦ Τσέ Τσίενγκ καί τοῦ Λό Τσό Λίγκ ρίχτηκαν γιά νά μᾶς κόψουν τό δρόμο. Ἔπρεπε νά ἀλλάξουμε τό σχέδιο μας καί γυρίσαμε πίσω στό Κάο Χσί Σοῦ Δυτικά τοῦ Χσίν Κουό. Μονάχα αὐτή ἡ πόλη μέ τά περίχωρά της μᾶς ἐπέτρεπε νά ἀνασυνταχθοῦμε γιά μιά μέρα. Τότες ἀποφασίσαμε νά προχωρήσουμε πρός τήν κατεύθυνσή τοῦ Λιέν Τάνγκ, Λίαν Τσούγκ καί Χβάντ Πίν.

Μέσα στό σκοτάδι περάσαμε ἕνα κενό ἀπό 40 λί ἀνάμεσα στή Μεραρχία τοῦ Τσάν Πίν Κβέν καί στίς Μεραρχίες τοῦ Τσάν Κβάϊ Νάϊ, Τσάϊ Πίν Κάϊ, καί Χάν Τέν Τσέν καί κυκλώσαμε τό Λίε Τάνγ. Τή δεύτερη μέρα οἱ περίπολοί μας συνάντησαν τίς δυνάμεις τοῦ Σάν Κουά Γιούν Χσιάνγ, πού εἴτανε διοικητής τῆς δικῆς του Μεραρχίας καί τίς δυνάμεις τοῦ Χάο Βέν Σίν. Ἡ πρώτη μάχη δόθηκε μέ τή Μεραρχία τοῦ Χάν Σόκ τήν τρίτη μέρα καί ἡ δεύτερη μάχη μέ τή Μεραρχία τοῦ Χάο τήν τέταρτη μέρα. Στίς ἐπόμενες τρεῖς μέρες βαδίσαμε πρός το Χάν Κβίν καί

δεξιά πτέρυγα τοῦ ἐχθροῦ, συγκεντρώσαμε τίς δυνάμεις μας στήν περιφέρεια τοῦ Τοῦν Σιαο καί ἀρχίσαμε τή μεγάλη νικηφόρα μάχη στό ἀνατολικό Χβάν Τί.

Στήν 5η ἐκστρατεία ὡστόσο ἀγνοήθηκε ὁλότελα ἡ σημασία τῆς πρώτης μάχης. Μᾶς ἔπιασε πανικός μέ τήν ἀπώλεια μιᾶς ἁπλῆς πόλης τοῦ Λί Χουάν καί προσανατολίσαμε τή στρατηγική μας στό νά διορθώσουμε μιά κακή κατάσταση. Ὕστερα ἀπό τή νίκη σέ μιά συνάντηση μέ τόν ἐχθρό στό Χσίν Κουό ὅπου ἐκμηδενίστηκε μιά ἐχθρική Μεραρχία δέν καταφέραμε νά θεωρήσουμε αὐτή σάν τήν πρώτη μάχη καί νά σκεφτοῦμε πάνω στίς ἀναπόφευχτες συνέπειές της ἀλλά ἀπρόσεχτα κάναμε μιά ἐπίθεση στό Χσίαοσί χωρίς καμμιά βεβαιότητα γιά νίκη. Ἔτσι χάσαμε τήν πρωτοβουλία μας στήν πρώτη μας κίνηση καί αὐτό στά σίγουρα ἦταν ὁ πιό βλακώδικος καί ὁ χειρότερος τρόπος πολέμου.

Δεύτερο ἕνας ἄλλος λόγος πού ἐπιβάλλει νἄμαστε προσεχτικοί στήν πρώτη μάχη εἶναι πώς πρέπει αὐτή νά σχεδιαστεῖ σάν ἕνα ὀργανικό μέρος ὁλόκληρης τῆς ἐκστρατείας. Χωρίς ἕνα καλό σχέδιο γιά ὁλόκληρη τήν ἐκστρατεία εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατο νά ἔχουμε μιά καλά διεξαγμένη πρώτη μάχη. Αὐτό θά πεῖ πώς καί ἄν ἀκόμη κερδίσουμε την πρώτη μάχη, ἄν ἡ μάχη δέν ὠφελεῖ ἀλλά βλάφτει τή συνολική ἐκστρατεία τότε ἡ νίκη δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ παρά μονάχα σάν ἧττα, ὅπως τό μαρτυράει ἡ μάχη τοῦ Χσίν Κουό στήν πρώτη ἐκστρατεία. Ἀπ' αὐτο βγαίνει πώς πρίν νά δώσεις τήν πρώτη μάχη θά πρέπει νά ἔχεις σχηματίσει μιά γενική ἰδέα γιά τό πῶς θά δώσεις τήν 2η, 3η, 4η καί τήν τελευταία. Πρέπει νά φανταστοῦμε ποιές μεταβολές θἄρθουν στή συνολική κατάσταση τοῦ ἐχθροῦ ἐάν κερδίσουμε ἤ χάσουμε τίς ἑπόμενες μάχες. Ἄν καί τό ἀκριβές ἀποτέλεσμα δέν μπορεῖ ναρθεῖ ὅπως τό περιμένουμε καί φυσικά ποτέ δέν συμβαίνει νά εἶναι σύμφωνο μέ τό σχέδιο, εἶναι ἐπιταχτικό νά φανταστοῦμε τά πράγματα προσεχτικά, οὐσιώδικα καί καθαρά. Χωρίς μιά καλή ἰδέα τῆς κατάστασης δέ μπορεῖ να κάνεις οὔτε μια ἔξυπνη κίνηση πάνω στό σκάκι.

Τρίτο πρέπει νά δοθεῖ προσοχή στήν ἑπόμενη στρατηγική φάση τοῦ πολέμου Δέ θά εἴμαστε ἕνας καλός ὑπεύθυνος καθοδηγητής τῆς στρατηγικῆς ἐάν τό μυαλό μας εἶναι ἀπασχολημένο μονάχα μέ τήν ἀντεπίθεση καί παραμελήσουμε τά μέτρα πού πρέπει νά παρθοῦν ἀφοῦ κερδηθεῖ ἡ ἀντεπίθεση ἤ στήν περίπτωση πού νά ἀποτύχει Ἕνας στρατηγός σέ μιά στρατηγική φάση θά πρέπει νά κυττάζει πολλές ἐπακόλουθες φάσεις ἤ του-

λάχιστο τήν ἄμεσα ἐπερχόμενη φάση. Ἀκόμα καί ἐάν οἱ μελλοντικές ἀλλαγές εἶναι δύσκολο νά προβλεφθοῦν καί ὅσο πιό μακρυνή εἶναι ἡ προοπτική τόσο πιό συγχισμένη θά εἶναι, καί πάλι μιά γενική ἐκτίμηση εἶναι δυνατή καί μιά προοπτική εἶναι ἀπαραίτητη. Εἶναι καί πολιτικά καί στρατιωτικά ἐπιζήμιο νά κυττᾶς μπροστά σου μόνο ἕνα βῆμα.

Φυσικά γιά κάθε βῆμα πού κάνεις πρέπει νά δώσεις προσοχή πάνω στίς συγκεκριμμένες ἀλλαγές πού ἔγιναν ἀπό αὐτό τό βῆμα πού θά πρέπει αὐτό νά παρθεῖ σά βάση γιά τήν τροποποίηση ἤ τήν ἐπέκταση τοῦ ἀρχικοῦ στρατηγικοῦ ἤ ἐκστρατευτικοῦ σχεδίου. Ἀλλοιῶς θά ἔχεις γιά ἀποτέλεσμα λάθη τυχοδιωχτισμοῦ καί ἀπερισκεψίας. Ὡστόσο εἶναι ἀπαραίτητη μιά γενικά καλά ἐπεξεργασμένη στό μυαλό μακρυά ντιρεκτίβα πού νά συνδέει ὁλόκληρη τή στρατηγική καί ἀκόμα ἕναν ἀριθμό ἀπό στρατηγικές φάσεις. Ἀποτυχία ἀπό αὐτήν τήν ἄποψη θά ἔχει γιά ἀποτέλεσμα λάθη δισταγμοῦ καί ἐγωφοβίας πού ἀντικειμενικά ἐξυπηρετοῦν τούς σκοπούς τῆς ἐχθρικῆς στρατηγικῆς ἀφοῦ μᾶς βάζουν σέ μιά παθητική κατάσταση.

Θά πρέπει νά τυπωθεῖ στό μυαλό πώς ἡ ἀνώτερη ἐχθρική ἡγεσία βλέπει μακρυά στή στρατηγική. Μονάχα ὅταν μάθουμε τόν ἑαυτό μας νά ξεπεράσει τόν ἐχθρό ἀπ' αὐτήν τήν ἄποψη θά μπορεῖ νά εἶναι δυνατή στρατηγική ἐπιτυχία. Αὐτοῦ βρίσκεται τό τό κύριο λάθος τῆς 5ης κυκλωτικῆς ἐκστρατείας ἐξόντωσης καί στίς στρατηγικές ντιρεκτίβες τοῦ Τσάν Κουό Τάο. Ὥστε ἡ ἀντεπίθεση πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη στήν ὑποχώρηση, ἡ ἐπίθεση πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη στήν ἀντεπίθεση καί ἡ ὑποχώρηση πρέπει νά λαμβάνεται ξανά ὑπόψη στήν ἀντεπίθεση. Εἶναι ἐξαιρετικά ἐπιζήμιο στόν πόλεμο τό νά περιορίζεσαι στήν ἐξέταση γύρω ἀπό τά πλεονεχτήματα καί μειονεχτήματα πού ὑπάρχουν ἀκριβῶς μπροστά στή μύτη σου.

Τό νᾆσαι σίγουρος γιά τή νίκη, τό νᾆσαι σίγουρος στό νά παίρνεις ὑπόψη τό σχέδιο μιᾶς ὁλόκληρης ἐκστρατείας καί τό νᾆσαι σίγουρος στό νά παίρνεις ὑπόψη σου τήν ἑπομένη φάση αὐτές εἶναι οἱ τρεῖς ἀρχές πού δέν πρέπει ποτέ νά ἐπιτρέπεται νά ξεφεύγουν ἀπ' τό μυαλό στήν ἀρχή ἤ στήν πρώτη μάχη μιᾶς ἀντεπίθεσης.

6. *ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ*

Αὐτό τό πρόβλημα φαίνεται νά εἶναι εὔκολο ἀλλά στήν πράξη εἶναι πολύ δύσκολο. Ὁ καθένας ξέρει πώς εἶναι ἡ καλύτερη μέθοδος νά κερδίσει μέ πολλούς ἐνάντια σέ λίγους. Αλ-

λά πολλοί δέν μποροῦν νά τό κάνουν αὐτό. Ἐνῶ ἀντίθετα συχνά σκορπᾶν τίς δυνάμεις τους. Αὐτό ὀφείλεται στήν ἔλλειψη στρατηγικοῦ πνεύματος. Καί στή σύγχιση πού δημιουργοῦν μπλεγμένες καταστάσεις πού ἔχουν σάν ἀποτέλεσμα νά σκλαβώνεται κανείς ἀπό τίς περιπτώσεις, νά χάνει τήν ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό του καί νά ἀκολουθεῖ μιά στάση κυκεῶνα.

Ὡστόσο ὅσο καί ἄν μιά κατάσταση εἶναι μπλεγμένη, κρίσιμη καί γεμάτη δοκιμασίες τό μυαλό ἑνός στρατιωτικοῦ διοικητή πρέπει πρίν ἀπ' ὅλα νά εἶναι ἀνεξάρτητο καί σίγουρο γιά νά ὀργανώσει και νά διαθέσει τίς δικές του δυνάμεις. Συχνά συμβαίνει ἕνας νά εἶναι ὑποχρεωμένος ἀπό τόν ἐχθρό νά ἀκολουθεῖ μιά παθητική θέση. Τό κυριώτερο πρᾶγμα πού ἔχει κανείς νά κάνει εἶναι γρήγορα νά ξαναπάρει τήν πρωτοβουλία γιατί ἄν ἀποτύχει σ' αὐτό σημαίνει ἀναπόφευχτη ἥττα.

Πρωτοβουλία δέν ὑπάρχει στήν καθαρή φαντασία. Εἶναι συγκεκριμμένη καί ὑλική. Τό σπουδαιότερο πράγμα εἶναι νά κρατήσεις καί νά μαζέψεις τήν πιό μεγάλη ἐνεργητική δύναμη.

Εἶναι εὔκολο γιά ἕναν ἀμυντικό πόλεμο νά εἶναι κανένας ἀναγκασμένος σέ παθητικότητα ἀφοῦ εἶναι στήν ἔννοια τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου νά ἀναπτύσσει τήν πρωτοβουλία. Ὡς τόσο ἡ παθητική μορφή ἑνός ἀμυντικοῦ πολέμου μπορεῖ νά ἀναπληρωθεῖ μέ τήν πρωτοβουλία. Μπορεῖ ν' ἀλλάξει ἀπό μιά φάση παθητικότητας στή μορφή σέ μιά φάση πρωτοβουλίας καί στή μορφή καί στό περιεχόμενο. Μιά ὁλοκληρωτικά σχεδιασμένη στρατηγική ὑποχώρηση ἀναλαμβάνεται στή μορφή κάτω ἀπό πίεση ἀλλά στήν οὐσία εἶναι ἡ διατήρηση τῆς δύναμης γιά μιά εὐκαιρία νά συντρίψει τόν ἐχθρό, εἶναι νά τραβᾶς τόν ἐχθρό σέ μιά βαθειά διείσδυση καί νά ετοιμάζεσαι γιά τήν ἀντεπίθεση. Ἐνῶ ἄρνηση νά ὑποχωρήσεις καί ἐσπευσμένη συνάντηση μέ τόν ἐχθρό ὅπως ἦταν ἡ ἐπιχείρηση τοῦ Χσιά-Χσί εἶναι μονάχα μιά πάλη γιά τήν πρωτοβουλία στήν ἐπιφάνεια μά στήν πραγματικότητα εἶναι μιά παθητική στάση. Μιά στρατηγική ἀντεπίθεση εἶναι ὄχι μονάχα δράση στήν οὐσία ἀλλά ἀφήνει καί τήν παθητική μορφή μιᾶς ὑποχώρησης. Γιά τόν ἐχθρό ἡ ἀντεπίθεσή μας σημαίνει μιά προσπάθεια νά τόν ἀναγκάσεις νά ἐγκαταλείψει τήν πρωτοβουλία καί νά τοῦ ἐπιβάλεις παθητικότητα.

Πλέρια πραγματοποίηση τῶν παραπάνω ἀπαιτεῖ συγκέντρωση στρατευμάτων, πόλεμο ἑλιγμῶν, πόλεμο γρήγορης ἀπόφασης καί πόλεμο ἐκμηδένισης ἐνῶ ἡ συγκέντρωση στρατευμάτων εἶναι το κυριώτερο καί τό πιό οὐσιώδικο ἀπ' ὅλα.

Συγκέντρωση στρατευμάτων εἶναι ουσιώδικη γιά νά φέρεις μιά ἀνατροπή στήν κατάσταση ἀνάμεσά μας καί στόν ἐχθρό. Πρῶτα εἶναι νά ἀνατρέψεις τήν κατάσταση ἐπίθεσης καί ὑποχώρησης. Ὅταν ἡ κατάσταση εἶναι τέτοια ὥστε ὁ ἐχθρός νά προχωρεῖ καί μεῖς νά ὑποχωροῦμε ἡ ἀπαίτηση θά εἶναι ἐμεῖς νά προχωροῦμε καί ὁ ἐχθρός νά ὑποχωρεῖ. Αὐτό ά πραγματοποιηθεῖ μέ τή νίκη μιᾶς μάχης διά μέσου τῆς συγκέντρωσης στρατευμάτων καί τέτοια νίκη θά ἐπηρεάσει σοβαρά ἐπίσης καί ὁλόκληρο τόν πόλεμο.

Δεύτερο ἡ συγκέντρωση δυνάμεων ἀπαιτεῖται σέ μιά ἀνατροπή τῆς κατάστασης ἐπίθεσης ἄμυνας. Νά ὑποχωρεῖς μέχρις ὅτου φθάσει τό τέρμα εἶναι βασικά μιά παθητική φάση ἀμυντικοῦ πολέμου εἶναι ἡ φάση τῆς ἄμυνας. Ἡ ἀντεπίθεση εἶναι ἡ ἐνεργητική φάση ἤ φάση τῆς ἐπίθεσης. Ἄν καί αὐτή ἡ φάση δέν εἶναι ἔξω ἀπό τόν ἀμυντικό χαρακτήρα σέ μιά στρατηγική ἀμυντικοῦ πολέμου σάν σύνολο, ὅμως ἄν συγκριθεῖ μέ τήν ὑποχώρηση ἔχει ἀλλάξει καί στή μορφή καί στή φύση. Ἡ ἀντεπίθεση εἶναι μιά μεταβατική φάση ἀνάμεσα στήν στρατηγική ἄμυνα καὶ στήν στρατηγική ἐπίθεση καί χαρακτηρίζεται σάν παραμονή στρατηγικῆς ἐπίθεσης. Αὐτό ἀπαιτεῖ συγκεντρωση στρατευμάτων.

Τρίτο εἶναι νά ἀνατρέψεις τήν κατάσταση ἐσωτερικῶν καί ἐξωτερικῶν γραμμῶν. Μιά δύναμη ποῦ δρᾶ σέ στρατηγικά ἐσωτερικές γραμμές, ειδικά ὁ κινέζικος Κόκκινος στρατός ὅταν ἀντιμετωπίζει μιά κύκλωση ἐκμηδένισης, βρίσκει ὁλοφάνερα πολλά ἐμπόδια. Ἀλλά μποροῦμε καί πρέπει ἀπόλυτα νά ἀνατρέψουμε τήν κατάσταση στό πεδίο μιᾶ ἐκστρατείας ἤ μιᾶς μάχης μεταβάλλοντας τή γενική κύκλωση ἐκμηδένισης πού κάνει ὁ ἐχθρός σέ ἕναν ἀριθμό ἀπό μικρές ξεχωριστές κυκλώσεις ἐκμηδένισης ἐναντίον του μεταβάλλοντας τή στρατηγική προέλαση τοῦ ἐχθροῦ σέ συγκλινόμενες φάλαγγες ἐναντίον μας σέ δική μας ἐκστρατεία ἤ σέ τακτικά συγκλίνουσες κα προελαύνουσες φάλαγγες ἐνάντια σ' αὐτόν. Μεταβάλλοντας τή στρατηγική ὑπεροχή τοῦ ἐχθροῦ σέ δική μας ἐκστρατεία ἤ σέ δική μας τακτική ὑπεροχή. Καί μεταμορφώνοντας τήν ἰσχυρή στρατηγική θέση τοῦ ἐχθροῦ σέ μιά ἀδύνατη ἐκστρατεία ἤ σέ μιά ἀδύνατη τακτική [illegible] σύγχρονα μεταβάλλοντας τή δική μας ἀδύνατη στρα- [illegible] δυνατή ἐκστρατεία ἤ σέ μιά δυνατή τακτική

[illegible] γραμμῆς ἐπιχειρήσεις σέ

[illegible] σέ κύκλωση

[illegible]

ἐκμηδένισης, ἀποκλεισμό μέσα σέ ἀποκλεισμό, ἐπίθεση σέ ἄμυνα, ὑπεροχή σέ ὑστέρηση, δύναμη σέ ἀδυναμία, πλεονεχτήματα σέ μειονεχτήματα καί πρωτοβουλία σέ παθητικότητα. Νά κερδίσεις νίκη σέ μιά στρατηγική ἄμυνα ἐξαρτᾶται βασικά ἀπό ἕνα πράγμα—ἀπ τή συγκέντρωση στρατευμάτων. Αὐτό συχνά ἔγινε ἕνα σοβαρό πρόβλημα διαφωνιῶν στήν ἱστορία τοῦ Σοβιετικοῦ πολέμου. Στήν ἐπιχείρηση τοῦ Κιάν στίς 4 τοῦ Ὀχτώβρη 1930 ἀρχίσαμε τήν προέλαση καί τήν ἐπίθεση πρίν νά συμπληρώσουμε τή συγκέντρωση τῶν δυνάμεών μας. Εὐτυχῶς οἱ ἐχθρικές δυνάμεις τῆς Μεραρχίας τοῦ Τιενγίν ἔφυγαν γιά δικό τους λογαριασμό. Ἡ ἐπίθεσή μας, ἄν τήν πάρεις σάν τέτοια, ἦταν χωρίς συνέπεια.

Ὕστερα ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 32 εἶχε διαδοθεῖ τό σύνθημα: «Χτυπᾶτε σ' ὁλόκληρο τό μέτωπο», πού ζητοῦσε νά χτυποῦμε ἀπό τή Σοβιετική περιφέρεια σ' ὅλες τίς κατευθύνσεις: Βορρᾶ—Νότο—Ἀνατολή καί Δύση. Αὐτό δέν εἶναι σωστό, ὄχι μονάχα στή στρατηγική ἄμυνα, ἀλλά εἶναι ἐξ ἴσου λάθος καί στήν στρατηγική ἐπίθεση. Καί ἀπό τίς δυό ἀπόψεις στρατηγικά καί ταχτικά ἡ ἄμυνα καί ἡ ἐπίθεση καί ἡ δράση συγκράτησης καί ἐπίθεσης πᾶνε χέρι μέ χέρι πάντοτε. Στήν πράξη σπάνια συμβαίνει νά χτυπᾶς παντοῦ σ' ὅλο τό μέτωπο. Ἕνα τέτοιο σύνθημα εἶναι στρατιωτικός ἰσοπεδοτισμός, εἶναι σωστό σύνθημα πολιτικά ἀλλά εἶναι ὁλότελα λάθος σάν ἕνα στρατιωτικό σύνθημα.

Στά 1933 ὁ στρατιωτικός ἰσοπεδοτισμός ἀνάπτυξε τή θεωρία τοῦ «Χτυπᾶτε μέ τίς δυό γροθιές» διαιρώντας τίς κύριες δυνάμεις τοῦ Κόκκινου στρατοῦ σέ δυό σώματα, προσπαθώντας νά κερδίσει νίκη ταυτόχρονα σέ δυό μέτωπα. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν: ἡ μιά γροθιά ἦταν ἀδύνατη ἐνῶ ἡ ἄλλη ἦταν πάρα πολύ κουρασμένη, χωρίς νά φέρει τήν πιό μεγάλη δυνατή νίκη.

Κατά τή γνώμη μου εἴτε ὑπάρχει μιά δύναμη ἀπό 10000, εἴτε ἕνα ἑκατομμύριο, εἴτε ἀπό δέκα ἑκατομμύρια, θά πρέπει νά ὑπάρχει μονάχα μιά κύρια κατεύθυνση ἐπιχείρησης σ' ἕνα δοσμένο χρόνο ἀντίς γιά δυό. Δέν εἶμαι ἀντίθετος σέ δυό ἤ περισσότερες κατευθύνσεις ἐπιχειρήσεων, ἀλλά θά πρέπει νά ὑπάρχει μονάχα μιά κύρια κατεύθυνση σ' ἕνα δοσμένο χρόνο.

Στόν Εὐρωπαϊκό πόλεμο ὁ δυνατός Γερμανικός στρατός πάντα δροῦσε πρός μιά κύρια κατεύθυνση σέ μιά δοσμένη στιγμή. Οἱ στρατιωτικοί σχολιαστές θεωροῦν λάθος ὅταν μιά μικρή δύναμη μετακινοῦνταν ἀπ' τό δυτικό Μέτωπο γιά νά ἐνισχύσει τό κρίσιμο μέτωπο στήν Ἀνατολική Πρωσσία τόν Αὔγουστο καί

Σεπτέμβρη τοῦ 14. Ἐάν αὐτή ἡ μετακίνηση ἦταν ἡ κύρια αἰτία ἤ μιά ἀπό τίς αἰτίες γιά τή Γερμανική ἀποτυχία στό Δυτικό μέτωπο αὐτό τό σχόλιο θἆταν σωστό.

Τό ὅτι ὁ κινέζικος Κόκκινος στρατός, πού ἐμφανίστηκε στό πεδίο τοῦ κινέζικου ἐμφυλίου π·λέμου σάν μιά μικρή καί ἀδύνατη δύναμη, μπόρεσε διαδοχικά νά νικήσει ἕναν ἰσχυρό ἐχθρό καί νά κερδίσει νίκες πού ἐξέπληξαν τόν κόσμο, ὀφειλότανε πάρα πολύ στή χρησιμοποίηση συγκεντρωμένης δύναμης. Αὐτό μπορεῖ νά ἀποδειχθεῖ μέ κ·θε μιά ἀπό τίς νικηφόρες μάχες του.

«Ἕνας ἐνάντια σέ δέκα καί δέκα ἐνάντια σέ ἑκατό» εἶναι μιά στρατηγική διαπίστωση πού ἀναφέρεται στή γενική ἀναλογία ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν ἐχθρό σ' ὁλόκληρο τόν πόλεμο. Αὐτή ἦταν ἀκριβῶς ἡ κατάσ αση μέ μᾶς. Ἀλλά ἡ διαπίστωση δέν ἔχει καμμιά ἐφαρμογή σέ ἐκστρατεία ἤ τακτική πού νἆταν ὁριστικά ἀδύνατη γιά μᾶς. Σέ κάθε μιά ἀπό τίς ἀντεπιθέσεις ἐνάντια σέ μιά ἐπίθεση μαζέψαμε πάντα μιά μεγάλη δύναμη γιά νά χτυπήσουμε ἕνα τμῆμα τοῦ ἐχθροῦ.

Στίς μάχες μας τοῦ Τούνγ-Κτσάου, Νίνκ Τοῦ ἐνάντια στόν Τάν-Τάο-Γιουά τό Γενάρη τοῦ 1931 τοῦ Κάο-Σίν-Χαοῦ, Χσίν Κουό, ἐνάντια στή 19η στρατιά τόν Αὔγουστο τοῦ 1931 τοῦ Σοῦ- Κόου-Σοῦ, Νάν-Σούκ, ἐνάντια στό Τσέν-Τσίν-Τάνκ τόν Ἰούλη τοῦ 1932 καί τοῦ Τσουάν-Τσούν, Νίν-Χουά ἐνάντια στό Τσέγκ-Τσέν τόν Μάρτιο τοῦ 1934 βρήκαμε ἐμπόδιο ἀπό τήν ἀνεπαρκή συγκέντρωση τῶν δυνάμεών μας. Μάχες ὅπως αὐτές τοῦ Σοῦ-Κόου-Σοῦ καί τοῦ Ἀν—Τσοῦ θεωρούντανε γενικά σάν ἐπιτυχίες καί μάλιστα μεγάλες ἐπιτυχίες, ἔτσι πού κατατροπώσαμε στήν 1η 20 συντάγματα τοῦ Τσέν—Τσίν—Τάγκ καί στήν 2η 12 συντάγματα τοῦ Τσέν—Τσάγκ. Ἀλλά ποτές δέν ὑποδεχτήκαμε καλά τέτοιες νίκες, ἐνῶ μέ μιά ἔννοια μποροῦν νά θεωρηθοῦν σάν ἀποτυχίες. Γιατί ὅταν δέν ὑπάρχουν λάφυρα πολεμικά ἤ ὅταν τά λάφυρα εἶναι λιγώτερα ἀπό τή δική μας κατανάλωση τέτοιες μάχες ἔχουν μικρή σημασία.

Ἡ στρατηγική μας εἶναι ἕνας ἐνά τια σε δέκα, ἐνῶ ἡ τακτική εἶναι δέκα ἐνάντια σέ ἕνα. Τέτοια ἑνότητα ἀντιθέσεων εἶναι ἕνας ἀπό τούς νόμους μέ τούς ὁποίους ξεπερνᾶμε τόν ἐχθρό.

Ὁ στρατιωτικός ἰσοπεδοτισμός ἔφθασε τό ζενίθ του στήν πέμπτη ἐκστρατεία κύκλωσης ἐκμηδένισης στά 1934. Σκεφτότανε τότες πώς ἄν διαιρούσαμε τίς δυνάμεις σέ ἔξη δρόμους καί ἀντιστεκόμασταν στόν ἐχθρό σ' ὅλο τό μέτωπο, θά τόν νικούσαμε. Ἀλλά ἐμεῖς νικηθήκαμε. Ἡ αἰτία εἶναι ὁ φόβος τοῦ νά μή χάσεις ἔδαφος. Τό νά συγκεντρώσουμε τήν κύρια μαςδύναμη σέ μιά κατεύθυν

ση καί νά άφήσουμε μονάχα δυνάμεις συγκράτησης σέ άλλες κατευθύνσεις, μοιάζει νά έχει γιά αποτέλεσμα εδαφικές απώλειες. 'Αλλά αυτές θά ήταν πρόσκαιρες μονάχα καί μερικές απώλειες, πού θά πληρωνότανε καλά μέ τή μορφή τής νίκης μας στήν κατεύθυνση τών επιθέσεών μας. Τέτοια μιά νίκη θά αναπλήρωνε επίσης αυτά πού χάθηκαν στήν κατεύθυνση τών επιχειρήσεών μας συγκράτησης. Έδαφος χάθηκε στήν πρώτη δεύτερη, τρίτη, καί τέταρτη εκστρατεία, ειδικά στήν τρίτη εκστρατεία πού ολόκληρη ή Σοβιετική περιφέρεια σχεδόν χάθηκε, αλλά τό αποτέλεσμα ήταν πώς όχι μόνο τά ξαναπήραμε αλλά καί επεκτείναμε τό έδαφός μας.

Είναι αδικαιολόγητοι οί φόβοι γύρω από τίς κινήσεις τοϋ Κόκκινου στρατοϋ πολύ μακρυά άπό τή Σοβιετική περιφέρεια καί είναι αποτέλεσμα ανικανότητας νά εκτιμηθεί ή δύναμη τοϋ λαοϋ στή Σοβιετική περιφέρεια. Τέτοιος φόβος παρουσιάστηκε όταν ό Κόκκινος στρατός επετέθηκε στό Σάκ-Κσό-Σοϋ, στό Φοϋ-Κιέν στά 1932 καί όταν στράφηκε μέσα στήν επαρχία τοϋ Φοϋ Κιέν ύστερα άπό τη νίκη στήν τέταρτη εκστρατεία τοϋ 1933. Στήν πρώτη περίπτωση παρουσιάστηκε φόβος μήπως ολόκρηρη ή Σοβιετική περιφέρεια καταληφθεί καί στή δεύτερη μήπως καταληφθεί ένα μέρος άπό τή Σοβιετική περιφέρεια. Γι' αυτό έχει γίνει πρόταση νά αφήσουμε ένα μέρος άπό τίς δυνάμεις μας γιά άμυνα. 'Αλλά καί στίς δυό περιπτώσεις τά αποτελέσματα δείξαν πώς αυτό ήταν λάθος. Τό γεγονός ήταν πώς άπό τή μεριά τοϋ εχθροϋ αυτός δίστασε νά διεισδύσει στή Σοβιετική περιφέρεια άπό τόνα μέρος καί άπό τάλλο θεώρησε τήν εισβολή τοϋ Κόκκινου στρατοϋ στή λευκή περιφέρεια σάν τόν κύριο κίνδυνο. Γενικά αυτός συγκέντρωσε τήν προσοχή του στό νά ακινητήσει τήν κύρια δύναμη τοϋ Κόκκινου στρατοϋ καί σπάνια τόν άφησε νά συγκεντρωθεί στή Σοβιετική περιφέρεια. 'Ο Κόκκινος στρατός ήταν επίσης τό κύριο αντικείμενο προσοχής όταν ήταν στήν άμυνα. Ένώ ή ελάττωση τής Σοβιετικής περιφέρειας ήταν ένα μέρος άπό τό συνολικό σχέδιο τοϋ εχθροϋ. "Αν ό Κόκκινος στρατός μάζευε τίς κύριες δυνάμεις του γιά νά εκμηδε ίσει μιά άπό τίς φάλαγγες τοϋ εχθροϋ αυτός θάταν υποχρεωμένος νά δώσει τή μεγαλύτερη προσοχή καί τίς μεγαλύτερες δυνάμεις ενάντια στόν αντίπαλό του καί έτσι είναι δυνατό νά ματαιώσουμε τό σχέδιό του γιά περιορισμό τοϋ Σοβιετικοϋ εδάφους.

"Ηταν αδύνατο νά κάνουμε επιχειρήσεις μέ συγκεντρωμένες δυνάμεις κάτω άπό τήν πολιτική οχυρωμένων θέσεων τοϋ εχθροϋ στήν πέμπτη εκστρατεία καί ό μόνος δρόμος καί ήταν

ἀνοικτός γιά μᾶς ἦταν νά διαιρέσουμε τίς δυνάμεις γιά ἄμυνα καί γιά γρήγορες κρούσεις. Κι' αὐτή ἡ θεωρία εἶναι λάθος. Ἡ τακτική τοῦ ἐχθροῦ ἀπό μικρές προελάσεις τριῶν ἤ πέντε λί καί κρούσεις 8 ἤ 10 λί, ἡ τακτική του νά κάνει ὀχυρωμένες θέσεις σέ ὅλο τό μῆκος τῶν γραμμῶν προέλασης καί κρούσης, σ' ἕνα μεγάλο βαθμό πέτυχε, γιατί ὁ Κόκκινος στρατός ὑποχώρησε σέ διαδοχικές γραμμές ἄμυνας. Ἡ κατάσταση θἄταν σίγουρα διαφορετική ἐάν ἀφηνότανε τά διαδοχικά μέτωπα ἄμυνας στίς ἐσωτερικές γραμμές, καί ἄν χρειαζότανε νά γινόντουσαν προελάσεις μέσα στήν ἐσωτερική γραμμή τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ συγκέντρωση δυνάμεων εἶναι ἀκριβῶς τό μέσον γιά νά τά βγάλεις πέρα μέ τήν πολιτική τῶν ὀχυρωμένων θέσεων πού ἔχει ὁ ἐχθρός.

Ἡ συνηγορία τοῦ Λιλισανισμοῦ τοῦ νά καταργήσουμε τούς ἐξοπλισμούς τοῦ λαοῦ καί τόν παρτιζάνικο πόλεμο σέ μικρή κλίμακα, («κάθε ὅπλο πρέπει νά πάει στό Κόκκινο στρατό») ἀποδείχτηκε ἀπό πολύν καιρό πώς εἶναι λάθος. Στό σοβιετικό πόλεμο ἕνας ὁπλισμένος λαός καί παρτιζάνικος πόλεμος σέ μικρή κλίμακα ἀπό τὄνα μέρος καί ὁ Κόκκινος στρατός, σάν ἡ κύρια δύναμη, ἀπό τό ἄλλο ἀποτελοῦσαν τά δυό ὅπλα τοῦ ἴδιου ἀνθρώπου. Ἕνας Κόκκινος στρατός σάν κύρια δύναμη χωρίς ἕναν ὁπλισμένο λαό καί χωρίς ἕναν παρτιζάνικο πόλεμο σέ μικρή κλίμακα θἆταν ἕνας πολεμιστής πού ἔχει μόνο ἕνα ὅπλο. Γιά νά μιλήσουμε συγκεκριμένα καί ειδικά σχετικά μέ τίς στρατιωτικές ἐπιχειρήσεις, οἱ συνθῆκες τοῦ λαοῦ στή Σοβιετική περιφέρεια εἶναι ἕνας λαός ἔνοπλος. Αὐτός εἶναι ὁ κύριος λόγος τοῦ φόβου πού προκαλοῦμε στόν ἐχθρό. Ἡ πρότασή μας γιά συγκέντρωση δυνάμεων δέν σημαίνει ἐγκατάλειψη τοῦ παρτιζάνικου πολέμου σέ μικρή κλίμακα καί τοῦ ἔνοπλου λαοῦ. Εἶναι οὐσιώδικο πώς θά πρέπει νά ὑπάρχουν ἀποσπάσματα Κόκκινου στρατοῦ σέ κατευθύνσεις ἐπιχειρήσεων δευτερεύουσας σημασίας. Αὐτό σημαίνει πώς δέ θά συγκεντρωθοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις. Ἡ συγκέντρωση δυνάμεων πού υποστηρίζεται ἀπό μᾶς, στηρίζεται πάνω στήν ἀρχή τοῦ νά ἐξασφαλίσεις μιά ἀπόλυτη ἤ σχετική ὑπεροχή γιά ἐπιχειρήσεις στό πεδίο τῆς μάχης. Ἀπέναντι σέ ἕνα ἰσχυρό ἐχθρό ἤ γιά ἐπιχειρήσεις σέ ἕνα κρίσιμο μέτωπο πρέπει νά ὑπάρχει μιά ἀπόλυτη ὑπεροχή σέ ἔμψυχο ὑλικό, ὅπως μιά δύναμη ἀπό 40.000 συγκεντρώθηκε στίς 30 τοῦ Φλεβάρη τοῦ 1930 γιά νά χτυπήσει τίς 9 χιλιάδες τοῦ Τσάν-Χουΐ-Τσάνκ. Ἀπέναντι σ' ἕνα ἀδύνατο ἐχθρό ἤ γιά ἐπιχειρήσεις ὄχι σέ ἕνα κρίσιμο μέτωπο, ἀρκεῖ μιά σχετικά ἀνώτερη δύναμη στίς μάχες τῆς

δεύτερης ἐκστρατείας τότε πού μόνο 10.000 ἄνδρες τοῦ Κόκκινου στρατοῦ χρησιμοποιήθηκαν γιά νά χτυπήσουν τίς 7000 τοῦ Λιοῦ-Χό-Τιγκ στό Κιενίγκ τοῦ Φουκιέν στίς 29 τοῦ Μάη τοῦ 1931.

Δέν σημαίνει ὑπεροχή σ κάθε εὐκαιρία. Μιά σχετικά ἤ ἀπόλυτα μικρότερη δύναμη στό πεδίο τῆς μάχης μπορεῖ νά παρουσιαστεῖ κάτω ἀπό ορισμένες περιστάσεις. Μιά εἰκόνα αὐτῆς τῆς περίπτωσης εἶναι ὅταν μιά ἀνώτερη ἐχθρική δύναμη ἐπιτίθεται σέ μιά περιφέρεια ὅπου ὑπάρχει μονάχα μιά μικρή δύναμη τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί εἶναι ἀδύνατο νάρθουν ἐνισχύσεις, ἀλλά οἱ συνθῆκες ὅπως ὁ λαός, τό ἔδαφος καί ὁ καιρός μᾶς βοηθοῦν πάρα πολύ. Σ' αὐτήν τήν περίπτωση εἶναι ἀπαραίτητο (καί ἡ νίκη εἶναι δυνατή) μέ τό νά συγκρατήσεις τό ἐχθρικό κέντρο καί μιά ἀπό τίς πλευρές του μέ ἀντάρτες ἤ μέ μικρά ἀποσπάσματα, νά συγκεντρώσεις ὁλόκληρη τή δύναμη τοῦ Κόκκινου στρατοῦ γιά μιά αἰφνηδιαστική ἐπίθεση ἐνάντια σ' ἕνα τμῆμα ἀπό τ' ἄλλο τό πλευρό. Ὡς τόσο μιά τέτοια αἰφνηδιαστική ἐπίθεση ἐνάντια σ' ἕνα τμῆμα ἀπό τή μιά πλευρά στηρίζεται κι' αὐτή στήν ἀρχή τῆς ὑπεροχῆς πάνω στήν ἀδυναμία καί στήν ἀρχή τῶν πολλῶν ἐνάντια στούς λίγους.

Μιά εἰκόνα αὐτῆς τῆς περίπτωσης ὅταν ἡ ἀδυναμία εἶναι ἀπόλυτη μπορεῖ νά βρεθεῖ σέ μιά δύναμη ἀντάρτικη ποῦ προσβάλλει μιά ἰσχυρή φάλαγγα λευκοῦ στρατοῦ αἰφνηδιαστικά. Καθώς ἡ ἐπίθεση κατευθύνεται μονάχα ἐνάντια σ' ἕνα μικρό τμῆμα τοῦ ἐχθροῦ εἶναι κι' αὐτό μιά ἐφαρμογή τῆς ἴδιας ἀρχῆς.

Ἡ θεωρία πάς ἡ συγκέντρωση μεγάλου στρατοῦ γιά νά κάνει ἐπιχείρηση στό ἴδιο πεδίο μάχης ἀπό ἄποψη ἐδάφους, δρόμων, ἐφοδίων καί εὐκολιῶν καταυλισμοῦ πρέπει να παρθεῖ μέ ἐπιφύλαξη. Ἀνάμεσα στόν Κόκκινο στρατό καί στό λευκό στρατό ὑπάρχει ἕνας ὁρισμένος βαθμός διαφορᾶς σ' αὐτούς τούς περιορισμούς γιατί ὁ πρῶτος μπορεῖ νά ὑποστεῖ μεγαλύτερα ἐμπόδια παρά ὁ δεύτερος.

Νικᾶμε πολλούς μέ λίγους αὐτό εἶναι κεῖνο πού λέμε στούς κυβερνῆτες τῆς Κίνας σάν σύνολο. Ὅμως νικᾶμε λίγους μέ πολλούς. Αὐτό εἶναι κεῖνο πού λέμε στόν ἐχθρό πού πολεμάει στό πεδίο τῆς μάχης. Αὐτό δέν εἶναι πιά μυστικό γιατί ὁ ἐχθρός γενικά ἔχει μάθει πιά καλά τή συμπεριφορά μας. Ἀλλά ὁ ἐχθρός δέν μπορεῖ οὔτε νά μᾶς στερήσει ἀπό τίς νίκες μας οὔτε νά ἀποφύγει τις ἀπώλειές του γιατί δέν ξέρει πότε θά τόν χτυπήσουμε μ' αὐτόν τόν τρόπο. Αὐτό εἶναι τό μυστικό μας. Ὁ Κόκκινος στρατός κάνει ἐπιχειρήσεις γενικά μέ αἰφνηδιαστικές ἐπιθέσεις.

7. ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΛΙΓΜΩΝ

Πόλεμος ἐλιγμῶν ἢ πόλεμος θέσεων; Ἡ ἀπάντησή μας εἶναι πόλεμος ἐλιγμῶν. Ὅταν ὑπάρχει ἔλλειψη ἀνώτερης δύναμης καί ἀδυναμία ἀντικατάστασης πολεμοφοδίων κι' ὅταν ὑπάρχει μονάχα ἕνας Κόκκινος στρατός σέ κάθε σοβιετική περιφέρεια παρ' ὅλο πού ἀδιάκοπα παλεύει, πόλεμος θέσεων εἶναι βασικά χωρίς ὠφέλεια γιά μᾶς ὄχι μονάχα στήν ἄμυνα ἀλλά καί στήν ἐπίθεση.

Ἐξ αἰτίας ἀπό τό γεγονός πώς ὁ ἐχθρός εἶναι ἰσχυρός καί ὁ Κόκκινος στρατός εἶναι φτωχός καί ἀδύνατος σέ τεχνική, ἕνα ἀναγκαστικό χαρακτηριστικό γιά τίς ἐπιχειρήσεις τοῦ Κόκκινου στρατοῦ εἶναι ἡ ἀπουσία σταθεροῦ μετώπου.

Οἱ γραμμές ἐπιχειρήσεων τοῦ Κόκκινου στρατοῦ ὑπόκεινται στήν κατεύθυνση πού παίρνουν οἱ ἐπιχειρήσεις του καί ἐπειδή αὐτή εἶναι μεταβλητή ἀπαιτοῦνται μεταβλητές γραμμές ἐπιχειρήσεων. Ἄν καί ἡ γενική κατεύθυνση δέν ἀλλάζει σέ μιά δοσμένη χρονική περίοδο βοηθητικές κατευθύνσεις μέσα σ' αὐτήν μποροῦν ν' ἀλλάξουν κάθε στιγμή. Ὅταν παρουσιάζονται ἐμπόδια πρός μιά κατεύθυνση εἶναι ἀνάγκη νά στραφεῖ πρός τήν ἄλλη. Ἄν παρουσιαστοῦν ἐμπόδια ὕστερα ἀπό μιά δοσμένη χρονική περίοδο εἶναι ἀνάγκη ἀκόμα ν' ἀλλάξει τήν γενική κατεύθυνση.

Ἀκόμα καί στή Σοβιετική Ἕνωση ὑπῆρχαν μεταβλητές γραμμές ἐπιχειρήσεων τόν καιρό τοῦ ἐπαναστατικοῦ της ἐμφύλιου πολέμου. Ἡ διαφορά ἀνάμεσα στή Σοβιετική Ἕνωση καί σέ μᾶς εἶναι πώς οἱ γραμμές τους δέν ἦταν μεταβλητές στόν ἴδιο βαθμό μέ μᾶς. Ὅλοι οἱ πόλεμοι δέν ἔχουν μιά ἀπόλυτα σταθερή γραμμή ἐπιχειρήσεων. Αὐτό εἶναι ἀπαράδεχτο ἄν παρθοῦν ὑπόψη οἱ περιπέτειες νίκης καί ἧττας, προέλασης καί ὑποχώρησης. Ὡστόσο μιά σχετικά σταθερή γραμμή ἐπιχειρήσεων συνήθως ὑπάρχει σέ ἕναν πόλεμο γενικά. Εἶναι μιά ἐξαίρεση αὐτό πού γίνεται σ' ἕναν στρατό σάν τόν Κινέζικο Κόκκινο στρατό στό σημερινό στάδιο ὅταν ἡ δυσαναλογία δύναμης ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν ἐχθρό εἶναι τόσο μεγάλη.

Μιά μεταβλητή γραμμή ἐπιχειρήσεων προκαλεῖ ἕνα μεταβλητό ἔδαφος στίς σοβιετικές περιφέρειες πού κατά κανόνα ξαπλώνει καί συμπιέζεται ἀπό καιρό σέ καιρό. Καί συχνά συμβαίνει νά δημιουργεῖται μιά περιφέρεια ἐνῶ μιά ἄλλη χάνεται. Τέτοια ρευστότητα τῆς Σοβιετικῆς περιφέρειας ἔχει τήν πηγή της ἐντελῶς στήν ρευστότητα τοῦ πολέμου.

Ἡ ρευστότητα τοῦ πολέμου καί τοῦ σοβιετικοῦ ἐδάφους καθορίζει τήν ρευστότητα τῆς ἀνοικοδομητικῆς δουλειᾶς στή σοβιετική περιφέρεια. Ἕνα σχέδιο ἀνοικοδόμησης γιά ἕνα ὁρισμένο ἀριθμό χρόνια εἶναι πέρα ἀπό τή δυνατότητα. Ἡ συχνή ἀλλαγή στά σχέδιά μας εἶναι τόσο ταχτική ὅσο καί τά καθημερινά φαγητά.

Μᾶς ὠφελεῖ νά εἴμαστε κατατοπισμένοι πάνω σ' αὐτό τό χαρακτηριστικό. Πρέπει νά κάνουμε τά σχέδιά μας σύμφωνα μέ τίς περιστάσεις, νά μή διατηροῦμε αὐταπάτες γιά ἕναν πόλεμο ὅπου δέν ὑπάρχει ὑποχώρηση ἀλλά προέλαση, νά κάνουμε τέτοια σχέδια πού νά ἀνταποκρίνονται στήν ρευστότητα τῆς σοβιετικῆς περιφέρειας καί τῶν στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν μας μετόπισθεν καί νά ἀρνιούμαστε νά κάνουμε σχέδια μέ μακρόχρονες προοπτικές. Να προσαρμόζουμε τή σκέψη μας καί τή δράση μας στήν ὑπάρχουσα κατάσταση, ἕτοιμοι καί νά καθόμαστε κάτω καί νά σηκωνόμαστε καί νά βαδίζουμε χωρίς ποτέ νά ρίχνουμε μακρυά τόν γυλιό μας. Μονάχα μέ τόν σημερινό ρευστό τρόπο ζωῆς μποροῦμε νά ἐξασφαλίσουμε μιά σχετικά σταθερή ζωή γιά αὔριο καί γενικά νά ταχτοποιήσουμε τή ζωή μας.

Ἡ στρατηγική ντιρεκτίβα τοῦ λεγόμενου «κανονικοῦ πολέμου» πού ἐπικράτησε τόν καιρό τῆς 5ης ἐκστρατείας ἀρνιούτανε τήν τέτοια ρευστότητα καί ἀπόκρουσε τόν λεγόμενο ἀνταρτισμό ἐνῶ οἱ ὑποθέσεις διοικούντουσταν μέ τέτοιο τρόπο πού ταίριαζε μόνο γιά τούς κυβερνῆτες ἑνός μεγάλου κράτους. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν μιά ἐξαιρετική, κολοσσιαία ρευστή κίνηση-ἡ Μικρά Πορεία τῶν 25000 λί.

Δικό μας εἶναι τό κράτος ἀλλά σήμερα μένει ἕνα ἀτελές κράτος γιατί εἴμαστε ἀκόμα στήν πρώτη περίοδο τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καί ἔχουμε νά κανουμε ἕνα μακρυνό δρόμο ὥσπου νά φτάσουμε στό τέλειο κράτος. Ἡ ἀριθμητική δύναμη καί τό τεχνικό ἐπίπεδο τοῦ στρατοῦ μας ἀκόμα στέκεται πολύ πίσω ἀπό τή δύναμη καί τό ἐπίπεδο τοῦ ἐχθροῦ. Τό ἔδαφός μας εἶναι ἐξαιρετικά μικρό. Καί ὁ ἐχθρός μας ὅλο καί χαίρεται μέ τήν προοπτική τῆς καταστροφῆς μας. Τό νά σχεδιάσουμε τό πρόγραμμά μας πάνω σ' αὐτήν τήν κατανόηση θά σημαίνει ὄχι μιά γενική ἀντίθεση πρός τόν ἀνταρτισμό ἀλλά τίμια παραδοχή τοῦ ἀνταρτικου χαρακτῆρα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ. Δέν ὠφελεῖ νά ντρεπόσαι γι' αὐτό τό γεγονός. Ἀντίθετα τό ἐπίθετο τοῦ ἀντάρτη εἶναι ἀκριβῶς ἡ μορφή τοῦ Κόκκινου στρατοῦ, μιά τιμή γιά μᾶς, ἕνα ὄργανο πού μ' αὐτό νικᾶμε τόν ἐχθρό μας. Εἴμαστε προετοιμαστένοι νά βγάλουμε ἀπό πάνω μας αὐτό τό ἐπίθετο ἀλ-

λά δέν μπορούμε νά τό κάνουμε τώρα. Αὐτό τό ἐπίθετο θά εἶναι ἀνεπιθύμητο στό μέλλον καί θά πρέπει να το σβέσουμε ἀλλά σήμερα εἶναι πολύτιμο καί πρέπει σταθερά νά κρατηθεῖ.

«Τό νά παλεύεις μόνο ὅταν ἡ νίκη εἶναι σίγουρη νά φεύγεις μακρυά ὅταν ἡ νίκη εἶναι ἀδύνατη» εἶναι μιά τρ χουσα λαϊκή ἑρμηνεία τοῦ πολέμου ἐλιγμῶν. Δέν ὑπ ρχει κανένας στρατιωτικός εἰδικός σ' ὁλόκληρο τόν κόσμο πού ἐπιτρέπει μόνο νά πολεμᾶς ἀλλά ὄχι καί νά φεύγεις μακρυά ἄν καί δέν ἐννοοῦν νά φεύγεις μακρυά τόσο ολύ ὅσο τό κάνουμε ἐμεῖς. Σέ μᾶς ὁ καιρός πού ξοδεύεται σέ πορεῖες εἶναι σχεδόν περισσότερες ἀπό κεῖνον πού ξοδεύεται σέ μάχη. Τό πολύ πολύ μποροῦμε νά ὑπολογίσουμε μιά μεγάλη μάχη ἕνα μῆνα. Ὡστόσο τό «νά φεύγεις μακρυά εἶναι γιά νά ἐξασφαλίσεις τή μάχη» πού εἶναι ἡ βάση κάθε ντιρεκτίβας μας στρατηγικῆς ἤ ταχτικῆς. Ἀλλά ἀντιμετωπίζουμε μιά σειρά ἀπό καταστάσεις πού δέν εἶναι συμφέρον σέ μᾶς νά δώσουμε μάχη.

Πρῶτα—Πρῶτα ὅταν ἡ ἐχθρική δύναμη εἶναι μεγάλη δέν συμφέρει νά δώσουμε μάχη. Δεύτερο ἄν καί ἡ ἐχθρική δύναμη δέν εἶναι μεγάλη ὅμως εἶναι κοντα σέ γειτονικές δυνάμεις τότε καμμιά φορά δέν εἶναι συμφέρον νά δώσουμε μάχη.

Τρίτο μιλώντας γενικά δέν εἶναι συμφέρον νά δώσουμε μάχη μέ μιά ἐχθρική δύναμη πού δέν εἶναι ἀπομονωμένη ἀλλά εἶναι περιχαρακωμένη σέ μιά πολύ ἰσχυρή θέση. Τέταρτο μιά σύγκρουση πού δέν μπορεῖ νά φέρει εὐνοϊκά ἀποτελέσματα δέν πρέπει νά συνεχιστεῖ. Κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες εἴμαστε ἕτοιμοι νά φύγουμε καί ἐπιτρέπεται καί ἐπιβάλλεται. Ἡ παραδοχή τῆς ἀναγκαίας φυγῆς στηρίζεται στήν πρωταρχική παραδοχή τῆς ἀναγκαίας μάχης. Ἐδῶ βρίσκεται τό βασικό χαρακτηριστικό γιά τόν πόλεμο ἐλιγμῶν τοῦ Κόκκινου στρατοῦ.

Ὅταν λέμε πώς εἶναι βασικά ἕνας πόλεμος ἐλιγμῶν δέν σημαίνει πώς ἀρνούμαστε κάθε πόλεμο θέσεων. Πρέπει νά γίνει δεκτό πώς ἡ ἐπίμονη ἄμυνα στίς βάσεις ἀπό δυνάμεις συγκράτησης σέ μιά στρατηγική ἄμυνα καί ἡ ἐπίθεση ἐνάντια σέ ἀπομονωμένο καί χωρίς ὑποστήριξη ἐχθρό σέ μιά στρατηγική ἐπίθεση καί τά δυό αὐτά φτιάχνουν π λεμο θέσεων. Ἔχουμε πεῖρα μιᾶς σειρᾶς ἀπό εὐκαιρίες πού καταφύγαμε σέ τέτοιο πόλεμο γιά νά νικήσουμε τόν ἐχθρό. Πολλές πόλεις, ὀχυρωμένες θέσεις καί ὀχυρά τοῦ ἐχθροῦ ἐκμηδενίστηκαν καί οἱ θέσεις τους μιᾶς κάποιας δύναμης ἔσπασαν ἀπό μᾶς. Στό ἑξῆς πρέπει νά πολλαπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας ἀπ' αὐτήν τήν ἄποψη γιά νά ξεπεράσουμε τήν καθυστέρησή μας. Εἶναι ὁλότελα

τοια ἔκφραση ἐπαναστατικῆς ἀνυπομονησίας ἀποδείχτηκε ἀπό ... καιρό πώς ἦταν λάθος. Ἀλλά ἄν μιά τέτοια ἄποψη ἐφαρμοζότανε σέ μιά ἐκστρατεία ἤ σέ μιά μάχη θἆταν σωστή. Οἱ λόγοι εἶναι:

1) Τά ὅπλα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ καί ειδικά τά πολεμοφόδια δέν ἔχουν τίς δικές του πηγές γιά ἀντικατάσταση.

2) Ὑπάρχουν πολλοί λευκοί ἐνάντια σ' ἕνα μονάχα Κόκκινο στρατό. Ἀφοῦ συντρίψει μιά κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ὁ στρατός μας πρέπει νά προετοιμαστεῖ γρήγορα γιά τίς ἑπόμενες συγκρούσεις. Στή τρίτη θέση ἄν καί οἱ λευκοί στρατοί προχωροῦν σέ χωριστές φάλαγγες εἶναι σέ σχετικά πυκνούς σχηματισμούς. Ἄν δέν ὑπάρχει γρήγορη απόφαση ὅταν χτυπᾶμε μιά ἀπό τίς φάλαγγες ὅλες οἱ ἄλλες θά συγκλείνουν.

Αὐτοί εἶναι οἱ λόγοι πού ἀπαιτοῦν ἀδίσταχτη γρήγορη ἀπόφαση. Εἶναι κοινό πρᾶγμα γιά μᾶς νά δίνουμε μιά μάχη σέ μερικές ὧρες ἤ σέ μιά μέρα ἤ σέ δυό. Μονάχα κάτω ἀπό τήν ἀρχή τοῦ νά «πολιορκεῖς τις ἐχθρικές ἐνισχύσεις γιά νά τίς τσακίσεις», πού ὁ σκοπός της εἶναι ὄχι νά χτυπήσεις τόν πολιορκημένο ἀλλά τίς ἐνισχύσεις, κάτω ἀπ' αὐτήν τήν ἀρχή προετοιμάζουμε ἕνα σχετικό βαθμό παράτασης σέ σχέση μέ τόν προηγούμενο, ἀλλά καί σ'αὐτήν τήν τελευταία περίπτωση ὑπάρχει ζήτημα απόφασης. Ντιρεκτίβες γιά παράταση συχνά δίνονται σέ μιά ἐκστρατεία ἤ μάχη ὅπου οἱ δυνάμεις μας συγκράτησης ἐπίμονα ὑπερασπίζονται τίς βάσεις τους στήν περίπτωση μιᾶς στρατηγικῆς ἄμυνας, σέ ἐπίθεση ἐνάντια σέ ἀπομονωμένες ἀνυποστήριχτες ἐχθρικές δυνάμεις στήν περίπτωση στρατηγικῆς ἐπίθεσης καί σέ ἐξόντωση λευκῶν ὀχυρῶν θέσεων μέσα σέ σοβιετική περιφέρεια. Ἀλλά τέτοιος παρατεταμένος πόλεμος γίνεται γιατί ὑπάρχουν ἐμπόδια γιά ἕναν πόλεμο γρήγορης απόφασης ἀπό μέρους τῶν δυνάμεων τοῦ Κόκκινου στρατοῦ.

Ἡ ἐπιθυμία μας μονάχα δέ μπορεῖ νά φέρει ἐπιτυχημένη γρήγορη ἀπόφαση ἄν καί ἔχει πρωταρχική σημασία. Κοντά στήν ἐπιθυμία πρέπει νά ὑπάρχουν καί πολλές συγκεκριμένες συνθῆκες πού κυρίως εἶναι: Καλή προπαρασκευή, σωστός καθορισμός τοῦ χρόνου, συγκέντρωση μιᾶς ὑπέρτερης δύναμης, τακτική κύκλωσης, εὐνοϊκές θέσεις καί ἐπίθεση ἐνάντια σ' ἕναν ἐχθρό πού κινεῖται ἤ ἐνάντια σ' ἕναν ἐχθρό πού βρίσκεται σέ μιά ἀδύνατη θέση. Ἄν δέν ὑπάρχουν αὐτοί οἱ ὅροι εἶναι ἀδύνατο νά ὁδηγήσεις μιά ἐκστρατεία ἤ μιά μάχη σέ γρήγορη ἔκβαση.

Ἡ συντριβή μιᾶς κύκλωσης ἐξόντωσης ἀποτελεῖ μιά μεγαλύτερη ἐκστρατεία στήν ὁποία η ἀρχή τῆς γρήγορης ἀπόφασης

ἀντί τῆς παράτασης πρέπει ἐπίσης νά ἐφαρμοσθεῖ, γιατί οἱ ἀν-
θρώπινες δυνάμεις, οἱ οἰκονομικές πηγές καί ἡ ἔνοπλη δύναμη
τῆς σοβιετικῆς περιφέρειας δέν ἐπιτρέπουνε παράταση.

Ἀλλά κάτω ἀπό τή γενική ἀρχή τῆς γρήγορης ἀπόφασης
εἶναι ἀναγκαῖο νά χτυπήσουμε ἀδικαιολόγητη ἀνυπομονησία.
Καί εἶναι ἐπιτακτικό γιά τήν ἀνώτερη πολιτική καί στρατιωτική
ἡγεσία νά παίρνει ὑπόψη της τίς πιό πάνω συνθῆκες σέ μιά
σοβιετική περιφέρεια χωρίς νά φοβᾶται τίς βαρβαρότητες τοῦ ἐχ-
θροῦ, χωρίς νά τρομάζει ἀπό τίς ταλαιπωρίες πού περνάει, χω-
ρίς νά συγχίζεται ἀπό [illegible] καί [illegible]-
πυντας τήν ἀναγκαία ὑπομονή και [illegible]. Ἡ [illegible]
κλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης τσακίστηκε σέ μιά βδομάδα ἀπ'
τήν ἀρχή ὡς τήν τελευταία μάχη. Ἡ δεύτερη σέ ἑνάμιση μῆνα,
ἡ τρίτη χρειάστηκε τρεῖς μῆνες σκληροῦ ἀγῶνα, ἡ τέταρτη βά-
σταξε τρεῖς βδομάδες, ἐνῶ ἡ 5η μᾶς βασάνισε γιά ἕνα ὁλόκλη-
ρο χρόνο. Ἡ τελική διάσπαση τῆς 5ης ἐκστρατείας ἐκτελέστηκε
γρήγορα. Σύμφωνα μέ τίς περιστάσεις πού ὑπῆρχαν τότε ἦταν
δυνατό μικρό κράτημα ἄλλους δυό ἤ τρεῖς μῆνες καί τό μεσο-
διάστημα αὐτό μποροῦσε νά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά ξεκουραστεῖ
καί νά πάρει ἐπάνω του ὁ Κόκκινος στρατός. Ἄν γινόταν ἔτσι
κι' ἄν ὕστερα ἀπ' τή διάσπαση ὑπῆρχε μεγαλύτερη σύνεση στήν
ἡγεσία ἡ κατάσταση θἄταν διαφορετική.

Ἀκόμη καί ἄν γινότανε αὐτό, ἡ ἀρχή τοῦ νά συντομευ-
θεῖ μιά ἐκστρατεία μέ ὅλα τά μέσα δέ θά εἶχε ὑπονομευθεῖ.
Μόνο μέ τήν προσπάθεια νά δημιουργηθοῦν συνθῆκες τέτοιες
ὅπως εἶναι συγκέντρωση στρατευμάτων καί πόλεμος ἑλιγμῶν
στήν κατάστρωση τοῦ σχεδίου μιᾶς ἐκστρατείας ἤ μιᾶς μάχης
μέ τό σκοπό νά ἐκμηδενίσουμε τίς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ στήν ἐ-
σωτερική γραμμή δηλ. στή σοβιετική περιφέρεια καί νά σπάσου-
με γρήγορα τόν κλοιό, οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ Κόκκινου στρα-
τοῦ θά διασποῦσαν τόν ἐχθρικό κλοιό, ὅταν εἴτανε ὁλοφάνερα
ἀδύνατο νά τόν ἀντιμετωπίσουν στήν ἐσωτερική γραμμή και
γιά νά λύσουν τό πρόβλημα ἔπρεπε νά προωθηθοῦν στήν ἐξω-
τερική γραμμή ἤ τή ἐσωτερική τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτό θά γίνει μιά
κανονική μέθοδος ἐπιχείρησης ἀπό τότε πού ἡ πολιτική τοῦ ἐχ-
θροῦ τῶν ὀχυρῶν θέσεων ἔφθασε τήν τωρινή της ἀνάπτυξη.

Δυό μῆνες ὕστερα ἀπό τήν ἔναρξη τῆς 5ης ἐκστρατείας ὅ-
ταν ἔγινε τό ἐπεισόδιο τοῦ Φουτιέν ἡ κύρια δύναμη τοῦ Κόκκι-
νου στρατοῦ ἀναμφισβήτητα ἔπρεπε νά μετακινηθεῖ πρός τό
Κιανσοοῦ—Τσέ Κιάνγκς Ἀνχβεϊ—Κιανξί μέ τό Τσκιά[illegible] [illegible]
κέντρο γιά νά κάνει ἐπιχειρήσεις σ'ὅλο τό μάκρος καί τό πλά-

τος τῆς περιφέρειας τοῦ Χάν Κσόβ, Σοοτσόβ, Νανκίν, Βουχοῦ. Νανσάγκ καί Φου—Γσόβ μετατρέποντας τή στρατηγική ἄμυνα σέ στρατηγική ἐπίθεση, ἀπειλώντας τήν κύρια βάση τοῦ ἐχθροῦ, προκαλώντας τον σέ μάχη στά μέρη ὅπου δέν εἶχε ὀχυρές θέσεις καί ἀναγκάζοντάς τον νά τραβήξει τίς δυνάμεις του πού ἐπιτίθονται στή σοβιετική περιφέρεια γιά νά κρατήσει τήν κύρια του βάση. Αὐτό θά ἔσπαζε τήν ἐπίθεση ἐνάντια στή σοβιετική περιφέρεια καί θά ἔδινε ἀναμφισβήτητη βοήθεια στή λαϊκή κυβέρνηση τῆς ἐπαρχίας τοῦ Φουτιέν. Ἐπειδή αὐτό τό σχέδιο δέν υἱοθετήθηκε, ἡ 5η ἐκστρατεία δέ μποροῦσε νά συντριβεῖ καί ἡ λαϊκή κυβέρνηση στό Φουκιέν δέ μποροῦσε παρά νά τελειώσει μέ ἥττα.

Ὡστόσο ὕστερα ἀπό πάλη ἑνός χρόνου ἔγινε ἀνώφελο γιά μᾶς νά προχωρήσουμε μέσα ἀπό τό Τσιέ—Κιάγκ ἀλλά μπορούσαμε ἀκόμη νά τό γυρίσουμε σέ στρατηγική ἐπίθεση πρός μιά ἄλλη κατεύθυνση κινώντας τίς κύριες δυνάμεις μας στήν ἐπαρχία τοῦ Χουνάν ὄχι γιά νά συνεχίσουμε τήν πορεία μέσα στήν ἐπαρχία τοῦ Χβαϊχόβ ἀλλά γιά νά προωθηθοῦμε πρός τό Τσουχουόκ, Γσανξά καί Γσανκτέ μετατρέποντας τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ Χουνάν σέ στρατηγική μας ζώνη ἐπιχειρήσεων, ὑποβάλλοντας στόν ἐχθρό νά μετακινηθεῖ ἀπό Κιαξί στό Χουνάν καί ἐκμηδενίζοντάς τον ἐκεῖ. Αὐτό θά ἔσπαζε τήν κυκλωτική ἐκστρατεία καί θά ἔσωζε τή Σοβιετική περιφέρεια. Ἀλλά ἐπειδή κι' αὐτό ἀποκρούστηκε ἡ ἐλπίδα νά συντριβεῖ ἡ 5η ἐκστρατεία χάθηκε τελικά καί δέν ὑπῆρχε ἄλλος δρόμος παρά ἡ Μακρά Πορεία.

9 *ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ*

Μιά σύγκρουση τριβῆς δέν πάει γιά τόν Κόκκινο στρατό. Ἐνῶ ἕνα τέτοιο παιχνίδι «μαγειριταριῶν πού δίνουν μάτς» εἶναι τίποτα ἀνάμεσα σέ δύο δράκοντες τῆς θάλασσας, εἶναι γελοῖο ἀνάμεσα σ' ἕνα ζητιάνο καί σέ ἕνα δράκοντα.

Μιά βασική ντιρεκτίβα γιά τόν Κόκκινο στρατό, πού δέν ἔχει τίποτα καί ὅλα τά παίρνει ἀπ' τόν ἐχθρό εἶναι πόλεμος ἐξόντωσης. Μόνο μέ τήν ἐξόντωση τῶν δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπίσεις τίς κυκλωτικές ἐκστρατεῖες ἐξόντωσης καί νά ἐπεκτείνεις τή σοβιετική περιφέρεια. Μέ τό σκοπό νά ἐξοντώσεις τόν ἐχθρό τοῦ προξενεῖς ἀπώλειες, ἀλλοιῶς οἱ πώλειες τοῦ ἐχθροῦ δέν θἄχαν σημασία. Τοῦ κάνουμε τριβή ὅταν τοῦ προξενοῦμε ἀπώλειες, ἐνῶ ὅταν τόν ἐξοντώνουμε ἐξασφαλίζουμε τίς προμήθειες. Αὐτή εἶναι ἡ ἐφαρμογή τῶν κανόνων τοῦ ἐμπορίου στόν πόλεμο.

'Ενάντια σ' έναν υπέρτερο έχθρό μιά μάχη κατατρόπωσης είναι βασικά, χωρίς άποφασιστικό ἀ[illegible]ο[illegible]έ[illegible]σμα ἐ[illegible] ἕν[illegible] πόλεμος ἐξόντωσης φέρνει ἄμεσο ἀποτέ[illegible]εσμα ἐ[illegible]α[illegible]α σέ κ[illegible] ἐχθρό. Στήν περ[illegible]πτ[illegible]ωση ἑνός ἀ[illegible] τό κ[illegible] [illegible] δ[illegible] του λέει πιό πολλά ἀπό τό πλ[illegible]γ[illegible]μα και [illegible] 10 [illegible] Σ' ἕναν ἐχθρό ἡ ἐξόντωση ἑνός [illegible] τά σ[illegible] ά[illegible]τά του εἶναι πιό ἀποτελεσματική ἀπό τήν κατατρ[illegible]πω[illegible]η καί τῶν 10 συνταγμάτων του.

Οἱ ντιρεκτίβες μας στήν πρώτη, δεύτερη, τρίτη καί τέταρτη κυκλωτική ἐκστρατεία ἐξόντωσης ἦταν πόλεμος ἐξόντωσης. Ἄν καί οἱ δυνάμεις πού ἐξοντώθηκαν σέ κάθε ἐκστρατεία ἀποτε ούσαν μονάχα ἕνα τμῆμα ἀπό τή συνολική δύναμη τοῦ ἐχθροῦ, ὅλες αὐτές οἱ ἐκστρατεῖες τσακίστηκαν. Στή 5η ἐκστρατεία υἱοθετήσαμε μιά ἀντίθετη ντιρεκτίβα πού στήν πράξη βοήθησε τόν ἐχθρό γιά νά ἐπιτύχει τό σκοπό του.

'Εκστρατεία σάν κι' αὐτές τοῦ Κάο Σίν Σοῦ, Σοὐϊ Κόβ Σοῦ, εἶναι κακά παραδείγματα γιατί πάντοτε θεωρήθηκαν σ[illegible]ν χαμ[illegible]νες. Τό σύνθημά μας εἶναι ὅτι πάντα πρέπει νἄχουμε λάφυρα πολέμου.

Πόλεμος ἐξόντωσης ἀπό τὄνα μέρος καί συγκέντρωση ὑπέρτερης δύναμης καθώς καί ταχτική κύκλωσης ἀπό τἄλλο ἔχουν τήν ἴδια σημασία. Χωρίς τό τελευταῖο δέ μπορεῖς νά πετύχεις τό πρῶτο. Λαϊκή ἐ[illegible]ίσχυση, εὐνοϊκό ἔδαφος, εὐπρόσβλητος ἐχθρός καί αἰφνιδιασμός, εἶναι μερικοί ἀπό τούς ἀπαραίτητους ὅρους γιά ἕναν πόλεμο ἐξόντωσης ἤ ἐξόντωση ἑνός συνολικοῦ ἐχθρικοῦ συντάγματος ἤ Μεραρχίας. Εἶναι φυσικά στήν πράξη ὄχι συνηθισμένο ἀλλά ὅπου δήποτε ὑπάρχει ἡ δυνατότητα πρέπει ἔτσι νά ἐπεξεργαζόμαστε τό πλάνο μας. Ἡ προσπάθεια γιά τήν ἐξόντωση ἑνός μεγάλου μέρους τῆς ἐχθρικῆς δύναμης εἶναι τό συνηθισμένο ἀρχικό μέρος τοῦ σχεδίου μας. Μπορεῖ νά κατατροπώνεις μιά ἐχθρική δύναμη ἤ ἀκόμα νά τοῦ ἐπιτρέπεις νά φύγει ἀλλά μόνον ὅταν διεξάγεις ἕναν πόλεμο ἐξόντωσης ἐνάντια σέ μιά καθορισμένη ἐχθρική δύναμη ἀπό μέρους τῆς κύριάς σου δύναμης σέ ὁλόκληρη μιά ἐπιχείρηση ἤ ἐκστρατεία. Ἀλλοιῶς δέν θἄχε κανένα νόημα. Αὐτή εἶναι μιά ἄλλη περίπτωση πού χάνεις κάτι τί γιά νά κερδίσεις κάτι.

Ἡ ἐγκατάσταση πολεμικῆς βιομηχανίας στή σοβιετική περιφέρεια δέν πρέπει νά ἐνθαρρύνει ἐξάρτηση. Ἡ βασική μας ντιρεκτίβα πρέπει νά εἶναι πώς θά στηριζόμαστε στίς πολεμικές βιομηχανίες τῶν ἰμπεριαλιστῶν καί τῶν ντόπιων ἐχθρῶν μας. Ἔχουμε μιά διεκδίκηση πάνω στά προϊόντα τῶν ὁπλοστασίων

τοῦ Λονδίνου καί τοῦ Χανουάνκ πού πρέπει νά παραδοθοῦν ἀπό τά μεταφορικά σώματα τοῦ ἐχθροῦ. Αὐτό δέν εἶναι ἀστεῖο ἀλλά εἶναι ἀλήθεια. Ἡ ἔλλειψη καταν ησης αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπό μέρος τοῦ Κόκκινου στρατοῦ σέ κάποια περιφέρεια ὅπου ἡ παραγωγή τοῦ ὁπλοστασίου της ἦταν περιορισμένη ἀλλά καλῆς ποιότητας ἔφερε γιά ἀποτέλεσμα νά σημειώσουμε τίς λιγώτερες νίκες.

Ἕνας ἄλλος κολοσσιαῖος πόλεμος σέ παγκόσμια κλίμακα τριβῆς βρίσκεται μπροστά μας. Ὁ πρῶτος ἰμπεριαλιστικός πόλεμος ἦταν μιά θεαματική σύγκρουση τριβῆς. Αὐτό δέν θἄπρεπε νά εἶναι τό ὑπόδειγμα πού θά ἀκολουθηθεῖ ἀπό μιά ἐπαναστατική ἐξέγερση ἤ ἀπό ἕνα ἐπαναστατικό πόλεμο πού βγαίνει ἀπ' τό τίποτα στήν ἐπιφάνεια, ἀπ' τό μικρό στό μεγάλο. Μιά τέτοια ἐξέγερση ἤ πόλεμος ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπό τήν ἐξόντωση τοῦ ἀντίπαλου γιά νά μπορέσει νά πραγματοποιήσει τό σκοπό του.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στή σελίδα 37 Κεφάλαιο Υ, ὁ τίτλος «Στρατιωτική ἄμυνα», νά διαβαστεῖ «Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ»

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟ ΓΕΝΑΡΗ ΤΟΥ 1949 ΣΕ 3.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ, ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ «ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ» ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ